

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

IX legislatura

Any 2016

Núm. 53

Presidència de la Molt Honorable Sra. María Consuelo Huertas i Calatayud

Sessió celebrada dia 18 d'octubre de 2016

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Declaració institucional del Parlament de les Illes Balears amb motiu del Dia mundial del càncer de mama. [2901](#)

I. PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 14476/16**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Álvaro Gijón i Carrasco, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pujada de l'impost sobre estades turístiques a les Illes Balears. [2901](#)
- 2) RGE núm. 14461/16**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a Consell Econòmic i Social. [2913](#)
- 3) RGE núm. 14471/16**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Áitor Morrás i Alzugaray, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a reconeixement del grau de discapacitat a Menorca. [2902](#)
- 4) RGE núm. 14472/16**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Carlos Saura i León, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a condicions laborals del personal que fa feina als PAC d'ib-salut. [2903](#)
- 5) RGE núm. 14473/16**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. María Montserrat Seijas i Patiño, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a contracte d'interinatge de la funció pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears. [2904](#)
- 6) RGE núm. 14478/16**, presentada per l'Hble. diputada Sra. María José Ribas i Ribas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a incompliment del pagament de la dotació per a promoció turística al Consell d'Eivissa. [2906](#)
-

- 7) RGE núm. 14479/16**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a eliminació del copagament farmacèutic. [2907](#)
- 8) RGE núm. 14475/16**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular, relativa a implantació del teletreball. [2908](#)
- 9) RGE núm. 14464/16**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Olga Ballester i Nebot, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a protocol d'assetjament. [2909](#)
- 10) RGE núm. 14477/16**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mesures correctores a causa del retard en el pagament a proveïdors. [2910](#)
- 11) RGE núm. 14480/16**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Santiago Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a xifres d'atur intermensual a les Illes Balears. [2912](#)
- 12) RGE núm. 14474/16**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Alberto Jarabo i Vicente, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a obertura en festius d'establiments comercials. [2915](#)
- 13) RGE núm. 14463/16**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Xavier Pericay i Hosta, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a recepció en el Palau Reial. [2916](#)
- 14) RGE núm. 14462/16**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a nous impostos. [2917](#)
- 15) RGE núm. 14481/16**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a agressió a una menor al Col·legi Anselm Turmeda de Son Roca. [2919](#)
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 6259/16**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en matèria d'infraestructures educatives. [2920](#)
- III. MOCIÓ RGE núm. 14386/16**, presentada pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a concertació de serveis públics, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 9152/16. [2925](#)
- IV. Compareixença del Govern de les Illes Balears**, per tal de donar compliment de la resolució derivada de la Moció RGE núm. 4652/16, relativa a inserció laboral de col·lectius, escrit RGE núm. 13669/16, presentat pel Grup Parlamentari Popular. [2934](#)
- V. Escrit RGE núm. 14455/16**, complementat amb el RGE núm. 14487/16, de sol·licitud de compareixença, amb debat i votació, de la Sra. Consellera d'Hisenda i Administracions Públiques, en relació amb la presentació del límit màxim de despesa no financera per a l'exercici del 2017. [2940](#)
- VI. Adopció d'acord sobre la proposta de la Mesa d'aplicar el procediment directe i en lectura única al Projecte de llei RGE núm. 10014/16**, pel qual es dissol el Col·legi Oficial d'Agents Comercials de Menorca. [2961](#)
- VII. Debat i votació, si n'és el cas, del Projecte de llei RGE núm. 10014/16**, pel qual es dissol el Col·legi Oficial d'Agents Comercials de Menorca. [2962](#)
- VIII. Adopció d'acord sobre la proposta de la Mesa d'aplicar el procediment directe i en lectura única al Projecte de llei RGE núm. 11390/16**, pel qual s'estableixen ajudes socials a les persones amb hemofília o altres coagulopaties congènites que hagin desenvolupat l'hepatitis C com a conseqüència d'haver rebut un tractament amb concentrats de factors de coagulació en l'àmbit sanitari públic de les Illes Balears. [2962](#)
- IX. Debat i votació, si n'és el cas, del Projecte de llei RGE núm. 11390/16**, pel qual s'estableixen ajudes socials a les persones amb hemofília o altres coagulopaties congènites que hagin desenvolupat l'hepatitis C com a conseqüència d'haver rebut un tractament amb concentrats de factors de coagulació en l'àmbit sanitari públic de les Illes Balears. [2962](#)
- X. Elecció d'un membre del Consell Assessor de Continguts i de Programació de l'Ens Públic de Radiotelevisió de les Illes Balears**. [2967](#)

LA SRA. PRESIDENTA:

Bon dia a tothom. Començam.

Declaració institucional del Parlament de les Illes Balears amb motiu del Dia mundial del càncer de mama.

Abans de començar el debat del primer punt de l'ordre del dia sotmetrem a la consideració de la cambra la Declaració institucional del Parlament de les Illes Balears amb motiu del Dia mundial del càncer de mama, que a continuació llegirà la secretària primera.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

“Proposta de Declaració Institucional amb motiu del Dia mundial contra el càncer de mama.

El càncer de mama és el tumor més freqüent entre les dones de tot el món, tant en països desenvolupats com en no desenvolupats.

A Espanya es detecten a l'any aproximadament 25.000 nou casos, gairebé el 30% de tots els tumors en dones, i la seva incidència està augmentat a causa, entre d'altres factors, de la major esperança de vida.

El seu tractament és cada vegada més multidisciplinari i específic. Un gran nombre de professionals estan involucrats en aquesta atenció que contribueix a garantir les millors decisions per al seu tractament mèdic, quirúrgic i/o radioteràpic.

Des de les institucions hem de donar suport a la lluita contra el càncer de mama tant en recerca com en recursos, però també en la seva prevenció i en la seva repercussió social, laboral i personal.

I és per això que, amb motiu del Dia Mundial Contra el Càncer de Mama el 19 d'octubre, el Parlament de les Illes Balears vol subratllar la importància de la prevenció evitant els factors de riscos més coneguts i de la seva detecció precoç, i instar les autoritats sanitàries a potenciar la lluita contra el càncer de mama.”

LA SRA. PRESIDENTA:

Puc considerar aprovada per assentiment la declaració institucional?

Una vegada manifestat l'assentiment, queda aprovada la declaració.

Abans de començar el primer punt de l'ordre del dia els vull dir que, d'acord amb l'article 73.1, es procedirà a alterar l'ordre del dia a les preguntes, atès que hi ha proposants que tenen problemes de trànsit i arribaran més tard.

El primer punt de l'ordre del dia correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 14476/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Álvaro Gijón i Carrasco, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pujada de l'impost sobre estades turístiques a les Illes Balears.

Primera pregunta, RGE núm. 14476/16, relativa a pujada de l'impost sobre estades turístiques a les Illes Balears, que formula el diputat Sr. Álvaro Gijón i Carrasco, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Álvaro Gijón.

EL SR. GIJÓN I CARRASCO:

Bon dia. Gràcies, Sra. Presidenta. Hace escasas semanas el vicepresidente del Gobierno, en un foro de *smart destination*, decía que “el precio de la ecotasa es la herramienta para regular los flujos turísticos”. De esta afirmación se pueden sacar dos conclusiones importantes, la primera es que cuando desde el Govern se ha estado repitiendo que el único objetivo de este impuesto era minimizar las externalidades del turismo, nunca nos podíamos imaginar que una de esas externalidades negativas fuera, precisamente, la llegada de turistas. Y dos, y no poco importante, cuando desde el Govern se decía que este impuesto en ningún caso podía influir en la llegada de turistas, cosa que todos los expertos le decían lo contrario.

Por tanto, nos gustaría saber cuál es la posición de este gobierno en relación a si utilizar el impuesto para regular la llegada de turistas es una buena opción. Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el vicepresident Sr. Biel Barceló.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Gabriel Barceló i Miltà):

Sí, gràcies. El que diré ara no és cap novetat, el Sr. Gijón ho ha descobert ara arran d'unes declaracions meves, però és el que deim des del primer dia, i no ho deim nosaltres, ho diuen tots els experts, aquest tipus d'imposts turístics tenen dues finalitats: una, efectivament, és la de regular els fluxos turístics, i no és un invent que fem nosaltres, és així; i l'altra, en aquest cas si són finalistes, és obtenir ingressos per poder reinvertir en la mateixa destinació. Aquesta és la teoria i aquesta és la pràctica, per tant, en qualsevol dels casos.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Álvaro Gijón.

EL SR. GIJÓN I CARRASCO:

Convendrá conmigo, Sr. Vicepresidente, que no parece lógico que un día salga usted como vicepresidente diciendo que sobran turistas, que al día siguiente salga la portavoz del Gobierno pidiendo tranquilidad y diciendo que no estamos tan saturados, que al día siguiente vuelva usted a decir que hay que subir el impuesto para frenar la llegada de turistas, que al día siguiente la responsable de Hacienda le diga que no tiene intención de subir los impuestos para frenar la llegada de turistas, y que hace muy poco, recientemente, la presidenta del

Govern, en el debat de política general, le tanga que dar un tironcino de orejas diciendo que ni estamos tan bien y que en todo caso es una cuestión circunstancial.

No parece que sea una manera muy inteligente de gestionar la primera actividad turística, la primera actividad económica que tenemos en nuestras islas. En cualquier caso, yo quiero aprovechar para felicitar a la consellera de Hacienda porque a pesar de las presiones suyas y de los Grupos MÉS y Podemos se ha mantenido con la no subida de los impuestos, lo cual no deja de llamar la atención, porque el responsable de que vengan más turistas no los quiere y la responsable de que vengan más ingresos tampoco los quiere. Pero en cualquier caso, en este caso, hay que darle la enhorabuena.

También aprovecho para felicitar tanto a usted, como vicepresidente, como a los Grupos de MÉS y Podemos porque mire que se han esforzado este verano para impedir que llegaran turistas, y a pesar de eso han llegado más que nunca, lo cual nos da una cierta tranquilidad. Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Gabriel Barceló i Milta):

Sí, Sr. Gijón. No sé si riure o plorar perquè els seus arguments són fora mida, fora mida. Realment crec que vostè està fora de joc i ho entenc perfectament amb tot el que els cau.

Miri, aquest govern mai no ha dit que sobrin turistes, hem parlat de regular millor els fluxos, d'apostar per la temporada de turisme d'hivern, i sí que hem dit que a l'estiu no podem créixer més, i ho torn a dir aquí: a l'estiu no es pot créixer més.

(Alguns aplaudiments)

També li he de dir que el Govern no s'ha plantejat la pujada de l'impost i que la proposta que arribarà al Parlament de les Illes Balears, consensuada en el si del Govern, és que no es pujarà l'impost, ni aquest ni cap altre, però això no vol dir que en el futur això no es pugui plantejar. Cada vegada que hi ha la Llei de pressuposts, i això és que vaig dir, es pot tornar a plantejar.

També li vull recordar que la disposició addicional primera de la mateixa Llei que crea l'impost preveu que s'ha de fer abans de finalitzar el 2018 un informe d'avaluació de l'impacte de l'impost, i en aquests moments també, a part de la tramitació de cada vegada que hi ha un pressupost, serà el moment també per avaluar com ha afectat, de quina manera hi ha hagut, per tant, aquesta afectació i si s'han de fer modificacions, que entre d'altres coses poden ser efectivament les del preu que s'ha de pagar.

En tot cas, com he dit abans, la proposta del Govern per a 2017 és no tocar la regulació que tenim en aquests moments, així sortirà i així està consensuat en el si del Govern. Moltes gràcies.

I.3) Pregunta RGE núm. 14471/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Àitor Morrás i Alzugaray, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a reconeixement del grau de discapacitat a Menorca.

LA SRA. PRESIDENTA:

Continuam amb la tercera pregunta, RGE núm. 14471/16, relativa a reconeixement del grau de discapacitat a Menorca, que formula el diputat Sr. Aitor Morrás i Alzugaray, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el Sr. Aitor Morrás.

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

Sí, gracias, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, mire, estas tierras, la verdad, es que han sido invadidas en multitud de ocasiones a lo largo de la historia y por distintas civilizaciones y no es raro porque estar en el centro del Mediterráneo, en un sitio de gran actividad comercial y de gran actividad corsaria, es lo que tiene.

Eso hace, además, que sus gentes se autoprotejan, se autoprotejan de todas esas invasiones culturales, invasiones mercantiles, pero también a su vez son unas personas, es una civilización generosa que acoge a las gentes que nos vienen.

El Dorado no está solo en ultramar. Con la globalización la liberación de los mercados, avaladas por políticas económicas neoliberales, las mismas que quieren implantar tratados con el CETA y el TTIP, hacen que El Dorado para estas multinacionales también está en estas islas. Las multinacionales, las mayores piratas por tierra, mar y aire de esta época, están siendo una de las culpables de la desertización industrial que estamos sufriendo, puesto que dejan de producir en estas islas, mientras sin ningún tipo de pudor continúan arrasando medioambientalmente haciendo caja y llevándose fuera el botín amasado durante la temporada de verano.

Si bien exportamos industria hotelera, las empresas locales vinculadas al sector servicios y comercio se ven gravemente afectadas por diversas multinacionales, bien sea en forma de coches de alquiler o en forma de grandes superficies, pero afectadas están de una forma muy grave.

Por último, quieren patentar las raíces de estas islas, pretenden patentar que las personas no se llaman como se llaman sino que se llaman como la multinacional quiere, es decir, se llama Pepsi cuando los padres de la criatura de miles de personas de estas islas, o miles de familias de estas islas, quieren decir Pep.

Nos están diciendo que por qué les llamamos Pep si en realidad les queremos llamar Pepsi, quieren patentar nuestra cultura argumentado que fonéticamente es igual Pep que Pepsi, cosa que solo una industria yanqui insaciable podría mantener, quieren desposeernos incluso de nuestro derecho a tener nombres propios puesto que quieren hacer que sean ajenos, que sean como ellas, las multinacionales, se llaman.

Debemos autoprotegernos también de estas formas de colonización, esto está llegando a límites insospechados...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Morrás, el seu temps s'ha exhaurit.

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

...y se necesitan acciones urgentes para proteger la industria local. Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Iago Negueruela.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

No me ha hecho la pregunta,...

(Algunes rialles)

...pero imagino que es la referida... es la referida y contestaré.

Creo que podemos compartir el criterio y podemos debatir sobre los efectos bien sea del imperialismo, bien sea, sobre todo, de la globalización y de lo que ello comporta, de lo que comporta pertenecer a un ordenamiento jurídico como el que fija el Estado español o como el que fija la Unión Europea o el que fija la Organización Mundial de Comercio con el que estaremos de acuerdo en que la mayor parte... estaremos de acuerdo con ustedes en todas las críticas que se pueden hacer a la OMC, a los tribunales de arbitraje, hemos compartido las críticas con vosotros y las hemos suscrito respecto al CETA, respecto al TTIP, por tanto es un discurso que compartimos.

Pero además de compartir la crítica, además de compartir determinadas críticas a determinadas prácticas empresariales o prácticas industriales también creemos que lo que tiene que hacer el Govern es una política decidida también a proteger y a mejorar nuestra industria de aquí porque la mejor forma de proteger nuestra industria es fortaleciéndola, es fortaleciéndola impulsando medidas para que nuestro tejido productivo sea cada vez más competitivo y a su vez también sea capaz de internacionalizar parte de su producto.

Creo que por todo eso le desglosaré diez medidas que estamos impulsando desde distintos departamentos desde el principio de legislatura y que van en esa línea de fortalecer nuestra industria que será la mejor forma de defenderse en un mundo global, que nos guste o no es el marco en el que estamos y nos guste o no, por tanto, son las reglas del juego que tenemos que respetar porque son las que se establecen legalmente.

En primer lugar creo que es importante destacar que se va a realizar una ley de industria y un plan de industria, una, la primera ley de industria que establezca este marco para poder establecer medidas específicas que consoliden sectores tradicionales industriales y potenciar sectores emergentes.

En segundo lugar, mejorar el capital humano con una estrategia de formación profesional para el empleo, pactada con la Conselleria de Educación, formación dual en sectores

estratégicos, otros programas de formación y empleo para recapitalizar nuestro capital humano, potenciar asociaciones de empresas productivas, programas como el de iComerç para invertir en el desarrollo y la protección del comercio local, convenios con la Cámara de Comercio para formar técnicos en materia empresarial y emprendeduría y convenios también para internacionalizar nuestras empresas, incentivos a la contratación para las empresas emergentes más pequeñas, políticas de emprendeduría de inversión y emprendeduría, políticas de innovación, como desde Vicepresidencia se ha aumentado el presupuesto, impulsar la investigación y retener y captar talento o incrementar el 17% las empresas de la Fundación Bit o políticas desde la Conselleria de Agricultura como la venta directa de producto local y, por último, el gran pacto por la competitividad que estamos buscando con todos los agentes económicos y sociales, para precisamente fortalecer nuestra industria, nuestras empresas que será la mejor forma...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Negueruela, el seu temps s'ha exhaurit.

I.4) Pregunta RGE núm. 14472/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Carlos Saura i León, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a condicions laborals del personal que fa feina als PAC d'ib-salut.

Quarta pregunta RGE núm. 14472/16, relativa a condicions laborals del personal que fa feina als PAC d'ib-salut, que formula el diputat Sr. Carlos Saura i León del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el diputat Sr. Carlos Saura.

EL SR. SAURA I LEÓN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia, diputats, diputades, públic assistent, treballadors i treballadores de la cambra. Sap vostè, Sra. Consellera, que ens preocupa molt el problema que tenim a la sanitat pública derivat de les externalitzacions i de les privatitzacions, ens preocupen perquè donen pitjor servei a la ciutadania, perquè són més cares per a l'administració i perquè sovint vulneren els drets dels treballadors.

Bé, avui li vull preguntar per la privatització del servei de neteja dels centres de salut, aquesta privatització ataca directament els drets de les treballadores, persones majoritàriament dones que treballen a vegades des de les sis del matí a les nou i després des de les cinc de l'horabaixa fins a les vuit, això evidentment xapa tot el dia a aquestes treballadores, cada cop s'exigeixen més hores i més treball que a vegades ni cobren. Hi ha persones que han treballat un mes sencer sense lliurar perquè la seva companyia estava de vacances i, sap què?, idò no els han pagat aquest treball durant un mes sense lliurar.

ISS és l'empresa que du la neteja dels PAC i evidentment nosaltres pensam que aquest servei hauria de ser públic, ho hem dit moltes vegades, hem de treballar per la desprivatització de la sanitat.

Aquestes treballadores, a més, no troben triennis malgrat que duen molts d'anys treballant a la sanitat pública o tenen

molta antiguitat a l'empresa. Bé, també vull dir que algunes treballadores relaten una situació laboral pròpia d'un malson, intoxicacions amb productes de neteja, no reconeixement de malalties laborals per part de la mútua, tenen només un uniforme que han de rentar elles mateixes i el pitjor, també han de rentar les mopes que utilitzen als centres de salut amb els riscos bacteriològic i de microbis que això comporta.

Crec que hem de prendre mesures immediates en aquestes situacions i per això li faig la següent pregunta: què pensa la consellera de Salut de les condicions laborals de la gent que fa net als PAC de l'ib-salut? Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Sra. Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, presidenta. Bon dia a tothom, és cert que la pregunta és molt àmplia. Sr. Diputat, supòs que vol parlar... més que als PAC supòs que fa referència als centres de salut, que són 58, més 100 unitats bàsiques que en aquestes illes estan repartides per sectors. Per tant, les empreses de neteja són diferents en funció de cadascun del sector.

Vostè em fa la pregunta àmplia de què pens de les condicions, idò pens que som un govern preocupat per les persones, que hem demostrat que ens preocupa la lluita contra la precarietat laboral, que ens preocupa millorar les condicions de feina, ahir mateix es va aprovar la borsa única per exemple al Servei de Salut que afecta 15.000 professionals, i sobretot també que deim molt poc que tot el personal que fa feina dins l'àmbit públic és important, és tan important qualsevol de la neteja com qualsevol altre professional, tenim la tendència a parlar i pensar només en el personal sanitari, però sabem de la importància que té el personal no sanitari i per experiència moltes vegades es té més agraïment i més reconeixement a aquest personal no sanitari i al personal de la neteja en concret que als mateixos professionals sanitaris.

Per tant, pensam no només que són importants, sinó que són essencials i que és imprescindible, com hem fet al darrer contracte del sector Ponent, aquest és el sector de Son Espases que fa referència als centres de salut del sector Ponent, Hospital Psiquiàtric i Hospital General, tenir en compte per exemple la formació, formació per minimitzar els riscos de la salut del personal de neteja, les zones considerades d'alt risc com quiròfans han d'estar... s'ha de fer a aquest personal, personal que manipula residus, personal que gestiona també aquests residus ha de ser format degudament per intentar minimitzar l'impacte dels productes de neteja, de l'ergonomia, de la higiene postural i això és un poc la nostra política en contractació de... en subcontractació en aquest cas d'empreses de neteja. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Carlos Saura.

EL SR. SAURA I LEÓN:

Bé, jo personalment no crec que tot s'arregli amb formació, entenc que els preocupi, però crec que una majoria progressista de 34 diputats i diputades s'hauria d'ocupar d'aquestes situacions, d'intentar revertir les externalitzacions, de totes les passes que fa el Partit Popular quan governa i hem de tendir a canviar aquesta situació perquè les dones de la neteja dels PAC són les nostres cambreres de pis...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Saura, el seu temps s'ha exhaurit.

EL SR. SAURA I LEÓN:

...en salut pública, així...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, Sra. Presidenta. El compromís el té, Sr. Diputat, el compromís el té, el temps és el que és i la velocitat no sempre és la que nosaltres voldríem a l'hora d'executar les polítiques, però és clar que volem... hem demostrat ja la necessitat d'incloure aquestes clàusules socials per no perjudicar i estar sempre al costat dels treballadors, com és el cas de l'empresa Ferroser a Eivissa, per exemple, i de les senyores de la neteja de determinats centres que estan patint per una situació que pensen que és totalment (...).

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Gómez, el seu temps s'ha exhaurit.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies.

1.5) Pregunta RGE núm. 14473/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. María Montserrat Seijas i Patiño, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a contracte d'interinatge de la funció pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

LA SRA. PRESIDENTA:

Cinquena pregunta, RGE núm. 14473/16, relativa a contracte d'interinatge de la funció pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears, que formula la diputada Sra. Montserrat Seijas i Patiño del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula la Sra. Montserrat Seijas.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Gracias, Sra. Presidenta. *Bon dia a tothom*. Sr. Conseller, ¿qué medidas piensa tomar el Gobierno de les Illes Balears respecto a los trabajadores interinos que mantiene contratados la comunidad autónoma de las Islas Baleares de forma estructural a partir del resultado de la Sentencia del Tribunal Superior de Justicia de la Unión Europea, de 14 de septiembre del 2016, sobre la discriminación por la normativa española de los contratos laborales?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Iago Negueruela.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

Gracias, presidenta. Sra. Seijas, la Sentencia del Tribunal de Justicia de la Unión Europea, de 14 de septiembre de 2016, marca un antes y un después en la regulación contractual española. Lo hace porque es un debate de alcance, está afectando tanto a los interinos regulados en el artículo 15.3 del Estatuto de los Trabajadores, como a los eventuales y de obra, regulados en el 15.1 y en el 15.2 del propio estatuto.

Ahora, la diferencia está en ver, primero si afecta a los temporales, a los contratos de obra y servicios y a los contratos eventuales, porque la sentencia de momento se centra en los interinos. Una vez analizamos si se centran en los interinos, tenemos que distinguir a qué tipo de interinos son, personal con los que tienen contrato laboral o el resto de cuerpos de interinos. Es importante determinarlo, pero también hay que señalar dos cosas: la primera que en todos los casos es el Gobierno de España, es el Gobierno de la nación el que tiene que hacer una reforma imprescindible del Estatuto de los Trabajadores.

Es un ataque directo a la línea de flotación de la reforma elaborada e impulsada por el PP, que lo que hacía era precarizar a los trabajadores, con independencia de su clase, también a los de función pública, como bien conocen los diputados del Partido Popular. Es por tanto, otra resolución judicial que va directamente a la línea de flote de la reforma laboral del Partido Popular.

Lo importante será por tanto, modificar el Estatuto de los Trabajadores, porque es la única forma de aplicar la sentencia del Tribunal Europeo. No se aplica directamente, se aplica individualmente a cada trabajador si recurre la sentencia y, por tanto, son los trabajadores individuales los que pueden hacer valer la sentencia entre los tribunales, como ya está sucediendo en Madrid, donde el Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad de Madrid hace apenas unas semanas ya falló a favor de una trabajadora con contrato laboral interino. Pero también es cierto que a nosotros nos preocupa y siempre nos hemos manifestado a favor de la mejora de las condiciones de los trabajadores temporales contratados por quien sea, contrate quien les contrate en el caso de la administración, también debería ser de aplicación.

Pero para que sea de aplicación, ya le digo, tiene que modificarse el Estatuto de los Trabajadores para que se pueda aplicar directamente, si no tendremos que ver un rosario injusto de personas deambulando ante los tribunales de justicia. Y por eso yo creo que es importante la reunión que mantuvieron ayer los secretarios generales de Comisiones Obreras y UGT con la ministra Báñez, donde la ministra Báñez, otra vez más cada vez que quieren escurrir el bulto el Partido Popular, dice que creará un grupo de expertos para analizar la sentencia. Bueno, ya hay muchos informes que analizan la sentencia. Lo que urge no es crear otro grupo de expertos, es reformar la reforma laboral, es derogar la reforma laboral, es hacer un estatuto de los trabajadores que mejore las condiciones de trabajo de todos los trabajadores, con independencia de quien los contrate.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Montserrat Seijas.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Gracias, Sra. Presidenta. Gracias, Sr. Conseller. Es cierto, pero esta sentencia tiene como usted bien ha dicho, muchos matices. Yo he querido remarcarle la parte que nos puede tocar aquí en la comunidad autónoma. El Tribunal de Justicia declara que el derecho de la Unión se opone a una norma nacional que permite la renovación de nombramientos temporales, bajo la justificación de atender necesidades temporales en materia de personal, cuando estas necesidades son en realidad permanentes.

Si reconoce que la sustitución temporal de los trabajadores para atender necesidades de duración limitada puede constituir una reforma objetiva, pero considera que los nombramientos de duración determinada no pueden renovarse año tras año para desempeñar funciones permanentes y estables, incluidas en la actividad normal del personal estatutario fijo y no pueden ni deben renovarse como nombramientos temporales, porque ello conlleva una precarización, como usted bien sabe, de las condiciones laborales que van en contra de los acuerdos europeos en esta materia, estando el Estado obligado a crear los puestos de carácter permanente.

No hay que olvidar que tal y como señala el último estudio sobre la situación laboral de los médicos en España, de la Organización Médica Colegial, el 40% de los médicos de la sanidad pública en este momento ya no tiene plaza fija y la temporalidad del personal sanitario y no sanitario en la sanidad pública es del 30,5% de media, 5 puntos por encima de la del conjunto de trabajadores. La precariedad de las condiciones de trabajo de las profesiones del sistema sanitario suponen un doble empeoramiento de la calidad del sistema. Por un lado por su efecto sobre los profesionales, su salud y su capacidad para el desarrollo profesional y personal. Y por otro sobre los usuarios, porque en las condiciones de precariedad creadas, sólo puede conseguirse una asistencia de calidad poniendo duramente a prueba la vocación y entrega del personal sanitario. Por ello es preciso que cuanto antes se de cumplimiento a lo que dicta la citada sentencia del Tribunal de Justicia de la Unión Europea y se tomen las medidas necesarias para dignificar las condiciones laborales de los trabajadores del sistema sanitario público.

Pienso que aquí si tenemos mucho que hacer, estamos cubriendo con plazas de interinos, plazas que son estructurales, necesarias para el funcionamiento normal de nuestras instituciones y a eso es a lo que me refería con la petición de que este gobierno tomara medidas.

Gracias, Sr. Conseller.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Iago Negueruela.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

Sí. Estará de acuerdo con nosotros en que se están tomando medidas, la bolsa única de la Consellería de Salud es un ejemplo. Realizar de nuevo ofertas públicas y oposiciones es otro ejemplo. El solicitar al ministerio la autorización para que nos permita convocar oposiciones y elimine la tasa de reposición es uno de los frenos, otra vez más, de Montoro y de la legislación del Estado.

Por tanto, le vuelvo a señalar, usted ha hecho referencia...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Negueruela el seu temps s'ha exhaurit.

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

I.6) Pregunta RGE núm. 14478/16, presentada per l'Hble. diputada Sra. María José Ribas i Ribas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a incompliment del pagament de la dotació per a promoció turística al Consell d'Eivissa.

Sisena pregunta, RGE núm. 14478/16, relativa a incompliment del pagament de la dotació per a promoció turística al Consell d'Eivissa, que formula la diputada Sra. María José Ribas i Ribas del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. María José Ribas.

LA SRA. RIBAS I RIBAS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats, bon dia a tothom. Sra. Consellera, pot explicar-nos per quin motiu el Govern de les Illes Balears ha incomplert el pagament al Consell d'Eivissa de la dotació per a promoció turística, establerta en el Decret 45/2015, deixant d'abonar els 547.000 i busques d'euros, que corresponien al Consell d'Eivissa per a 2016, segons l'increment progressiu de 3 milions per als quatre consells, per als anys 2016 i 2017?

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Sra. Catalina Cladera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia a tothom. Sra. Diputada, en cap moment el Govern de les Illes Balears no ha incomplert el pagament al Consell d'Eivissa de les transferències previstes per a l'any 2016, en el marc de la Llei de finançament de consells insulars. De fet, les quanties previstes en el Decret 45/2015 no varen quedar consignades com a previsió inicial en els pressuposts 2016 per omissió. Per això, un cop detectat en primer moment que el pressupost va ser vigent, va quedar negociat, o va quedar treballat amb el consell insular i l'acord va ser que durant l'any es faria una modificació de crèdit, una ampliació de crèdit, per poder resoldre aquest pagament; encara no ha acabat l'any i, per tant, el Govern balear complirà les seves obligacions amb el consell insular.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. María José Ribas.

LA SRA. RIBAS I RIBAS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Miri, Sra. Consellera, sap què passa? El problema més greu no és l'omissió aquesta que diu vostè que va patir, jo tenc els meus dubtes que fos una omissió, però jo trob que el problema és que aquesta omissió denota la recentralització que està portant a terme el Govern que vostè representa. Les realitats de Menorca les desconexen, les transferències al Consell de Mallorca s'adormen, s'ajornen sine die les escoles de Sant Ferran i Sant Francesc a Formentera i a Eivissa, juntament amb les retallades que fa el seu company d'Educació, l'agressió permanent dels seus companys de MÉS per Mallorca, amb les cabres, amb la matança de les cabres, amb la matèria de sequera, etc., i amb els pisos turístics il·legals; ara també retallen i incompleixen la Llei de transferències al Consell d'Eivissa, prenent-li ni més ni manco que 500.000 euros.

Era això el federalisme interior?, o és que la Sra. Armengol està massa ocupada exercint de líder nacional i s'ha oblidat...

(Remor de veus)

... s'ha oblidat de la realitat de les nostres illes. I vostè tal vegada convendria també parlar menys de Montoro, que sempre el té a la boca, i se centrés a fer la seva feina com cal.

Sra. Cladera, ara el que ha de fer és transferir immediatament al Consell d'Eivissa la quantitat retallada i a més li demanem que aquesta quantitat actualitzada computi en els pressuposts de 2017. Ha de complir amb la Llei de finançament dels consells, que tan insuficient li pareixia quan estaven a l'oposició -li ho record- i liquidar la quantitat addicional derivada tant de la liquidació definitiva de 2015 com l'increment d'ingressos previst per a 2017. Hauria de contemplar en els pressupostos partida per pagar part del seu meravellós sistema de bestretes, i el nou increment per a promoció turística que recull el Decret 45/2015 també per a 2017.

I a més no li sàpiga greu dir que l'increment d'aportacions a consells no és una aportació graciosa del seu govern, sinó que és derivada de la bona feina pel Partit Popular l'anterior legislatura, perquè de moment l'única...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Ribas... el seu temps s'ha exhaurit.

LA SRA. RIBAS I RIBAS:

...l'única aportació ha estat llevar sous al consell...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Algunes aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Catalina Cladera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, jo li he explicar que era una omisió i que el pressupost ho pot corregir perquè contempla el mecanisme de modificació de crèdit.

Però, de recentralització, vostè crec que no en pot parlar, perquè precisament avui surt una notícia que diu que el Tribunal Superior de Justícia anul·la parcialment el decret de la Llei turística de Balears per haver precisament aplicat el seu govern una recentralització. Per tant no doni lliçons de recentralització a ningú.

(Algunes aplaudiments)

Jo li puc assegurar que aquest govern està compromès amb les transferències, a continuar amb el procés de transferències als consells insulars i a fer-ho de forma ben dotada. A més li recordaré el finançament dels consells insulars l'any 2016 ha crescut, perquè el pressupost del Govern, d'aquest govern, va fer un esforç a l'hora de créixer en ingressos i en política fiscal; també està compromès amb el fet que creixi el finançament de 2017, perquè també fa un esforç a créixer els ingressos i el sostre de despesa, com més tard debatrem, i tot això repercuteix en els consells insulars, com molt gustosament estam fent perquè donam suport al fet que els consells insulars puguin exercir les seves competències de forma adequada i amb la dotació adequada.

A més li he de dir en relació amb les bestretes, ja que vostè m'ha tret el tema, li faig saber que no hem trobat cap registre comptable de bestretes, ni pressupostàriament ni extrapressupostàriament, i que a més el seu govern tampoc no va fer res per calcular la liquidació que s'havia de derivar del sistema de finançament nou definitiu aprovat. Això sí que ho fa aquest govern perquè també assumirà el compromís de liquidar les bestretes als consells insulars de la forma adequada.

Per tant no doni lliçons de recentralització ni de no complir amb les transferències de competències als consells insulars, perquè aquest govern està compromès en aquest sentit i amb l'adequació adequada.

I.7) Pregunta RGE núm. 14479/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a eliminació del copagament farmacèutic.

LA SRA. PRESIDENTA:

Setena pregunta, RGE 14479/16, relativa a eliminació del copagament farmacèutic, que formula el diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Vicent Serra.

EL SR. SERRA I FERRER:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Sra. Consellera, en diverses ocasions s'ha anunciat per part de l'equip de govern i els partits que li donen suport l'eliminació del copagament farmacèutic, l'únic copagament estrictament sanitari que existeix actualment i que també ha resistit diferents legislatures socialistes. A pesar d'això vostè dóna la culpa al Reial Decret 16/2012 de la no-eliminació. Però darrerament diverses associacions de pensionistes i jubilats han denunciat que vostès els continuen dient que eliminaran el copagament farmacèutic. Per això, Sra. Consellera, pot informar si l'eliminació del copagament farmacèutic o la gratuïtat farmacèutica almenys per als jubilats i pensionistes a costa de la seva conselleria serà l'any 2017?

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Sra. Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, recorda qui, com i quan va posar el copagament farmacèutic als pensionistes? Quan?, el 2012; com?, mitjançant un decret llei, sense consens, sense participació, sense diàleg, decret llei, a partir del 2016, 2012. I qui?, el Govern del Partit Popular a nivell estatal. Per tant què m'està demanant?, què m'està demanant? A mi el que m'agradaria saber és tornar-li la pregunta, o podem fer un debat sobre el copagament i parlar de política, o bé li he de demanar: em pot dir quan el govern del seu partit a nivell estatal derogarà el maleït decret i per tant deixaran de ser els medicaments per pagament per als pensionistes?

(Algunes aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Vicent Serra.

EL SR. SERRA I FERRER:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera, m'agradaria que alguna vegada em contestàs a la primera intervenció. Sra. Consellera, en temes de farmàcia vostè va adquirir tres compromisos principals: pagar dins el termini legal, i no ho estan complint; eliminar o assumir el copagament farmacèutic, i no ho estan complint; regularitzar el retorn de la bestreta farmacèutica a pensionats i jubilats, i no ho estan complint. No han fet cap de les tres coses a pesar el seu acord de governabilitat.

El Partit Popular va eliminar el copagament farmacèutic a persones sense recursos i a aturats sense subsidi, també dins aquest reial decret 16/2012. Llegeixi-se'l del tot, del principi al final, no llegeixi un sol paràgraf.

(Petit aldarull)

Mentrestant, sí, Sra. Consellera, va mantenir el copagament farmacèutic per trams d'ingressos per una sanitat sostenible.

Estam esperant que facin el que anuncien repetidament. Si no es deroga el reial decret, li ho pregunto una altra vegada, Sra. Consellera, assumiran el copagament farmacèutic? Pensa vostè que rentes superiors a 100.000 euros anuals no han de pagar a les farmàcies? Quins impostos generals apujaran per a tots perquè les rendes més altes no paguin a les farmàcies? Perquè, si és així, estam davant una altra mesura partidista, populista i a costa de tots.

Gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, Sra. Presidenta. Aquesta sanitat que vostè diu sostenible, que no ho és, el que fa és empitjorar seriosament la salut de les persones; això és el que hem vist en les persones que no poden pagar els medicaments, que no es controlen els crònics, que ingressen, reingressen, tenen complicacions, tot això perquè no poden pagar els medicaments. Aquesta..., vaja, això ho he vist jo cada dia; el que passa és que vostè fa temps que no fa de metge. Té greus conseqüències...

(Remor de veus)

...greus conseqüències. Malalties agudes, malalties cròniques; els pacients no poden pagar moltes vegades els medicaments.

Aquest govern mai no s'ha compromès a derogar un decret estatal; el nostre compromís, el nostre compromís que hem assumit és limitar, que tampoc no ho han sabut, limitar el copagament, perquè per llei, com vostè sap, les rendes inferiors a 18.000 euros han de pagar 8 euros i estan pagant molt més, no varen ser capaços ni tan sols s'aplicar la llei posant aquest

límit de pagament, i aquest és el nostre compromís, Sr. Serra, no és llevar el copagament, és limitar el copagament, i jo parl moltes vegades del "repagament", i aquest és el compromís, en el qual estam fent feina amb els sistemes informàtics, amb les oficines farmacèutiques i el Col·legi de Farmàcies, per posar l'aplicació que limiti aquest copagament i que paguin el que han de pagar.

I sí, les rendes superiors a 100.000 continuaran pagant 25 euros. Aquest és el nostre compromís. El que m'agradaria és fer un debat a veure si realment vostès poden mantenir en el Govern central aquest decret i aquest nivell de copagaments.

I.8) Pregunta RGE núm. 14475/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular, relativa a implantació del teletreball.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vuitena pregunta, RGE 14475/16, relativa a implantació del teletreball, que formula la diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Núria Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia a tothom. El govern del Partit Popular va aprovar l'any 2013 el dret al teletreball dins l'administració de forma definitiva com a mesura de conciliació per als empleats públics de serveis generals. Aquesta regulació es va fer una primera fase, que anava dirigida a un nombre reduït de funcionaris i laborals que no empen dades protegides a la seva feina; quedava pendent una segona fase que s'havia de desplegar ara ja, i on la resta d'empleats, és a dir tots els empleats, haurien de poder accedir a aquest teletreball independentment de les seves tasques, i l'únic que s'havia de fer era una inversió tecnològica per establir un canal de protecció a les tasques de l'administració perquè quan s'emprassin dades protegides de fora es pogués fer sense cap perill.

M'agradaria saber per què a dia d'avui no tenim constància que s'hagi fet cap inversió i per què el govern d'esquerres no aposta pel teletreball dins l'administració. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Sra. Catalina Cladera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, li diré que en aquest moment hi ha 47 funcionaris que estan acollits al teletreball; l'any 2013 eren 11; el 2014, 30; el 2015, 35 i, el 2016, 47. Evidentment suposam que s'incrementarà aquesta fórmula de teletreball. Però jo el que li demanaria és per què vostè no va deixar feta aquesta inversió, i el que va establir és que la pagassin els mateixos funcionaris dins la seva política de no afavorir els treballadors públics o no afavorir la funció pública.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Núria Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera, vegem, l'any 2007-2008 va posar un projecte pilot el govern del Partit Popular del teletreball; l'any 2013-14 vàrem posar en marxa de forma definitiva aquest dret laboral del teletreball, i vostès ni en el segon pacte ni ara en el tercer pacte estan apostant pel teletreball. No em faci preguntes, contesti les coses que se li demanen.

Què passa?, que en definitiva no han fet res pel teletreball; que havien de retornar molts de drets als empleats públics i hem estat un any quasi aturats: un any pregant per un pla d'igualtat fins que hem aconseguit que es faci el Pla d'igualtat; un any en què varen suspendre al principi els acords de carrera que s'havien negociat pel Partit Popular i en varen aprovar uns altres més perjudicials per als empleats públics; un any on han eliminat franges de conciliació que tenien els funcionaris els horabaixes dos dies fins a les sis; un any on han publicat un concurs de trasllats amagant prop de cinquanta places que no han tret al concurs, cosa que no s'havia fet mai; i un any on han aprovat el requisit del català que només ho posen en aquelles places que a vostès els interessin.

Em vol dir, Sra. Consellera, quan pensa retornar tots aquests drets que havia de fer per als treballadors públics? Pensa o no pensa apostar pel teletreball? Estaria bé que apostàs per aquelles coses que ha fet el Partit Popular i que són positives per a l'administració. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Catalina Cladera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, vostè com a funcionària no em farà creure que en un any no ha notat la millora, no m'ho farà creure això per molt que vulgui dir vostè. Per tant, en primer lloc, en el II Pla d'Igualtat aprovat sí que apostam, com a mesura de conciliació de la vida familiar, laboral i professional pel teletreball, i evidentment hi farem feina en això, o hi estam fent feina, però no és el més important que ens vàrem trobar quan vàrem arribar, i vostè coincidirà que, o no coincidirà suposadament, que el més important, la fita més important d'aquest govern era el retorn de drets, i amb això feim feina. Sempre he dit que el que va desfer el Partit Popular en quatre anys costa molt de cosir, i només duim un any de legislatura i hem avançat moltíssim. Jo crec que els sindicats i els treballadors públics hi estaran d'acord perquè ho gaudeixen. Com li he dit, vostè com a funcionària crec que també ho gaudeix.

Per tant, li recordaré algunes de les mesures: flexibilització horària, una gran mesura de conciliació de vida familiar i laboral; retorn de paga extra, que la va detreure el Partit Popular l'any 2012; oferta pública; retorn del complement d'IT; retorn d'ajudes socials; una mesa tècnica per recuperar els drets. Ja li he dit que no és tan fàcil retornar els drets després de les retallades que va fer vostè.

No sé com s'atreveix després de ser la responsable d'un govern que va fer les majors retallades de personal, acomiadaments, ampliació de jornades, amortització de places, limitació d'acords d'acció social, supressió de dies addicionals, supressió del complement d'IT, ... com ve a dir-me ara l'única mesura que vostè va fer en aquell moment va ser, precisament, el teletreball, que és una mesura que no arribava a tothom perquè per les limitacions que tenia no hi podia arribar. Nosaltres treballam per a tots els treballadors públics, no només per a uns quants que es poden beneficiar del teletreball, tal com va establir en el seu decret.

Per tant, a més, li record que la inversió que havia de fer vostè en aquell moment, 70.000 euros, tampoc no la va fer. I li record que també en el II Pla d'Igualtat que hem aprovat apostam per aquesta mesura, però evidentment treballam que tots els treballadors públics puguin beneficiar-se de tot un avanç en els drets i en l'avanç de la funció pública. Gràcies.

I.9) Pregunta RGE núm. 14464/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Olga Ballester i Nebot, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a protocol d'assetjament.

LA SRA. PRESIDENTA:

Novena pregunta, RGE núm. 14464/16, relativa a protocol d'assetjament, que formula la diputada Sra. Olga Ballester i Nebot, del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula la Sra. Olga Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, presidenta. Sr. Conseller, ¿qué valoración hace de la aplicación del protocolo de acoso que ha elaborado la conselleria? Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Martí March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Bon dia a tothom. Sra. Presidenta. Sra. Diputada, nosaltres feim una valoració positiva per dues coses, una, perquè és la primera vegada que aquesta comunitat autònoma té un protocol amb relació a l'assetjament escolar, un protocol que es va fer d'acord amb la participació de membres de la comunitat educativa i un grup d'experts i que es comença a aplicar des del mes de febrer; un protocol seriós, rigorós, que aposta per la prevenció, per la corresponsabilitat; un protocol que en aquests moments ha suposat que tots han fet uns cursos de formació, per una part tots els directors dels centres d'educació de les Illes Balears, s'ha fet una formació a tota la inspecció educativa

i s'ha fet una formació a més de 300 docents per tal que sàpiguen exactament què és el protocol, com s'ha d'aplicar, com es detecta i com s'intervé.

Per tant, nosaltres d'entrada, tenint en compte que només duim poc mesos d'aplicació, pensam que s'ha de fer una valoració positiva pel fet d'existir, pel fet que s'hagi aplicat i pel fet, de qualque manera, que hi hagi per part dels docents una eina sobre la qual es pugui treballar amb més seguretat i amb més confiança.

Nosaltres pensam que estam en un procés de desenvolupament, no és una qüestió que encara es pugui dir tots els efectes, però pensam que som en el camí adequat.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Olga Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, presidenta. Mire, conseller, en febrero de 2016 usted declaraba que todos los centros educativos contarían por primera vez con un protocolo de prevención, detección e intervención del acoso escolar, que se aplicaría ese protocolo, elaborado por un grupo de expertos, en todos los centros y que el objetivo de ese protocolo era establecer una línea clara de actuación para todos los centros que permita una acción rápida, coordinada y efectiva.

Pues bien, sin embargo, una vez se hizo público el documento no es exactamente como usted lo pregonaba, Sr. Conseller. El protocolo se presenta como unas orientaciones, unas pautas para que cada centro se diseñe su propio protocolo. Usted ni siquiera, ante un tema tan sumamente grave, se ha atrevido a redactar un marco normativo de actuación, ni tan sólo un mínimo de puntos de obligado cumplimiento.

Qué gran irresponsabilidad, conseller, por lo que surgen muchas preguntas tras los hechos sucedidos en un colegio de Palma. ¿Ha hecho un seguimiento riguroso la conselleria para constatar al menos que todos los centros han formado de su propio protocolo a todos los padres explicándoles claramente cómo deben actuar y cómo actuará el colegio o eso es interferir en la autonomía del centro?, ¿han sido revisados todos los protocolos de todos los centros para evitar posibles errores en la actuación o también es interferir en la autonomía del centro?

Mire, conseller, en el caso de una agresión el documento da la orientación de aplicar el Decreto 121 que fija la rápida apertura de un expediente y prevé medidas cautelares. Está claro que visto los últimos acontecimientos esta orientación no se está siguiendo. ¿Es consciente de que esta orientación ha de ser una obligación en el protocolo de todos los centros o cree el conseller que eso sería una ingerencia en la autonomía del colegio?

Sr. Conseller, ¿cuándo va usted a asumir las responsabilidades que conlleva su cargo? Gracias.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Martí March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT
(Martí Xavier March i Cerdà):

Jo, Sra. Ballester, de vostè ho esper tot, el que no esper és que entengui que un protocol s'està aplicant a poc a poc, que hi ha un procés de formació, que hi ha un procés d'actuació, que en aquests moments des que hi ha l'Institut de Convivència, que havia quedat quasi eliminat, amb una direcció experta en el tema estan donant resposta a les demandes que fan els centres escolars.

Li vull dir que en aquests moments donam totes les respostes que serien necessàries, estam en un procés, estam en un procés progressiu. Aquí tothom ha d'assumir la seva responsabilitat. Nosaltres som conscients que de qualque manera és un procés progressiu d'aplicació i el que nosaltres volem és que els centres tenguin la seva responsabilitat, Sra. Ballester. Sí, senyora, la seva responsabilitat és part de la seva autonomia. Nosaltres, evidentment, no feim deixadesa de responsabilitats, com vostè diu, vostè diu frases i aquestes frases les diu sense cap tipus de constatació empírica. A més, mescla de forma indirecta una cosa amb l'altra, una cosa és el que ha passat a un centre determinat i l'altra l'aplicació progressiva. En aquests moments des de l'Institut de la Convivència hi ha cada vegada més demandes respecte del tema del convivència i del tema d'assetjament.

Nosaltres volem que dins els plans de convivència que hi ha als centres el tema del protocol sigui un tema que s'apliqui, i s'aplica, sap per què?, perquè en aquests moments hi ha professors i directors cada vegada més formats en el tema.

Per tant, deixi de fer grans plantejaments teòrics i grans plantejaments mediàtics i comenci a veure en realitat què es fa en els centres, treballen de forma seriosa en el millora de la convivència. I això és prou complicat i difícil, però ho fan.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. March, el seu temps s'ha exhaurit.

(Alguns aplaudiments)

I.10) Pregunta RGE núm. 14477/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mesures correctores a causa del retard en el pagament a proveïdors.

Desena pregunta, RGE núm. 14477/16, relativa a mesures correctores a causa del retard en el pagament a proveïdors, que formula el diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Antoni Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Sí, moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Sra. Cladera, ja li havíem advertit en diferents ocasions, s'està disparant el període mitjà de pagament a

proveïdors, vostè de cada vegada paga més tard als proveïdors. L'havíem advertit, i vostè com si res, i en aquests moments ja estam en màxims de la legislatura i el Ministeri d'Hisenda ja li ha hagut de cridar l'atenció.

De fet, vostè quan va començar a governar el període mitjà estava en 43 dies, era el mes de juliol de 2015, i un any després vostè ja el tenia a 83,03 dies, 40 dies més que l'any anterior. I la darrera dada que tenim, el mes d'agost d'enguany, estam encara a 73,53 dies. Una xifra que està molt per sobre dels 30 dies que marca la Llei de morositat i molt per sobre també de la mitjana de les comunitats autònomes, que estava en aquest mes de juliol a 37,4 dies.

Ja li vàrem dir una altra vegada, vostè fa el mateix que el Sr. Manera, carrega sobre l'esquena dels ciutadans els seus capricis. Vostè és molt ràpida a gastar i molt lenta a pagar, augmenta els impostos fins a l'extrem i, a més, retarda el pagament als petits empresaris i als nostres autònoms.

No és estrany, per tant, que el Ministeri d'Hisenda, en vista del desgavell que vostè té muntat aquí es vegi obligat a actuar i a fixar-li una sèrie de mesures de control amb l'únic objectiu que els nostres proveïdors puguin cobrar d'hora.

Sra. Cladera, quina opinió té el Govern de les Illes Balears respecte d'aquestes mesures correctores que el ministeri li ha imposat a causa de l'excessiu retard en el pagament a proveïdors?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Sra. Catalina Cladera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Camps, a aquest govern li preocupa molt el període mitjà de pagament alt o retard en el pagament als proveïdors i vol millorar-ne la gestió. Per tant, no defugiré d'aquesta responsabilitat que tenim en aquesta matèria i sí que li puc dir que hi estam posant solució.

Balears té una situació típica, el mes de juliol té un superàvit, no té problemes de tresoreria, i això vull que quedi ben clar, no hi ha problemes de liquiditat, però sí que té una situació atípica per problemes de gestió i funcionament en la tramitació de factures de l'Ibsalut.

Li record que, com bé vostè deia, si traiem l'Ibsalut a la resta del sector públic s'està pagant a dotze o tretze dies, depèn de quin mes parlem, per tant, estam... perfectament en pràcticament tot, excepte amb algun proveïdors de l'Ibsalut, complint amb el que estableix la llei, el tema se centra a uns quants proveïdors de l'Ibsalut i no hem de fer alarmisme, ja que ni el petit empresari ni la majoria de proveïdors estan cobrant tard, sinó que estan cobrant en temps i forma.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Antoni Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Sí, moltes gràcies, Sra. Presidenta. Efectivament, vostè diu que li estan posant solució, però és el mateix que va dir fa uns mesos i cada vegada que li demanam vostè li està posant solució, però la realitat és que de cada vegada vostè està pagant més tard als proveïdors i això són les dades que vostè té penjades a la pàgina web de la conselleria.

Per tant, escolti, el que ha de fer és posar-hi solució, però seriosament i de ver perquè els proveïdors no es mereixen que vostè els retardi els pagaments.

Ens parla de problemes de gestió, però escolti, el problema de gestió en Ibsalut seran els que tinguin a Balears, però a Madrid tenen els seus problemes de gestió, a Astúries tenen els seus problemes de gestió i la mitjana d'Espanya, de les comunitats autònomes en pagament a proveïdors està en 37 dies i vostè el té a 80, i aquesta és la qüestió.

Què està passant a Balears?, quins problemes tenen vostès, que no posen solució real a aquesta qüestió?, perquè es veu que a nivell de l'Estat sí que hi posen solució i vostè no n'hi posa.

Per tant...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Camps, el seu temps s'ha exhaurit.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

...Sra. Cladera, endavant i posi-hi solució d'una vegada.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Catalina Cladera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies. Miri, Sr. Camps, una de les solucions que estam adoptant és treure totes les factures que varen quedar dins el calaix quan vàrem arribar al juny de 2015, per exemple al passat Consell de Govern vàrem tramitar 42 milions d'euros de factures de l'any 2014 i de l'any 2015, si vostè és un poc comptable pot imaginar com puja la mitjana...

(Alguns aplaudiments)

... de les factures de l'any 2014 dins el programa de pagament, com més temps passa més puja, però a causa a aquest... una part és a causa d'aquestes factures que vàrem trobar al calaix i que estam tramitant i evidentment amb el seu procediment el més garantista que puguem.

Però les mesures que ens envia... la carta que ens envia el Sr. Montoro, el Sr. Beteta, justament també el dia que ens envia amb molt de retard el finançament que ens pertoca per a l'any

2017, justament el mateix dia, són unes mesures que ja estam aplicant per estar a collits al mecanisme de FLA, per tant..., mecanismes de liquiditat, per tant no ens... no ens preocupa?, és clar que ens pot preocupar, però ja els estam aplicant i no som cap novetat, però sí que li recordaré mesures que estam fent a l'Ibsalut que no va fer l'anterior govern i que segurament, n'estic convençuda, acabaran baixant el període mitjà de pagament.

Per exemple, milloram l'àrea de contractació, licitam molts més contractes que fins ara no es feien, preparam uns acords marc per a productes de medicaments i productes sanitaris per facilitar també la tramitació de factures, engegam un portal de contractació electrònica,... hem establert els contractes de gestió als hospitals, optimitzam la central de compres, etc., tota una sèrie de mesures que no es varen fer en la passada legislatura i que evidentment pel volum que maneja l'Ibsalut això repercutirà en la millora del període mitjà de pagament que a nosaltres, com li he dit, ens preocupa.

I el que no em sembla bé és que faci alarma i demagògia d'aquest tema perquè, com li he dit, aquest tema queda circumscrit a una sèrie de proveïdors concrets a l'Ibsalut, però la resta de proveïdors cobra en temps i forma.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Cladera, el seu temps s'ha exhaurit.

(Alguns aplaudiments)

I.11) Pregunta RGE núm. 14480/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Santiago Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a xifres d'atur intermensual a les Illes Balears.

Ozena pregunta, RGE núm. 14480/16, relativa a xifres d'atur intermensual a les Illes Balears, que formula el diputat Sr. Santiago Tadeo i Florit del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Santiago Tadeo.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, la semana pasada ya le preguntamos por las cifras del paro, hoy ya ha hablado usted del ministro de Hacienda, de la ministra de Trabajo, de la reforma laboral y supongo que a mí me tocará oír hablar de la mala gestión que hizo el Partido Popular, suele ser la tónica habitual en sus intervenciones, como la anterior que acabamos de ver de la consellera de Hacienda y Administraciones Públicas.

Lo cierto es que le preguntamos por las cifras de paro intermensuales y no es para hacer una demagogia, sabemos... no, no lo es, se lo digo...

(Remor de veus)

...porque usted ya veo que va por aquí, sencillamente se lo decimos... y no va a ir por aquí, no va a ir por aquí, Sr.

Conseller, se lo decimos porque usted es uno de esos... el leitmotiv de este govern i del pacte de governabilidad es el cambio de modelo económico de las Islas Baleares, un cambio de modelo para que sea redistributivo, inclusivo y que el crecimiento económico se convierta en un mayor bienestar social.

Nosotros creemos que eso no se está produciendo, creemos que en las cifras de paro al igual que ha sucedido durante muchos años se produce un incremento en julio y agosto, por lo tanto no voy a hacerle demagogia, sencillamente le pido qué valoración hace de que la tendencia no se haya modificado en este año que hemos tenido la mejor temporada turística, en muchos años, que se recuerda.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Iago Negueruela.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

Gracias, presidenta. Para intentar no hacer demagogia la parte final es brillante.

De todas formas se lo volveré a señalar, yo la semana pasada le agradecí que preguntase técnicamente y científicamente por los datos de paro comparados en términos interanuales porque es lo que dice su partido, lo que dicen ustedes, lo que tuitean: septiembre es un mes en que el paro se conforma de forma desfavorable por el fin de la temporada estival, no lo digo yo, lo dicen ustedes, a nivel nacional, y después además hacen eco de esas cifras, pero sin volver a hablar de las personas.

Yo le dije la semana pasada que agradecía su tono porque huía del tono de su estadista, ideólogo de referencia que tiene detrás sentado, que es el que pregunta por términos intermensuales, interidarios, etc.

(Alguns aplaudiments)

Veó que hoy vuelve a caer en la trampa que le tendió su estadista de referencia al respecto.

El paro se mira en términos interanuales, es la doctrina la que lo establece, son los expertos los que señalan que debe hacerse así, y una vez más le puedo contestar que en términos interanuales este mes de septiembre nos sitúa en el 2008, es decir, vamos en una línea correcta y mejora en todos los sectores, usted solo habla de un sector, mejora en todos, ha mejorado la ocupación en el sector de industria, ha mejorado el empleo en el sector del comercio y en general prácticamente en todos los sectores de actividad, incluido el agrario, también se han beneficiado.

Lo que me gustaría es, por tanto, discutir aquí de políticas para ver qué hacemos con las personas que todavía no tienen un empleo, de las personas que están detrás de las cifras y de las que ustedes permanentemente se olvidan.

Si no fuese por eso podríamos seguir haciendo toda la demagogia que usted quiera aquí, pero creo que debemos ya de una vez no seguir semana tras semana haciendo preguntas simplemente para hacer la demagogia que viene usted a hacer aquí, habría que hablar de las personas que están detrás de las cifras, de las cifras derivadas de sus políticas que son las personas más castigadas por la crisis económica, la que todavía no ha encontrado un empleo por las medidas que ustedes han adoptado y que son las más restrictivas en la democracia, de eso es de lo que deberíamos hablar, de las personas con empleos temporales de las que nunca hablan porque son las de la reforma laboral, que no existe, pero que la sufren los trabajadores y que en vez de preguntar por cifras debería preguntar por políticas.

Y si no tiene propuestas por lo menos preguntes y nosotros le daremos soluciones, pero haga preguntas sobre políticas aunque no haga propuestas, nosotros se las podremos explicar.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Santiago Tadeo.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, ha hecho lo que le he dicho, no ha nombrado a Montoro porque ya lo había nombrado, ni a la ministra de Trabajo que es la que les facilita además que usted pueda hacer todo lo que hace en formación, viene por aquí, Sr. Conseller, y ha hecho lo que le había dicho, criticar la gestión del Partido Popular.

El problema es que ustedes no tienen proyecto, cuando no tiene proyecto se está inactivo y cuando se está inactivo y no se tiene proyecto las cosas no avanzan.

No era demagogia, yo le estoy diciendo que ustedes iban a cambiar el modelo económico haciendo que crecimiento se convirtiera en un mayor bienestar social, todas las cifras dicen que no.

Sencillamente le pedía por las cifras intermensuales no por hacerle demagogia, no por hacerle demagogia, sino porque es la constatación de que lo que ustedes van diciendo y usted dice aquí semana tras semana, mes tras mes que las cosas están cambiando no es cierto y mientras se dediquen con su gestión a derogar leyes que lo que hacían era poner las herramientas al sector privado para que generara puestos de trabajo, estas 50.000 personas que salía la presidenta riéndose con un tuit cuando había 50.000 personas en paro, estas 50.000 personas mientras no pongan los condicionantes adecuados no van a tener puesto de trabajo.

Esta es la política que ustedes están haciendo, Sr. Conseller.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Iago Negueruela.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

Gracias, presidenta. Creo que la ministra Bañez no nos regala absolutamente nada, parte de la formación se paga con las cotizaciones de los trabajadores y de las empresas a la Seguridad Social, la ministra no nos regala nada y lo pagan los impuestos de los ciudadanos, no la ministra Báñez...

(Alguns aplaudiments)

No sé usted qué responde. La diferencia es que nosotros hacemos políticas para mejorar la situación de las personas. A ustedes todavía no les he escuchado hacer una valoración de la (...), de lo qué invertían, de lo poco que eran capaces de gastar, de lo poco que ejecutaban, porque nunca han creído en las políticas de empleo. Y si usted habla de derogar normas, se lo vuelvo a decir, vote por la derogación de la reforma laboral que es el mayor ataque contra los trabajadores en este país ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Negueruela, el seu temps s'ha exhaurit.

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

I.2) Pregunta RGE núm. 14461/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a Consell Econòmic i Social.

A continuació passarem a formular la pregunta que havia quedat ajornada RGE núm. 14461/16, relativa a Consell Econòmic i Social, que formula el diputat Sr. Josep Melià i Ques del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Té la paraula el Sr. Josep Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Demanant disculpes, però l'entrada a Palma venint d'Alcúdia a aquesta hora, a les 9 del matí és terrorífica.

(Remor de veus)

Hay un montón de... No, no és culpa dels turistes perquè malauradament l'embús es produeix en qualsevol època de l'any i no només a l'estiu.

Bé, la nostra pregunta i la meva pregunta concretament era en relació amb el Consell Econòmic i Social. Hi ha un compromís d'aquest govern de posar en marxa una altra vegada aquest organisme, de recuperar-lo i entenem que no s'ha fet el que s'havia de fer perquè això fos una realitat. Entenem que el Consell Econòmic i Social és un òrgan de participació, és un òrgan molt important, és un òrgan amb un cost econòmic

insignificant, i això ho deien els partits que actualment governen quan va ser eliminat l'any 2012-2013, i, per tant, si tenim davant un govern de consens, de participació, on els agents econòmics i socials han de tenir un pes important, entenem que la recuperació efectiva, més enllà dels canvis legals que sí que s'han fet perquè aquesta recuperació pugui ser una realitat, entenem que el funcionament normal del Consell Econòmic i Social hauria de ser una realitat ja avui en dia i no esperar més.

Per tant, els demanam com està aquesta qüestió. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Iago Negueruela.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

Gracias, Presidenta. Sr. Melià, estoy completamente de acuerdo con usted, nosotros también queríamos que estuviese en marcha lo antes posible, así lo anunciamos el 29 de abril de este año, tras cuatro años de suspensión, aunque el verdadero intento del Partido Popular la legislatura pasada fue la supresión. Está en los *Acords pel canvi*. Es un órgano estatuario, que está en el artículo 78 de nuestro Estatuto de Autonomía y por tanto, son muy importantes todas las funciones que hace fundamentalmente consultiva e informadora. Para nosotros es vital su recuperación y le explicaré lo que hemos hecho en estos meses y lo que ha retrasado el funcionamiento.

Desde la semana siguiente al levantamiento de la suspensión, se mandó a las distintas organizaciones que lo integran que nombrasen a las personas que van a formar parte del CES y esta semana todavía están registrándose las últimas solicitudes por parte del conjunto de entidades, estuvo el verano de por medio, las distintas entidades tuvieron que conformarse, reunir a sus órganos colegiados y hacer las propuestas pertinentes. Únicamente falta una entidad, que haga la solicitud del experto que estará dentro del Consejo Económico y Social. Por tanto, le puedo adelantar que casi con toda seguridad en las próximas tres semanas se harán los nombramientos de todos los miembros del CES y por tanto, se establezca la fecha de la constitución entre este mes y el mes de noviembre ya será efectiva su constitución y por tanto, su puesta en marcha, que es lo que deseamos desde el 29 de abril, pero lo que deseamos, porque lo subscribimos en los *Acords pel canvi*, es un órgano tan importante para el conjunto de nuestra ciudadanía y para nuestra democracia, a pesar de que fue una reforma totalmente ideológica la que intentó suprimirlo. Y yo creo que frente a esa supresión del diálogo, de la discusión, de las ideas y de informar las normas del Gobierno en materia fundamentalmente económica y laboral, que el PP no quería que se hiciese, porque están acostumbrados, como sólo saben gobernar con mayoría absoluta, no quieren ningún órgano que discuta ni debata las políticas que hace; nosotros sí queremos que se hagan este tipo de discusiones, este tipo de debates y que se informe de las políticas que hace el Govern.

Por tanto, será una realidad en las próximas tres semanas, a pesar de que nos hubiese gustado también tenerlo antes y es algo que lamentamos y que tiene usted toda la razón.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Josep Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, presidenta. Evidentment a nosaltres ens pareix molt malament que es suspengués el Consell Econòmic i Social, és evident que és un òrgan estatutari, n'hi ha que parlen molt de complir la llei, però quan no els convé no la compleixen. Simplement no ens interessa i ho suspenen. Evidentment nosaltres no hi estam d'acord, però no és el moment de criticar el que va fer el Partit Popular, és el moment de les realitats i és el moment que vostès fa un any i mig que governen i vostès mateixos deien que això no té pràcticament cost econòmic, com he dit.

Per tant, la veritat és que no els ret molt la feina, un any i mig per recuperar això i perquè les organitzacions nomenin els seus representats, la veritat és que a aquest ritme hauran passat els 4 anys i encara no tendrem el Consell Econòmic i Social. Per tant, els pregam a veure si gràcies a la nostra pregunta, en tres setmanes aconseguirem allò que no han fet en un any i mig.

No s'empenyi, que ja es va empenyar amb els horaris comercials.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Iago Negueruela.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

Tiene toda la razón, pero estará conmigo en que el Govern no nombrará los miembros de las entidades que no han hecho los nombramientos, por tanto, no es al Govern a quien corresponde en este caso la obligación de nombrar a los que no han nombrado. Entonces, lo que sí que hemos hecho es requerir a distintas entidades que lo hagan y sólo faltan dos entidades, que lo harán las próximas semanas. No es a instancias de El Pi que se creará y se nombrará el CES, sino que son los requerimientos que se están haciendo a lo largo del verano para conformar el CES.

Estoy de acuerdo en que es muy importante, estoy de acuerdo con lo que ha señalado, nos hubiese gustado tenerlo antes. Entiendo su pregunta y su crítica. Y, por tanto, le estoy respondiendo que ya se han hecho los distintos requerimientos para que los nombren, ya que el Gobierno no puede nombrar los miembros de otras entidades, a lo mejor a otros partidos les gustaría hacer estos nombramientos...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Negueruela, el seu temps s'ha exhaurit.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

... lo que vamos a hacer es simplemente esperar a esas tres ...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

I.12) Pregunta RGE núm. 14474/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Alberto Jarabo i Vicente, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a obertura en festius d'establiments comercials.

Dotzena pregunta RGE núm. 14474/16, relativa a obertura en festius d'establiments comercials que formula el diputat Sr. Alberto Jarabo i Vicente del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el diputat Sr. Alberto Jarabo.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Armengol, la modificació de la Llei de comerç ha tornat ser notícia els darrers dies, una llei que va ser el resultat d'un gran consens polític, social i sectorial en el seu moment. Sembla que ara també existeix consens quant a la reducció dels festius d'obertura comercial, autoritzada de 16 a 10 dies. Excepte la patronal de grans superfícies, la resta d'actors implicats aposta per aquesta reducció, sindicats, patronals del petit comerç, el seu conseller de Treball i fins i tot la majoria, crec jo, de partits d'aquesta cambra, inclòs El Pi, que és com una abella sempre cercant on ha de clavar el seu agulló.

(Remor de veus)

No és d'estranyar, de verificar-se el suport polític parlamentari, aquest ampli consens dels agents socials, aquest acord redundarà en benefici de més de 20.000 comerciants i més de 50.000 treballadors del sector.

Defensa del petit comerç enfront de les invasions bàrbares, com deia abans el meu company Aitor Morrás, de les grans superfícies, una nova forma de colonialisme, que entenc que no hauriem d'emparar ni amb noves llicències ni, en efecte, amb la nostra presència en les seves inauguracions. Són uns altres els que necessiten el nostre suport, els autònoms, el petit comerç, les petites i mitjanes empreses, aquells que s'enfronten a la competència ferotge d'aquestes grans superfícies. No hem de ser equidistants, Sra. Armengol. Ara sembla que hi ha un problema de terminis, sembla que hi haurà dificultats perquè el canvi entra en vigor el gener. Sindicats i petit comerç es troben ara amb el problema que les demores que s'han donat dificulten que la reducció a 10 dies festius es pugui aplicar el 2017, però exigeixen, igual que nosaltres, una solució al Govern.

Per tant, demanam que es reuneixi la Comissió Interinsular de Comerç per intentar recompondre aquesta situació. Però a més m'agradaria conèixer també quines altres solucions efectives planteja dur a terme el Govern de les Illes Balears en el menor termini possible, per tal de reduir l'obertura dels comerços de les Illes Balears de 16 a 10 dies festius.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francina Lluç Armengol i Socías):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Jarabo, per la seva pregunta i per la preocupació per un sector que des del Govern de les Illes Balears tenim clar des del primer minut que hem de protegir i que hem d'ajudar i esperonar, perquè representa sens dubte un creixement econòmic important, perquè representa moltíssims llocs d'ocupació de certa qualitat i perquè dóna vida als pobles i a les ciutats, als centres dels pobles i de les ciutats. Per això varem començar precisament en aquest parlament fent una moratòria per a les grans superfícies, com vostè recordarà perfectament.

Aquest govern què ha fet? Treballar colze a colze des del primer minut amb el sector i per això hem fet feina en el si de la Comissió Interinsular Assessora de Comerç, l'òrgan representatiu on hi ha 18 persones que la componen, entre agents sindicals i patronals del sector del comerç, i els econòmics i socials del sector del comerç, evidentment el Govern i les altres institucions afectades.

Què hem fet nosaltres des del minut u? Per modificar aquesta llei de comerç pensam que és important el què modifiquem i el com ho modifiquem; el com ho modifiquem ho volem fer des de l'acord i el consens màxim en el si d'aquesta comissió interinsular. Per això una vegada es va aprovar per aquest parlament la PNL que fa referència al que vostè avui em demana, nosaltres la varem traslladar a la comissió perquè tothom pogués fer les seves propostes, perquè tothom pogués explicar com veia les qüestions i en quin sentit s'havia de modificar la Llei de comerç. Les primeres propostes varen arribar a la conselleria l'abril de 2016, i fins fa deu dies no hem tengut les darreres propostes de diferents sectors vinculats al món del comerç.

A part de les reunions de la Comissió Interinsular li vull fer saber que entre el conseller i la seva directora general han fet 68 reunions amb membres del sector del comerç, amb AFEDECO, PIMECO, Confederació Balear de Comerç, ASCOME, PIME, (...), per intentar arribar a aquests grans acords i consensos que jo esper que també puguin ser un acord i consens en el si del Parlament de les Illes Balears, i li puc anunciar que aquest divendres està convocada la Comissió Interinsular de Comerç precisament per poder, una vegada estudiades les propostes, poder tirar endavant aquesta modificació de la Llei de comerç, i jo demanaria a tots els grups parlamentaris, sense dubte, l'agilitat necessària per poder-ho fer possible per tenir-la a punt abans de gener de 2017.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Alberto Jarabo.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Gràcies, Sra. Presidenta. Evidentment pot comptar amb el nostre suport per intentar accelerar tots aquests tràmits. El que ens preocupa és que es pogués retardar fins al 2018 aquesta reducció d'aquesta obertura, amb la qual cosa simplement esperem que vagi bé aquesta reunió de divendres, que el Sr. Negueruela pugui arribar a la reunió número 69, i a partir d'aquí que el 2017 es pugui reduir...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Jarabo, el seu temps s'ha exhaurit.

EL SR. JARABO I VICENTE:

...aquest nombre de festius. Moltíssimes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula... No vol fer ús de la paraula.

I.13) Pregunta RGE núm. 14463/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Xavier Pericay i Hosta, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a recepció en el Palau Reial.

Tretzena pregunta, RGE 14463/16, relativa a recepció en el Palau Reial, que formula el diputat Sr. Xavier Pericay i Hosta, del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula el Sr. Xavier Pericay.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Presidenta del Govern, dimecres passat vostè va convertir la recepció oferta pels reis en el Palau Reial en un vertader espectacle; basta veure les portades de l'endemà i com totes recollien, així a l'engròs, el seu enfrontament amb el president de la seva gestora i la tensió que això va generar.

Què va anar a fer a Madrid, realment, Sra. Presidenta, dia 12 d'octubre? Va anar a representar tots els ciutadans d'aquesta comunitat o va anar simplement a dirimir els seus litigis personals i de partit? I, en tot cas, troba propi d'una presidenta de les Illes Balears fer el que va fer?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Pericay, per aquesta pregunta, que interessa moltíssim els ciutadans de les Illes Balears. Em fa molt més important del que som, si jo decidesc les portades que van a nivell nacional de tots els mitjans de comunicació.

Li diré què és el que vaig a fer jo quan vaig a Madrid. Mai no vaig a menjar canapès i a una desfilada, que supòs que és el que a vostè li agradaria que fes; aprofit les meves estades per

parlar en benefici dels interessos dels ciutadans de les Illes Balears, i vaig poder parlar amb el ministre Montoro i li vaig explicar la situació que tenim i li vaig demanar com teníem el dèficit per al 2016 i el 2017, i li vaig demanar pel sistema de finançament autonòmic, i li vaig demanar pel conveni de carreteres; per cert, vaig parlar bastant de temps amb ell. Vaig parlar amb el president del Govern d'Espanya, el Sr. Mariano Rajoy, que em va dir "*presidenta, le hemos...*", hem arreglat algun tema de Balears?", i li vaig dir "no, encara no hem rebut cap euros del conveni de carreteres, estam en la negociació encara amb el ministre Montoro". I a més el president de la gestora del PSOE em va demanar com veia la governabilitat d'Espanya, i li vaig dir clar i rotund que crec que per als interessos dels ciutadans de les Illes Balears no interessa ni el govern de la LOMCE, ni el govern que ha fet possible la reforma laboral, ni el govern de l'amnistia fiscal...

(Alguns aplaudiments)

...ni el govern que està sent... o el partit que està sent jutjat per corrupció política pel cas Gürtel. Per tant em vaig manifestar que amb el vot del PSOE no facin possible aquest govern.

Vostès crec que haurien de pensar el mateix. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Xavier Pericay.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Gràcies, presidenta. Ja imaginava que em diria que tot això ho fa pel bé de tots els ciutadans de les Illes Balears, però en tot cas vostè, que és tan amant de la democràcia directa, les consultes populars, s'ha plantejat mai de demanar a tots els ciutadans si el que està fent està ben fet?, perquè, clar, els ha demanat per exemple si volen que el PSOE voti no i anem a unes terceres eleccions? Ja sé que el seu company Iceta, per exemple, diu que això és preferible, però el seu company Iceta no és president de cap comunitat autònoma i vostè sí, i aquest és el problema.

Ha demanat als ciutadans, a tots els ciutadans de les Illes Balears, si volen una presidenta que els representa en un acte institucional, com vostè va fer, llançant consignes de partit? Jo no em referesc a allò de Montoro, i a allò del president del Govern, m'estic referint només a aquesta part final, i discutint-se davant tothom, a més, amb el president de la gestora del seu propi partit. És ver que vostè hi té una certa tirada, a això, aprofita els actes institucionals per convertir-los en actes estrictament privatius de partit; li record el passat dia 6 de desembre, el dia de la Constitució: li vaig sentir un discurs electoral en un acte que era plenament institucional. A mi francament em va sorprendre.

I li don un consell, Sra. Armengol: cerqui's un Alfonso Guerra; té el Sr. Negueruela, que li pot funcionar perfectament. És a dir, cerqui's qualcú que faci aquesta feina, aquesta feina bruta, i li ho dic de bon de veres. Una presidenta de la

comunitat ha d'estar per damunt d'aquestes bregues, no pot estar en aquest paper, perquè ens representa a tots. Faci per favor de presidenta de tots els ciutadans de les Illes Balears, dels que la varen votar i dels que no la varen votar.

Li deia que ens representa a tots, tant si a vostè li agrada com si no, i tant si a nosaltres ens agrada com si no; ens representa a tots. I sobretot no ens faci empegueir, per favor, pel seu comportament i les seves sortides de to.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sra. Presidenta. Miri, Sr. Pericay, confon el que és la crítica a un partit polític amb el que és un control a un govern. Hauria d'aprendre com funciona el Parlament de les Illes Balears.

Segona qüestió: a mi...

(Alguns aplaudiments)

Sí, Sr. Pericay. A mi mai no m'han hagut de cridar l'atenció per utilitzar instal·lacions que són de tots per a ús partidista, com li ha passat al seu grup i al Sr. Albert Rivera en aquesta cambra parlamentària. Per tant...

(Alguns aplaudiments)

...quan jo me n'he anat a Madrid he intentar defensar els interessos, i amb força, els interessos de tots els ciutadans i les ciutadanes d'aquesta comunitat autònoma, i en això jo responc en aquest parlament cada dimarts a les sessions de govern.

Ara bé, Sr. Pericay, si a mi el president de la gestora del PSOE em demana la meua opinió, jo la hi donaré, jo la hi donaré, i la hi donaré en base al que pens jo dins el meu partit polític, que no és de la seva incumbència. Ara bé, Sr. Pericay, ja que volia fer consultes ciutadans i que em diu que hem de demanar què pensen els ciutadans, jo li faig una pregunta: a la gent que dia 26 de juny va votar Ciutadans, vostès li varen dir que mai no farien possible amb els seus vots un govern de Mariano Rajoy; els varen mentir, els varen mentir.

(Alguns aplaudiments)

A la gent que va votar Ciutadans, vostès li varen dir que venien a regenerar la política, i ara resulta que volen fer president del Govern a un que està essent jutjat pel Gürtel; els varen mentir. Nosaltres, els socialistes...

(Remor de veus)

...un partit polític... Un partit polític que està essent jutjat pel Gürtel; val, idè rectific, un partit polític que està essent jutjat pel Gürtel. Nosaltres, el PSOE, els varem dir el mateix, i jo em veig amb cor de defensar que hem de ser fidels al compromís donat als ciutadans i a les ciutadanes: votar governs d'esquerra i votar en contra de qualsevol govern del Partit Popular.

Moltes gràcies.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

I.14) Pregunta RGE núm. 14462/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a nous impostos.

LA SRA. PRESIDENTA:

Catorzena pregunta, RGE 14462/16, relativa a nous impostos, que formula el diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Té la paraula el Sr. Jaume Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Sra. Presidenta del Govern, intentarem fer una oposició responsable.

(Remor de veus i algunes rialles)

Sí, i passam totalment i absolutament d'aquest xou que fa més de 300 dies que aguanten tots els ciutadans d'aquest estat, i vostès continuem amb el xou, uns i altres, així de clar.

Sr. Jarabo, vostè deia que nosaltres érem com una abella en allò del tema dels deu diumenges comercials. Nosaltres pensí que si som com una abella som fantàstics: donam llum i color a aquesta vida. Que li quedi clar, d'acord.

(Remor de veus)

En canvi vostès són una altra cosa, una espècie de puça...

(Algunes rialles)

...i ara vaig a la presidenta, quan, presidenta, vostè té 320 milions d'euros més que l'any passat per gastar, un 10% més, on realment tendrem unes xifres rècord, 4.700 milions d'euros, per invertir, per gastar l'any que ve en aquesta terra, però en canvi falten ingressos. Els distints partits que li donen suport estan demanant, aqueixes dues formacions, exigències al Govern. Ha sortit a tots els mitjans: "La creació dels nous impostos ambientals obre una altra bretxa en el PSIB-MÉS", "el pacte prepara nous impostos".

Nosaltres pensam, presidenta, que el problema real d'aquesta comunitat està en el finançament i creiem molt injust, molt injust, molt injust que el fracàs que tenim tots en el tema del finançament el carreguem damunt la pujada d'imposts i ja va bastar l'any passat amb una pujada d'imposts damunt les rendes més altes, però que no hi ha hagut cap

baixada damunt les rendes mitjanes o més baixes, per sentir ara que també hi ha certs grups que demanen que es pugin impostos, quan nosaltres creim que hauríem de tenir un front clar, cobert, davant Madrid i deixar que els fracassos que hem tingut els distints partits polítics en aquesta cambrà de no aconseguir un nou sistema de finançament no siguem els primers de totes les comunitats autònomes a pagar més impostos que qualsevol altre ciutadà de tot l'Estat espanyol, més de 1.600 euros més per cada balear que la mitjana de l'Estat.

Davant això, presidenta, pensa crear nous impostos?, pensa escoltar aquests partits que li donen suport?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Font, per la seva pregunta, crec que és la tercera vegada que em demana sobre la política fiscal d'aquest govern i no tenc cap problema a tornar-li contestar exactament com ho hem plantejat.

Vostè hi feia referència, nosaltres som un govern nascut d'un pacte, per tant tenim un full de ruta que són els acords pel canvi i anam complint i anam avaluant contínuament amb els diferents grups parlamentaris, en aquests acords pel canvi hi ha una explicació de la política fiscal que volem fer i efectivament hi ha una espècie d'imposts mediambientals que s'han d'estudiar i que el Govern continuarà estudiant.

Per ser clars, el 2017, pressupost de l'any 2017, no hi ha cap nou impost previst per part del Govern de les Illes Balears, aquest és el plantejament que feim.

El 2016, vostè hi feia referència, vàrem pujar els impostos a les classes més altes, afectaven al 3% de la població, vàrem crear un nou impost, l'impost de turisme sostenible que està donant bon resultat a aquesta comunitat autònoma i a partir d'aquí seguim treballant en un pressupost que vostè deia "tenen molt més doblers per gastar", és veritat, però hi ha molta despesa -com vostè sap perfectament- consolidada i per tant, el gros és que hem de lluitar el sistema de finançament autonòmic i el règim especial per a les Illes Balears que mereixen els ciutadans i ciutadanes d'aquesta comunitat autònoma.

Ara bé, no hi ha previst cap nou impost al pressupost per a l'any 2017, encara que vostè, com jo, sap que la política fiscal sempre és molt flexible i que ho hem d'anar estudiant durant tota la legislatura, perquè si no record malament vostès han proposat un impost per lloguers de cotxe, per tant, alguna proposta tenen sobre aquestes qüestions.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Jaume Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Miri, començaré pel darrer, s'imagina que tots els ciutadans de Balears estiguessin d'acord que els pujàs els impostos?, estaria contentíssima vostè!, els dels cotxes estan d'acord que els posin l'impost, és la diferència, és *la noche y el día*.

Miri, estic d'acord que vostè digui perfectament aquí que no en té cap, jo sé que la seva voluntat i la del seu partit és no posar-ne, però s'ha vist en els altres que no era així.

La fiscalitat en molts de casos de famílies i empreses és la seva viabilitat, tenguí en compte aquest tema.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Font, compartesc amb vostè que el gruix és el sistema de finançament autonòmic, la política fiscal per part nostra és gravar qui més té i menys qui menys té i per això poder redistribuir la riquesa, tenir més ingressos per poder donar millors serveis públics i atendre sobretot la classe mitjana i la classe treballadora que és la que ho ha passat molt malament durant la crisi econòmica i encara continua passant-ho malament, moltíssimes circumstàncies personals.

No farem el que va passar en la passada legislatura, on es va augmentar l'impost d'actes jurídics documentats, l'impost especial sobre hidrocarburs, el cànon de sanejament d'aigua, s'incrementà la quota fixa en un 10%, l'impost especial sobre determinats mitjans de transport, l'IRPF, se suprimiren les deduccions lligades a habitatge habitual, es perjudicaren els sectors més vulnerables, joves, persones amb algun tipus de discapacitat o famílies nombroses a part de totes les pujades d'imposts que va fer el Govern d'Espanya com l'IVA cultural, com l'IVA turístic...

En definitiva, tota aquesta gran pujada d'impost que es féu a la passada legislatura nosaltres no la compartim, nosaltres hem anat a la pujada de les classes més altes i a crear un nou impost que paguen els turistes, que creim que, amb aquesta solidaritat, també han de contribuir a garantir un paisatge i un medi ambient adequat per a la nostra comunitat autònoma.

Per tant, li ho repetesc: la nostra resposta és clara, en aquest pressupost no hi ha cap nou impost, evidentment continuarem estudiant altres possibilitats com fan tots els grups parlamentaris.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

I.15) Pregunta RGE núm. 14481/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a agressió a una menor al Col·legi Anselm Turmeda de Son Roca.

LA SRA. PRESIDENTA:

Quinzena pregunta, RGE núm. 14481/16, relativa a agressió a una menor al col·legi Anselm Turmeda de Son Roca, que formula la diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Margarita Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Presidenta del Govern, m'alegr que gràcies a aquesta pregunta i probablement a la pregunta dels ciutadans fa només mitja hora han penjat l'informe, més de deu dies després, del que va passar al col·legi de Son Roca, benvinguda sigui la informació i també les casualitats.

Jo li formul la pregunta des del més absolut dels respectes, com feim sempre des del Partit Popular quan es tracta de causes que estan obertes i a més quan es tracta de causes que involucrem menors, però ens demanam per què han esperat deu dies a publicar aquest informe i ens demanam el perquè del seu silenci, Sra. Armengol, una vegada més, com si el tema no anàs amb vostè.

La veritat és que després de les declaracions que va fer el conseller cinc dies després de l'agressió hi ha hagut més ombres que llum sobre el tema.

Sra. Armengol, conegut ja aquest informe que encara no hem pogut analitzar en profunditat, li deman quines mesures farà el seu govern per evitar que aquest cas es torni repetir i què va passar exactament en aquest centre escolar.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Prohens, evidentment no em puc manifestar abans de conèixer l'informe, Sra. Prohens, com crec que ho hauria d'haver fet vostè, perquè som una persona respectuosa i responsable.

El Govern de les Illes Balears defensa ara i sempre defensarà qualsevol víctima de qualsevol agressió i en un cas molt superior quan aquesta és una persona menor, com és aquesta cas.

Per tant, és un cas delicat on tenim una família absolutament angoixada, on tenim una menor agredida, on tenim una escola també en situacions de complicacions perquè evidentment no és agradable per ningú i una APIMA que també pateix aquestes circumstàncies.

Què hem fet nosaltres?, és un cas on tot són menors, Sra. Prohens, li ho repetesc, dues línies de treball des del minut u, no ara, des del minut u, Fiscalia de Menors i Inspecció Educativa, que efectivament ha treballat intensament durant aquests deu dies per fer un informe adequat a la realitat i per poder esbrinar tota la situació com estava.

La Fiscalia va públics els seus informes i, per tant, jo no hi entraré, són els informes de la Fiscalia que a més nosaltres no tenim com és lògic i avui mateix, com vostè explicava, s'han donat a conèixer els informes d'Inspecció Educativa que ja estava anunciat que es donarien a conèixer avui, Sra. Prohens.

Pel que diu l'informe es descarta que sigui un cas de *bullying* i es constata que és una alumna que està absolutament integrada al centre, una alumna molt estimada al centre tant pels professors com pels alumnes i una alumna que a més tenia una avaluació acadèmica i té una avaluació acadèmica molt positiva. Hi va haver, efectivament, una brega al pati on va ser agredida, s'hi veren involucrats set alumnes més a part de la víctima que seran sancionats segons el Decret 121/2010: hi havia dos professors al pati, l'equip directiu es va preocupar d'aquesta qüestió, el conseller ha estat en contacte permanent tant amb l'equip directiu com amb la família com amb l'APIMA.

És un cas trist i dolorós, Sra. Prohens, al qual hem actuat des del minut u, des del silenci, des del rigor i des de l'esbrinament del que està succeint i del que ha pogut succeir en aquest cas de l'escola d'Anselm Turmeda.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Margarita Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Presidenta del Govern, per no conèixer l'informe com ha dit en la seva pregunta ens l'ha detallat a la perfecció, és curiós.

La prudència, Sra. Presidenta, no pot ser igual a minimitzar el problema i algunes de les declaracions i actuacions que s'han fet en aquest cas, la veritat és que han semblat que ho intentaven fer.

Li sembla normal que després d'aquesta agressió s'hagi arribat a dir que es tractava només d'un joc de nins descontrolat? Si hi havia dos professors, per què no varen actuar?, per què no varen dur la menor immediatament a un centre de salut? Que les lesions són més lleus del que s'ha pogut arribar a dir, tant de bo!, ens n'alegram -ens n'alegram-, però hi ha hagut una menor de vuit anys agredida a un pati d'una escola, Sra. Presidenta. No són coses de nins, Sra. Armengol.

Per què el conseller argumenta que es tracta d'un centre problemàtic?, i què?, i què si és un centre problemàtic, Sra. Armengol?, hi ha una nina de vuit anys que no pot acudir al seu centre escolar mentre els seus agressors durant tota aquesta

setmana hi han continuat anant. Alguna cosa ha fallat, Sra. Armengol.

Per què no s'ha aplicat fins ara, com diu l'informe que s'aplicarà, el Decret dels deures dels alumnes, com sí es va fer, per exemple, la setmana passada en un centre públic de Manacor amb una agressió molt més lleu en què immediatament el mateix dia, dues hores després, va ser expulsat un alumne de manera preventiva com està establert al decret? Tal vegada perquè no hi havia una directora per poder firmar aquestes mesures?, per això han callat?, per això ho han tapat?

Sra. Armengol, li propòs un gran pacte, un pacte com parlarem demà sobre el tema de la violència contra les dones, també parlem tots els partits polítics del tema de l'assetjament i el bullying. No són coses de nins, Sra. Armengol...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Prohens, el seu temps s'ha exhaurit.

LA SRA. PROHENS:

...no pot mirar cap a una altra banda.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Prohens, aquest tipus d'oposició no és la que ajuda als ciutadans d'aquesta comunitat autònoma. Jo no permetré que faci un tipus d'oposició...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

... només destructiva sinó que faci propostes, Sra. Prohens. Però venim d'on venim, li diré d'on venim, d'una reducció en plantilles de professorat enorme de la passada legislatura, d'un desmantellament absolut de l'Institut de la Convivència.

(Remor de veus)

Què farem nosaltres? Des del minut u, ... des del minut u estam plantejant una millora dins el sistema educatiu. Per tant, Sra. Prohens, aquesta és una realitat que treballem dia a dia i li he dit des del primer moment, nosaltres condemnam i condemnarem qualsevol agressió a qualsevol menor i des del minut u hem estat treballant amb respecte perquè hi havia la Fiscalia de Menors i la inspecció educativa que havien de fer

el seu treball. Nosaltres treballarem perquè aquesta nina pugui seguir en les seves millors condicions dins el sistema educatiu i que superi aquesta situació...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Presidenta, el seu temps s'ha exhaurit.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

... tan dolorosa que ha patit durant aquests dies.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

II. Interpel·lació RGE núm. 6259/16, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en matèria d'infraestructures educatives.

LA SRA. PRESIDENTA:

El segon punt de l'ordre del dia correspon al debat de la Interpel·lació RGE núm. 6259/16, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en matèria d'infraestructures educatives.

Té la paraula el Sr. Miquel Vidal, del Grup Parlamentari Popular.

EL SR. VIDAL I VIDAL:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Interpel·lam avui el Sr. Conseller d'Educació i Universitat, el Sr. Martí March, sobre les infraestructures educatives de la nostra comunitat autònoma. Per què ho feim això? Perquè creim que les infraestructures no estan adequades segons les nostres necessitats i creim que el Govern hauria de fer més del que fa.

Començarem cercant els antecedents d'aquesta interpel·lació. Ja el 13 d'octubre de l'any 2011 el Grup Socialista va presentar a aquest parlament una PNL referida a infraestructures educatives on instava el Govern a elaborar un pla 2012-2013 tenint en compte l'increment de la població, la saturació dels centres i altres coses, ho va fer davant la Comissió d'Educació, Cultura i Esports, i també instava a firmar un conveni els ajuntaments instant-los a especificar les actuacions a centres educatius de primària que han de dur a terme cadascuna de les administracions competents a cada municipi.

El 13 de desembre de 2013 també el Grup MÉS, concretament, presentava una PNL referida a l'estat i el manteniment dels centres educatius amb l'objecte de solucionar les deficiències detectades al conjunt dels centres educatius públics, i també instava els ajuntaments que s'impliquessin en aquesta gestió.

Com a tercer antecedent cal recordar, en aquest sentit, la PNL presentada pel Grup Socialista el 24 de setembre de 2015,

sobre la reducció de les ràtios a les aules, on fa referència a l'ampliació del nombre d'aules perquè amb les que hi ha actualment es fa difícil una atenció individualitzada a tot l'alumnat, cosa que ens pot conduir al fracàs escolar.

També un altre antecedent és el que es va dur a terme ja en aquesta legislatura quan el seu grup, el Grup Parlamentari Socialista, va presentar una proposició no de llei relativa a la realització d'una anàlisi sobre l'estat de les infraestructures educatives de les Illes Balears.

A les intervencions dels distints grups polítics ja els vaig manifestar, conseller, que ens semblava molt bé que es fessin estudis, anàlisis i es vacunassin totes les coses que s'havien de vacunar, però que a la passada legislatura ja s'havia fet aquest estudi i aquesta anàlisi, ja s'havia fet un crèdit al BEI de 30.726.000 euros que estava previst que es realitzessin tot un munt d'infraestructures, i en cinc trossos, a més estava definit. Estava previst fer dos centres nous, el de Campos i el de Bunyola; estava previst dur a terme diverses ampliacions a centres; estava previst fer reformes a tots els centres -que llavors li donaré perquè els tenguí- de les Illes Balears; un altres eix era l'eliminació de les instal·lacions de fibrociment amb amiant a quasi tots els centres de les Illes Balears que en tenien, i finalment, el darrer apartat, era l'eliminació de les barreres arquitectòniques a tots els centres educatius de Balears per donar compliment a la Llei 3, de barreres arquitectòniques.

El darrer antecedent que li vull retreure, Sr. Conseller, és la seva compareixença davant comissió de 17 de setembre de 2015, on va manifestar reiteradament el que era més necessari i a sobre va manifestar que a vegades més necessari que la construcció de centres nous a zones o a illes on hi hagués una demanda important, que va fer referència en aquell cas a l'illa d'Eivissa, però va manifestar, com li deia, que a vegades és més important un pla de rehabilitació als centres.

Sr. Conseller, la lògica ens diu que la millora de les infraestructures educatives i dins elles la retirada de descobertes d'amiant, que encara existeixen als centres educatius de les Illes Balears, és una necessitat continuada i, per tant, necessària. Per això, celebrem que vostès, com han fet tots els governs d'aquesta comunitat, treballin en aquestes millores que facin millor el dia a dia dels centres escolars de la nostra comunitat.

Ara bé, la lògica ens diu també que si vol fer les coses bé el que intentarà és que la gran majoria d'aquestes obres es duguin a terme mitjançant un pla i durant els mesos de vacances de l'alumnat intentant que no es destorbin les activitats ordinàries dels centres educatius.

Amb aquests antecedents, com estam en aquest curs, Sr. Conseller? Idò, malgrat que hi hagi hagut tantes PNL des de fa tants d'anys per part dels distints grups que conformaven l'oposició en aquell moment i que ara conformen el Govern, que ja és dir, ni tenim pla de prioritats fets ni malgrat la lògica sigui tan bona d'entendre hi ha centres que no han pogut començar el curs amb normalitat per les obres, i encara pitjor, alguns ni han iniciat les obres a dia d'avui.

Sr. Conseller, han passat de tenir 93 aules prefabricades a 107 a dia d'avui, hi ha 14 aules prefabricades més aquest any. No vull usar el terme "barracons", tots els meus respectes per l'educació, però, Sr. Conseller, hi ha 2.500 alumnes a aules prefabricades, 350 alumnes més que l'any passat. Aquestes aules prefabricades, Sr. Conseller, permeti'm l'expressió, estan col·locades gairebé amb nocturnitat i hi són per la seva falta de planificació. Si en lloc de posar aules prefabricades, que procura que ningú no se n'assabenti, hi hagués anat a inaugurar noves aules en centres hi hagués anat amb tota la premsa darrere i perquè li fessin mamballetes, que hi estariem d'acord.

Com tenim aquesta actualitat, president? Una interpel·lació és per posar solucions. Vostè té un pressupost a la conselleria del voltant de 817 milions d'euros, aproximadament, segons els quals figuraven devers 8,8 milions d'euros per fer millores d'infraestructures a centres de l'IBISEC, en nombres rodons.

El seu programa electoral, Sr. Conseller, preveu que destinaran el 5% del producte interior brut a l'educació davant del 3, al voltant del 3, que s'està aplicant actualment. Això voldria dir en números, que tots ens entendran, que hauriem d'aplicar prop de 1.300 milions d'euros a l'educació davant els 817 que està aplicant en aquests moments. En aquest punt, i ho dit abans perquè he fet referència, Sr. Conseller, li vull recordar que de l'any 2014 al 2016 es varen dedicar 27 milions d'euros per millorar infraestructures mitjançant el crèdit BEI, que contemplaven les 78 actuacions, que li donaré, i de moltes d'aquestes actuacions, Sr. Conseller, per no dir de totes, així com ha vingut el procés electoral, vostè se n'apuntarà la medalla. Enhorabona, seran millores que tendrem a la comunitat educativa.

També li vull recordar que en la passada legislatura, que tant critiquen, es varen destinar 54 milions d'euros a millorar infraestructures educatives en tota la passada legislatura. A més d'això, i per redundar en allò que són infraestructures, li vull recordar, Sr. Conseller, una cosa que molt bé sap, que les ràtios en els col·legis estan previstes a la llei, 25 alumnes per a infantil i primària, 30 per a ESO i 35 per a batxillerat, i hi ha més de 40 centres que han començat aquest any sense complir aquestes ràtios previstes a la llei.

Jo em deman, pot ser això, conseller, un pilar que ens dugui al fracàs escolar que tenim? Les Illes Balears, com molt bé sap, són la comunitat autònoma amb major índex en abandonament escolar de tot l'Estat, solament ens superen Ceuta i Melilla. Què hem de fer? Doncs miri, Sr. Conseller, una idea li donaré i ens tindrà darrere, deixi de banda pensar el que està pensant ara quan em mira als ulls, deixi de banda pujar aquí dalt i començar dient que tota la culpa és del Partit Popular, que en els darrers quatre anys no es va fer res, que s'hauria d'haver fet molt més i que, etc., nosaltres no tenim gens de culpa, d'acord?

Però ja fa que un any i mig que totes les decisions i responsabilitats són seves, durant aquest any i mig no tenim cap culpa ni una, però li diré una cosa, Sr. Conseller: així com vostè es llevarà les culpes de damunt, a mi m'agradaria molt tenir tota la culpa dels darrers quatre anys i d'aquest any i mig i dels quatre que vénen, i des de en fa vuit, simplement perquè significaria que gestionam, i defensaria les meves culpabilitats. I li demana, Sr. Conseller, una cosa, que es posi a fer feina,

amb una proposta: faci el mateix que fa la seva presidenta. La seva presidenta, quan necessita doblers o necessita una finançació, aquí es posa a plora dient “Madrid no ens dóna doblers, no tenim finançació”, i fa que tots facem voltes a això mateix; El Pi en fa bandera i després nosaltres, com que també volem més recursos per a la comunitat autònoma, ens hi apuntam. Idò vostè imiti-la, i en lloc de dir-li-ho a ella digui-ho a la consellera: “en el programa electoral del PSOE varen posar un 5%, l’any que ve vull 1.300 milions d’euros en el pressupost d’educació”, i digui a la consellera: “Catalina, tu no voldràs que en Miquel pugi aquí i ens digui que som uns mentiders, que enganam la gent, que no volem complir el programa electoral”, i estic segur que quan digui això a la consellera la presidenta també dirà: “el programa electoral és responsabilitat meua, no vull que em diguin mentidera, vull complir els compromisos que vaig adquirir amb els meus electors, tendrem aquest 5% del PIB per al pròxim pressupost d’educació, i així tot anirà millor”, i ho defensarà, i ho defensarà, conseller, dient que no vol que siguem els darrers, que vol que els nostres alumnes passin davant.

Miri, conseller, si l’any que ve continuem essent els darrers, si quan es torna a fer la realització de l’informe com aquest del projecte Scopeo evidencia que els esforços que s’han fet fins ara per reduir el fracàs escolar, que ja seran seus els de l’any que ve, com els d’enguany també ho són, reverteixen la tendència, que en lloc de disminuir augmenta el fracàs escolar, vostè, conseller, haurà estat un mal conseller, i no ho vol ser. Compleixi les seves promeses, sigui un conseller regionalista per al seu sector de l’educació, i d’aquesta manera ens tindrà al nostre costat i després podran dir que s’ha aconseguit un pacte que ha fet moltes coses bones per l’educació.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(La Sra. Vicepresidenta segona substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Vidal.

(Alguns aplaudiments)

Té la paraula el representant del Govern, el conseller Martí March.

EL SR. CONSELLER D’EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Sra. Presidenta en funcions, diputats i diputades. Sr. Vidal, en primer lloc gràcies, gràcies per les seves aportacions, les seves crítiques, els seus suggeriments, les seves utopies de 1.300 milions, li agraesc aquest plantejament, però jo li voldria dir un parell de qüestions.

En primer lloc, aquest conseller d’Educació -i ho vaig dir l’altre dia quan va fer la seva interpel·lació el Sr. Antoni Camps- no vol tirar al cap de ningú els fracassos; els fracassos són de tots, i els èxits seran de la comunitat educativa, això li ho puc assegurar, i aquest és el plantejament que jo tenc. Jo no venc aquí a retreure-li el que varen fer ni el que varen deixar de

fer, jo som responsable de les coses que hem de fer ara i això estic fent. Que faig feina?, n’hauria de fer més?, no ho sé, jo no sé d’on he de treure temps per fer una feina que he de fer de responsable d’educació.

No entraré en el debat de les xifres, les xifres del que vostès varen invertir la passada legislatura en temes d’infraestructures; no em surten, però no entraré en aquest debat perquè seria un debat que no interessa a ningú absolutament. He dit clarament, i ho vaig reiterar i ho dic continuament, que som partidaris de fer un gran pacte per l’educació, dins el qual el tema d’infraestructures, el tema d’èxit educatiu, sigui un tema fonamental.

És evident que realment la comunitat autònoma de les Illes Balears en temes d’infraestructures i en temes de recursos econòmics té un problema històric, té un problema històric perquè no hi ha hagut, per una part, el finançament adequat, ja no es varen fer les transferències d’educació, a nivell de les competències, amb els doblers adequats, això va ser... i hi havia el govern del Partit Popular a Madrid, ho dic simplement per recordar-ho, però això ja no és suficient, ja és aquí i ja tenim aquest problema damunt la taula, com tampoc va ser el tema de la sanitat.

En segon lloc, les Illes Balears, des de la dècada dels noranta, a diferència de la majoria de comunitats autònomes té un procés d’immigració i de nous nadius com no té altra comunitat autònoma. No hem tengut ni un moment d’estabilitat demogràfica, o hi ha hagut pocs moments d’estabilitat demogràfica, i això evidentment implica, si més no, que el nombre de centres que s’hagin de construir sigui important, és a dir, si realment haguéssim de donar resposta a totes les necessitats crec que durant aquest temps s’haurien de construir més de deu centres escolars, i això és així, no estic dient una cosa per dir-la, sinó que realment aquests 1.600 nous nadius que hi ha hagut des que va acabar el període obligatori fins ara, 1.600 o 1.700, demostra que realment qualsevol previsió de planificació és impossible quan tenim aquestes dades concretes. Qui pot imaginar que poguessin venir a les Illes Balears gairebé 1.700 estudiants nous que hem de col·locar a les aules?

Per tant vostè diu que han incrementat les aules modulars o barracons?, sí, és veritat. I no li diré que vostès també quan vàrem començar hi havia més aules modulars de les que varen trobar; no li ho diré però és així. Per tant no ens tirem ni les aules modulars, ni els barracons, si el fracàs escolar, ni la manca d’infraestructures, perquè no podem de cap de les maneres dur a terme l’acció educativa que nosaltres voldríem.

Torn repetir: en el pacte social i polític per l’educació el tema de les infraestructures sí que és competència nostra, és una competència del Govern de les Illes Balears, i per tant és una competència del Parlament de les Illes Balears, i nosaltres estam amb aquesta qüestió.

Miri, el tema d’infraestructures i la seva importància. Nosaltres tenim clar que evidentment l’educació necessita, entre altres coses, d’una sèrie d’infraestructures que estiguin en condicions de dignitat i de seguretat, i jo diria que la majoria de centres estan en aquesta situació; però tenim altres centres que per raons de pressió demogràfica, per manca de reformes i per

manca d'adequació de centres tenim una situació que no és sostenible des del punt de vista pedagògic i des del punt de vista de la dignitat. Per tant deia que tenim un dèficit històric d'infraestructures, un dèficit històric també que s'ha agreujat per manca de finançament, i que realment tot el procés de nouvinguts l'està realment desbordant cada vegada més, i això és una realitat que tenim aquí.

Per tant no tenim una estabilitat demogràfica, tenim un dèficit d'infraestructures, i nosaltres en aquests moments les línies de treball que plantejam són les següents: l'altre dia -avui li he donat un document- li vaig prometre que li donaria un document i vostè té aquest document; no sé si l'ha llegit o no, però el passat..., encara no perquè el seu discurs no quedàs entrebancat, ho entenc, però de qualche manera el que és evident són dues coses: una, nosaltres durant aquest temps hem aplicat uns 9 milions a reformes escolars, és així; hem començat l'escola de Son Macià, una escola que tenia una necessitat històrica des de feia més de quinze anys, i nosaltres hem donat una resposta i l'estam construint, i el curs 16-17 serà una escola que estarà en funcionament. Està a punt, aquest mes d'octubre si no hi ha cap tipus de problemes, es licitarà l'institut de Santa Maria, l'institut de Santa Maria, que en aquests moments està en una situació lamentable, que hem de posar cada vegada més aules modulars perquè és un institut que va creixent, és un institut de gent de Santa Maria i gent de Santa Eugènia, i que realment necessitam el més aviat possible que estigui en funcionament perquè la situació és bastant difícil de sostenir; he visitat aquest centre, sé la situació en què està, i don les gràcies realment al professorat i a l'equip directiu per la feina que estan fent.

Per tant nosaltres, com deia, tenim tres grans línies de feina: per una part, les reformes, les reformes de centres, d'amiant, de barreres arquitectòniques, de petites reformes, de grans reformes, etc., que estam fent i tenim planificades d'una forma realment bastant significativa; a mi no m'agrada fer estudis, però havíem de saber en quin estat estava, i saber en quin estat estava la situació d'educació. La segona línia és l'ampliació de centres; és evident que no es tracta només d'estudiar centres, de fer centres nous, sinó d'ampliar els centres que tenim, i hi ha tota una sèrie de centres que hem d'ampliar per donar resposta a les necessitats. I la tercera línia és la construcció de centres nous, bàsicament d'estudis obligatoris i de CEIP, de qualche manera, que és on nosaltres tenim els problemes més importants de donar resposta a aquests nouvinguts que vénen contínuament.

Un problema, el tema de finançament. És evident que dins el pressupost de 2017 l'IBISEC tindrà un pressupost significatiu per tal de millorar encara més les infraestructures educatives, i pensam que això és una línia, per tant, diguem, és una línia que hem de treballar, i a més l'IBISEC li puc dir que està tenint un comportament d'una gran eficiència, està (...) d'una gran eficiència a l'hora de projectar, licitar i executar els centres, la reforma de centres que ha de realitzar. És veritat que hem tengut algun problema a algun centre, no diré per què, perquè després pareix que et lledes les culpes de damunt, però sí que les responsabilitats potser en qualsevol cas són compartides amb empreses que no han fet el que realment havien de fer, i d'això algun conseller d'Educació del Partit Popular n'he parlat amb ells i ho saben perfectament.

Segona línia de finançament, convenis amb ajuntaments. És evident que en aquests moments molts d'ajuntaments de les Illes Balears, no tots, tenen una situació econòmica financers bona, i que realment, malgrat -i perdonau, perdonin els senyors del PP- Montoro, estan disposats realment a ajudar perquè això sigui així, i vostè sap que hi ha alguns ajuntaments que tenen liquidesa important no ho poden gastar pel tema Montoro. I això ho diuen els mateixos batles i regidors del Partit Popular.

Per tant, en aquest sentit, nosaltres pensam que tenim ja els condicionaments adequats, tenim projectes en aquests moments per licitar quant a reformes per una quantitat de 4 milions d'euros, que ho podríem licitar si tenguéssim liquidesa per fer-ho. Per tant, estan totalment planificades les reformes, estam fent projectes de centres i estam acabant de fer convenis amb ajuntaments. Per tant, què vull dir amb això? Que aquesta conselleria no està aturada, tenim clar que hem donat resposta a les necessitats d'escolarització que hi ha i que són moltes i diverses i que de qualche manera estam treballant des del minut u perquè això sigui possible.

És evident en qualsevol cas i això, per tant, el que estam fent, forma part d'aquesta idea que jo he plantejat moltes vegades, d'aquest pacte social i polític per l'educació. És a dir, de qualche manera hem de millorar l'èxit educatiu, això és una realitat que ahir vàrem encetar un pla concret amb més de 100 mesures perquè això sigui així. És evident que això és un problema de temps, en educació no hi ha miracles, no hi ha receptes màgiques que facin que les coses funcionin de la nit al dia, però tenim clar el nostre full de ruta. Per tant, per tal de millorar els resultats, també, no és l'única cosa ni molt manco, hem de millorar les infraestructures educatives, a nivell de seguretat, és a dir, el tema de l'amiant, el tema de les barreres arquitectòniques, el tema de seguretat i altres reformes i un tema de dignitat. Hi ha centres que la seva situació de banys i altres coses és insuportable. Per tant, estam en aquesta línia.

Per tant, el tema de les infraestructures educatives forma part d'un element més d'aquest pla de l'èxit educatiu. I nosaltres en aquest sentit, no entraré en aquest debat amb vostè, sobre si realment vostès han fet o no han fet, no hi entraré, perquè evidentment les seves xifres no es corresponen amb les que jo tenc. I a més, mirant cap enrere no s'avança, al contrari, es pot un problema de tenir algun tipus de xoc amb qualche cosa que tenc davant. Per tant, jo l'únic que li deman és donar la mà estesa al Partit Popular, a tots els grups de la cambra, per intentar que entre tots millorem l'educació. O ho milloram entre tots, els grups parlamentaris, la societat, la comunitat educativa, o serà molt difícil que aquesta comunitat autònoma sigui capaç de tenir l'educació que necessita per al segle XXI. La conselleria està fent un esforç considerable. Sabem que de qualche manera les solucions no són màgiques, sabem que les solucions no vénen d'un dia per un altre, però sabem que només amb l'esforç de tots podem dur a terme un tipus de millora de l'educació, que necessitam per afrontar els reptes del segle XXI, que són reptes importants, on el coneixement serà clau per donar resposta a totes les incerteses econòmiques, professionals, culturals, de tot tipus que planteja.

Per tant, aquesta és una mica la línia en què nosaltres estam treballant en temes d'infraestructures educatives.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, conseller. Rèplica del grup autor de la interpel·lació, el Sr. Vidal té la paraula.

EL SR. VIDAL I VIDAL:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, una cosa bona li vull dir, m'agrada el seu tarannà a l'hora de negociar i m'agrada veure el nivell que es posa amb l'oposició a l'hora de fer oposició. Si a la darrera legislatura hi hagués hagut aquests tarannàs, no haguéssim passat els temporals en educació que es varen haver de passar...

(Remor de veus)

En això estic segur que coincidirà amb mi. Si s'hagués fet la política aquí on s'havia de fer, ara n'hi contaré una, una de seva, Sr. Conseller. Miri, vostè a principi de legislatura va dir... -supòs que el veu el canvi, no només en educació, podem parlar de tot-, a principi de legislatura va dir amb molt de seny, que de vegades els polítics escrivim la lletra gruixuda i que després els tècnics han de corregir aquesta lletra. Va dir vostè en referència a la presidenta d'aquest govern, Francina Armengol, que durant tota la campanya electoral no s'havia cansat de mentir els ciutadans en aquest cas de les nostres illes, dient que derogaria la LOMCE -i dic mentir, perquè no crec que fos una qüestió d'ignorància, sobre el que pot fer o no pot fer un president d'un govern d'una comunitat autònoma, o en tot cas la incompetència, jo no entraria en aquestes desqualificacions, però fent promeses de coses que no es podien fer.

Doncs bé, un any o un any i mig després, vostè ja actua de polític -i aquesta li he de retreure-, actua de polític i escriu amb lletra gruixuda, perquè li agrada virar les realitats cap aquí on li interessa que vagin. Li posaré un exemple. Dos instituts de secundària que tenen els seus patis que es toquen entre si, l'IES Emili Darder i l'IES Guillem Sagrera a Palma, vostè es va reunir amb el claustre de l'IES Guillem Sagrera i els diu que es retirarà el porxo d'amiant existent i que això no interferirà en les activitats ordinàries del centre educatiu. Això era dia 6 de setembre. Clar, com que prometé això a l'IES Guillem Sagrera, automàticament el claustre de l'Emili Darder li demana quan es reuneix amb ell, que quan començaran les obres de retirada de la porxada d'aquest centre que té amiant i com que es veu que s'ha contagiada de la lletra gruixuda, de la qual acusava la seva presidenta del Govern, diu sense dubtar-ho ni un minut, paraules textuais, "la setmana vinent us comunicaré quan començaran les obres de la retirada de la porxada". Ha passat la setmana i quan arriba la setmana següent, se'n dona compte i els notifica quan es licitarà la retirada de les obres de la porxada d'amiant.

Li deia això de la lletra gruixuda, Sr. Conseller, perquè els polítics de vegades ens hem de saber posar a l'abast d'allò que volen escoltar els centres, perquè per a ells ho tenen molt més bo de fer criticar del que pareix, ja veu a quin punt arribin. El que li vull dir, Sr. Conseller, és que sigui un poc més coherent en les seves promeses d'obra, no promeses electorals, sinó de gestió, per quan s'hagin de realitzar.

Miri, m'alegra molt si aconsegueix una dotació molt més bona en el pressupost de manteniment de centres educatius i obres de millora en els centres educatius dins la partida pressupostària de l'IBISEC, però li reiter allò d'abans, té una bona plataforma per demanar el 5% del Producte Interior Brut d'aquesta comunitat autònoma per realitzar obres. Crec que és una feina que ha de fer, li repetesc allò que li he dit abans, per demanar doblers per a educació, per demanar doblers per al seu sector, ens tindrà a nosaltres al seu costat, perquè sí que estam d'acord conseller amb allò que ha dit abans, que l'educació és una feina de tots i li ho estam demostrant en aquests moments. No en feim política, seria molt bo de fer tirar pedrades contra les teulades si ho volguéssim fer en aquest moment. Creim en l'educació, creim que ha de fer la feina que fa i que n'ha de fer més i ens tindrà al seu costat.

Ara em diu que estarà fent convenis amb els ajuntaments. I és ver que hi ha ajuntaments que tenen disponibilitat pressupostària que el Govern no té, però jo també aquí instaria el Govern que aprengué un poc d'aquests ajuntaments, perquè han patit la crisi aquests ajuntaments aquests darrers quatre anys exactament igual que l'ha patida el Govern. Ells han estat capaços de pagar deutes i estalviar i ara tenir doblers. També demanaria per a Educació i per al funcionament del Govern, que fossin capaços de pagar deutes i estalviar per no tenir aquests nivells d'endeutament que tenim a tota la comunitat autònoma. D'aquesta manera els pressuposts cap els centres educatius nous, cap els centres educatius que necessiten millores, serien molt més elevats del que poden ser fins ara.

En aquest sentit, Sr. Conseller, continuarem fent interpel·lacions i mocions perquè vostè faci feina per millorar tots els centres educatius de les Illes Balears i si serveixen per motivar-lo perquè demani doblers i perquè se'n preocupi i perquè millori la qualitat educativa i perquè sortim de ser els darrers d'Espanya i de tota la Unió Europea en matèria educativa, ens tindrà al seu costat.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Vidal. Contrarèplica pel Govern. El seu conseller té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT
(Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, Sra. Vicepresidenta. Sr. Vidal, no em faci demagògia amb el tema del PIB. Miri, quan hi hagi en aquesta comunitat autònoma un model de finançament que s'adeqüi al PIB, estic convençut que la qüestió del pressupost en Educació s'incrementarà. Però també li diré una altra cosa, i ho deia ahir que vàrem fer una presentació del Pla d'èxit educatiu, no tot a l'educació s'arregla amb pressuposts, no tot a l'educació s'arregla amb recursos econòmics, no s'arregla només amb recursos econòmics. És una condició necessària, però no suficient. I això és quelcom que els que hem treballat en educació sabem i crec que és quelcom que nosaltres hem de reiterar. Els centres tenen en aquest moment una situació millorable, faltaria més!, quant a recursos de personal, etc., i creim que estan en disposició, i això sí que nosaltres ho

pensem, perquè facin la feina de cada vegada millor. Per tant, cadascú ha d'assumir la seva responsabilitat, nosaltres com a Conselleria d'Educació les assumirem, assumirem les nostres responsabilitats, faltaria més! Però al mateix temps, tothom en el seu nivell ha de ser capaç d'assumir la responsabilitat que significa fer l'acció educativa. La Conselleria d'Educació ha de posar les condicions, els recursos econòmics, tenir millors infraestructures, etc., però la feina es necessita que la facin els propis centres i que tot això sigui capaç de ser avaluat i sabriem exactament quins són els resultats que tenim. Aquest és un plantejament que nosaltres hem de fer.

Per tant, PIB, sí, i realment el model de finançament condiciona. Aquí tenim un PIB disparat en termes econòmics, i si nosaltres haguéssim de tenir un pressupost d'acord amb aquest PIB, que podríem discutir què inclou aquest PIB, si també la part de finançament privat, etc., etc., però no entraré en aquesta qüestió, però sí que de qualche manera en aquesta qüestió vostè ha d'entendre perfectament que no pot fer algunes afirmacions quan vostè sap quin és el model de finançament que tenim a les Illes Balears, i que evidentment la presidenta ha dit moltes vegades que hem d'anar tots a la una per millorar aquest model de finançament.

Ampliacions de centres, per dir algunes coses concretes. Evidentment tenim ja concretat quines seran les ampliacions que volem fer durant aquesta legislatura: l'IES de Binissalem; l'IES de Binissalem és un institut que necessita ampliació, que hem hagut de posar aules modulars o barracons, m'és igual, el que vostè digui, i que realment estam en la línia d'intentar que això sigui el més aviat possible per al curs 17-18, segurament aquesta és la nostra fita. Montuïri és un altre centre que necessita d'una ampliació; en aquests moments hem fet una reforma quant a barreres arquitectòniques que necessitava des de feia estona i l'hem realitzada. O realment el Joan Ramis i Ramis de Menorca, o el Sant Carles d'Eivissa. Vull dir que hi ha tota una sèrie de coses que estam treballant perquè això sigui possible. Nous centres; ja li ho he dit, estam treballant perquè ja el curs 17-18 estigui en marxa Son Macià; licitem l'IES de Santa Maria i estam plantejant distints centres a zones que tenen necessitats: zona de Santa Margalida, zona d'Alcúdia, Campos, etc.; Es Mercadal de Menorca, Sant Ferran de Formentera o Sant Josep d'Eivissa. Per tant tenim clar quines són les nostres línies tant en ampliació de centres com en centres nous. I per altra banda seguirem en la línia de millorar els centres, perquè els centres necessiten realment tenir millors condicions.

Hi pot haver algun decalatge des del punt de vista de la realització de les obres, però quan nosaltres deim que en aquell centre es fa l'obra, es fa; podem estar un mes més o un mes manco, en funció de problemes administratius que vostè coneix perfectament, però en aquell centre sí que s'hi fa una reforma. Per tant nosaltres tenim clar quin és el nostre full de ruta amb aquestes infraestructures, però vull dir que el tema de la línia d'infraestructures és una línia més en la qual estam treballant perquè en definitiva és un element bàsic per millorar també l'educació a les Illes Balears.

Jo torn repetir que els fets demostraran que estan en aquesta situació, els fets "desempenyen" el mestre, deim, i es diu aquí a Mallorca, i nosaltres volem que de qualche manera sigui la

legislatura en què entre tots millorem la situació de l'educació a les Illes Balears. Aquesta és la nostra política, aquesta és la nostra conducta, aquesta és la nostra actitud, i per a això treballam, hem treballat i seguirem treballant.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, conseller.

III. Moció RGE núm. 14386/16, presentada pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a concertació de serveis públics, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 9152/16.

Passam al tercer punt de l'ordre del dia, que correspon al debat i votació de la Moció número 14386/16, presentada pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a la concertació de serveis públics, derivada del debat de la Interpel·lació 9152/16.

Pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES té la paraula el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, la veritat és que després de la interpel·lació vàrem voler presentar una moció que enteníem que era bastant de sentit comú, bastant simple, bastant assumible per tots els grups de la cambra, però, bé, en realitat ha donat lloc al fet que hi hagi moltes esmenes; per tant ha generat un cert debat i unes certes puntualitzacions que lògicament nosaltres benvingudes siguin i valoram positivament.

La nostra proposta, com bé es va dir a la interpel·lació, partia de la base que cercàvem la col·laboració publicoprivada i que valoràvem positivament aquesta col·laboració publicoprivada, i que aquesta col·laboració era una realitat en el dia a dia del Govern de les Illes Balears i del govern de la immensa majoria de les administracions públiques. Per tant nosaltres volíem constatar aquest fet i posar-lo en valor, cosa que massa vegades no es fa. També enteníem que hi havia alguns canvis, sobretot de directives, que possibilitaven que es poguessin plantejar canvis normatius a les Illes Balears per intentar transposar aquesta nova normativa i per facilitar la concertació de serveis públics. I finalment, com ja vàrem manifestar, hi ha una sèrie d'administracions, d'òrgans que, diguem, estan a la realitat i que haurien de tenir una col·laboració molt més estreta amb les administracions públiques, amb les administracions públiques territorials, i concretament amb el Govern de les Illes Balears.

Per tant dins aquesta filosofia que vàrem expressar la nostra moció va, primer de tot..., el primer punt és valorar positivament la concertació que es produeix a les Illes Balears, especialment en uns determinats àmbits competencials com són l'educació, serveis socials i salut. El segon punt és convidar el Govern a estudiar, a estudiar, no necessàriament a modificar però sí a estudiar, la possibilitat d'haver de fer canvis normatius d'acord amb aquestes directives per facilitar i agilitar la

concertació. I el tercer punt de la nostra moció era firmar convenis de col·laboració amb la Universitat de les Illes Balears, amb col·legis professionals i amb cambres de comerç perquè s'aprofiti el coneixement i l'experiència d'aquestes entitats. Això era la nostra moció.

Entr directament, perquè després hi haurà moltes coses a contestar, i per tant m'estim més entrar ara ja a les esmenes que s'han presentat, anunci que acceptam l'esmena del Grup Mixt, la 14570, l'esmena del Grup Mixt Ciutadans; que acceptam l'esmena de Podem, la 14584; aquestes dues esmenes les acceptam directament i hi estam d'acord. En relació amb l'esmena de MÉS per Menorca, la 14575, estam d'acord amb el seu contingut, però no estam d'acord que s'hagi de substituir el punt primer, i per tant la nostra proposta seria que s'incorporàs com un nou punt a la moció, però no en substitució; aquesta seria la proposta que fariem a MÉS per Menorca. I després proposariem una transacció que, com que afecten al mateix punt dues esmenes de dos grups parlamentaris diferents, una és l'esmena 14581 de MÉS per Mallorca, i l'altra és l'esmena 14587 del PSOE, i la proposta de transacció seria la següent, seria que quedàs redactat aquest punt de la següent manera: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a estudiar, tot d'acord amb la normativa marc d'obligada aplicació, la possible introducció de canvis normatius per facilitar i fer àgil la concertació de serveis públics, sempre tenint per objectiu la universalitat dels serveis públics, l'eficiència dels fons públics, i sota els principis de transparència, imparcialitat i publicitat". Això seria la proposta que ajuntaria les dues esmenes, tant la de MÉS per Mallorca com la del PSOE. La del PSOE de fer l'assumíem directament, però, vist que hi ha una altra esmena de MÉS per Mallorca que podríem intentar transaccionar les dues, feim aquesta proposta. Ja dic que nosaltres amb aquesta esmena del PSOE, pròpiament com a esmena del PSOE, estam absolutament d'acord. Per tant si no hi ha transacció sí que anunciam que també acceptam aquesta esmena del PSOE.

Per tant aquesta seria la nostra moció i quedam a càrrec del debat. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Melià. Intervenció del Grup Parlamentari Mixt per defensar l'esmena **RGE núm. 14570/16**. Té la paraula la diputada Olga Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias. Diputados, diputadas, Ciudadanos cree en la colaboración público-privada. Las diferentes formas de cooperación entre la administración pública y el mundo empresarial es una simbiosis donde ambos salen ganando; la administración gana al aprovechar los conocimientos y las experiencias del sector privado, que está en continua adaptación y es más ágil en incorporar la innovación en sus servicios, y gana también algo fundamental, el poder llegar a todos los ciudadanos manteniendo la calidad del servicio, y además con un coste menor; es decir, se incrementa la eficiencia en el gasto público. En realidad la administración por sí sola hoy por hoy sería incapaz de asumir los servicios públicos que oferta y que son básicos para mantener el estado

de bienestar por toda la inversión en infraestructuras que ello conlleva. Así desde Ciudadanos apoyaremos la moción.

Ahora bien, considero que para que sea una moción completa, debería incluirse en nuestra enmienda, que ya nos ha comunicado el Sr. Melià que se acepta, que aporta una importante premisa para que esta cooperación público-privada tenga los grandes beneficios cuantitativos y cualitativos que hemos citado. La enmienda dice que en los pliegos de contratación para la concertación de servicios públicos, se ponga especial atención a los pliegos de las prescripciones técnicas que vayan a regir la realización de la prestación, de manera que se establezca ofrecer a los usuarios el servicio de mayor calidad. Así, como se ponga especial atención a los pliegos de cláusulas administrativas particulares, de manera que entre las obligaciones contractuales esenciales, se encuentre la cualificación de los trabajadores para la función que desempeñan y el cumplimiento de los derechos laborales. Es decir, la contratación por parte de la administración con entidades privadas, no le exime de su responsabilidad del servicio, tanto en calidad como en buen funcionamiento y cumplimiento de la normativa en infraestructuras y en condiciones laborales ya que son servicios públicos que continúan bajo la titularidad y responsabilidad pública.

Nuestra enmienda podría parecer una enmienda no adecuada, ya que lo que se pide es obvio y el ciudadano espera que esa sea la forma de actuar de la administración, pero tristemente en muchos casos no ha sido así, preocupándose la administración única y exclusivamente de conceder los concursos a aquellos que ofrecieran menor coste. De hecho, esta realidad anómala, es una de las situaciones que ha obtenido una respuesta contundente de Europa y es lo que se pretende erradicar con la elaboración de la Directiva 2014 de la Unión Europea sobre la contratación pública donde una de las finalidades es utilizar mejor la contratación en apoyo de objetivos sociales comunes y donde la oferta más ventajosa no es solo aquella más económica, sino que se han de tener en cuenta también los criterios de calidad y sostenibilidad que ofrece. En esta normativa europea también se busca otras finalidades en la contratación de los servicios públicos, como es flexibilizar y agilizar los trámites y procedimientos, que es lo que se pide en el punto 2 que también apoyamos.

En resumen, el problema no está en quién está gestionando el servicio público, sino en cómo se está gestionando y ofertando al ciudadano, un ciudadano que paga sus impuestos y lo que quiere de la administración es que con ello se le ofrezcan servicios de calidad, con personal cualificado y con la máxima eficiencia en la gestión.

En cuanto al punto tres, sobre la firma de convenios de colaboración entre administraciones como la Universidad, los colegios profesionales y las cámaras de comercio, estas dos últimas pertenecientes a la administración corporativa, nos parece correcto. Estas entidades tienen un conocimiento y una experiencia práctica que no puede ser desaprovechada por los colegios. De hecho, por ejemplo, esta colaboración ya se da en la Cámara de Comercio con el Ministerio nacional de Empleo, en el Programa garantía juvenil, o por ejemplo con el proyecto lanzado por la Cámara de España y el Ministerio de Hacienda, para reducir los trámites que afectan a las empresas, un

proyecto para identificar y eliminar barreras administrativas que afectan a las empresas en los procesos y trámites que mantienen con la administración. Qué mejor que profesionales en activo para este cometido. La transferencia de conocimiento que pueden aportar estas entidades a nuestro sector productivo y a nuestra sociedad es enorme y debe ser tenida en cuenta.

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Muchas gracias. Intervenció del Grup Parlamentari MÉS per Menorca per defensar l'esmena [RGE núm. 14575/16](#). El diputat Sr. Castells té la paraula.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sra. Vicepresidenta. L'he de felicitar, Sr. Melià, perquè no veim gaire vegades que es presentin tantes esmenes a una moció i per a mi açò és senyal que el tema realment desperta interès, encara que a vostè l'hagi sorprès. Però jo fins i tot diria que més que interès, passions, perquè és un tema que sembla una simple qüestió de gestió, però jo crec que té una indubtable dimensió ideològica i per això tots els grups hi hem volgut dir la nostra. I crec que això té a veure amb el fet que hi ha una certa reserva impulsiva de l'esquerra, o de certa esquerra, cap el sector privat. És un clàssic, a vegades s'ha arribat a la lamentable reducció d'identificar esquerra amb sector públic i certa esquerra, de vegades s'ha volgut donar a entendre que és inherent al pensament d'esquerres, no sé si per ignorància o per falta d'imaginació, pensar o dir que el sector públic és bo i que el sector privat és dolent. Jo ja els aviso, ja es poden imaginar que no compartesc en absolut, tot i evidentment reclamar-me totalment d'esquerres, no compartesc en absolut aquest reduccionisme.

Ens omplim la boca d'innovació i d'emprenedoria i després desconfiam de les empreses i els empresaris. No sembla gaire lògic, com si el funcionariat fos garantia i sinònim de qualitat de servei i correcta atenció al ciutadà. I malauradament sabem que no sempre és així. A mi em sembla molt obvi que els serveis públics prestats per operadors privats, o potser hauriem de dir de titularitat privada, perquè si presten serveis públics els podem considerar del sector públic, no?, doncs que els serveis públics prestats per operadors privats no són necessàriament pitjors que els prestats per l'administració, que és la idea subjacent amb aquest prejudici de certa esquerra. I per això no puc compartir la idea que per a mi és un tic, és com una reacció mecànica, de considerar que els operadors privats només poden operar allà on no arriba l'administració, que és la idea que hi ha sota alguna de les esmenes que s'han presentat. I per això, amb tota cordialitat, jo no comparteixo l'esmena que el Grup Socialista o que Podem han presentat respecte del punt primer, en el sentit que la concertació només es pot fer quan no arriba l'administració. És a dir, la idea de què la intervenció del sector privat és sempre i només pot ser subsidiària de la de l'administració.

En canvi, l'esmena de MÉS per Mallorca em sembla molt més adequada, ja que considera la possibilitat que la gestió directa no es consideri oportuna per motius tècnics, per qüestions d'eficiència, per qüestions d'economia, per qüestions

de coneixement. Encara que fos possible a la gestió directa per part de l'administració. Anem, doncs, en la mateixa línia. Per a mi el criteri no és, primer l'administració i després les entitats de titularitat privada, sinó que el criteri, primer la qualitat del servei i l'atenció al ciutadà, i a partir d'aquí ja analitzarem quin operador pot prestar aquell servei amb la millor eficiència i qualitat de servei. Està clar que hi ha serveis que inexcusablement s'han de prestar per l'administració i per funcionaris, especialment aquells en què les potestats administratives són indelegables.

Però després hi ha moltíssimes activitats que no hi ha cap motiu que siguin prestades directament per l'administració. Al contrari, la rigidesa de funcionament i la burocratització de l'administració fa que a vegades funcionin molt pitjor. I a mi se m'ha acudit un exemple, que no és una concertació, és una externalització, és una contracta, però per al cas que ens ocupa és el mateix i és un tema que va motivar una pregunta parlamentària meua, que és la neteja dels instituts. La neteja dels instituts abans era una contracta, ho feia una empresa, una empresa d'aquestes tan malignes que feia aquest servei. I segons l'opinió de molts directores de centres funcionava millor que ara que es va internalitzar tot el personal i ara és personal de la comunitat autònoma, perquè abans, quan una persona que feia aquest servei es posava malalta o estava de baixa, doncs l'empresa l'endemà portava una altra persona per fer aquestes mateixes feines. I ara, en canvi, entrem amb tota la dinàmica de les borses, de les crides, d'esperar 48 hores, etc. Per què es va canviar açò? No ho sé, normalment sempre s'apel·la que els treballadors estan més ben tractats quan estan contractats directament per l'administració. En aquest cas si els treballadores no estaven prou protegits, el que s'hauria d'haver fet és modificar les condicions del contracte per protegir els drets dels treballadors. Però el que ha de quedar clar, i poso aquest exemple que pot semblar agafat pels pèls, però poso aquest exemple perquè el que hem de tenir clar és que la finalitat d'un contracte d'aquest tipus, és que el servei es presti en condicions, en el cas que ens ocupa, que els instituts estiguin nets. I totes les altres consideracions són accessòries o complementàries d'aquesta.

El sector privat sempre va per davant del sector públic, açò em sembla que ho ha dit la Sra. Ballester, perquè és més àgil i té més capacitat de reacció, i això val tant per a l'empresa com per a les entitats. Les primeres que tenen situacions d'emergència social són les entitats, gent que s'agrupa, que s'organitza i que davant d'una necessitat, s'organitzen i es posen en marxa. I després, quan les coses funcionen arriba l'administració i regula, finança i organitza. Però el voluntariat, això ho hem vist per exemple en coses com per exemple els refugiats, els primers que han estat capaços de donar una resposta ha estat el sector privat, que no només són empreses, són associacions, poden ser cooperatives, poden ser diferents tipus d'entitats, però quan arriba l'administració, les entitats ja tenen un *know how*, un coneixement, a més d'aquesta flexibilitat i adaptabilitat que seria un malbaratament deixar perdre i substituir-lo per un sistema rígid, burocràtic i funcionaritzat.

Obro un parèntesi, i és que una altra cosa és quan l'administració té millors mitjans que el sector privat per atendre unes certa necessitat social i pens aquí en la formació

ocupacional, de la que ja hem debatut en aquest parlament, i tanc el parèntesi, perquè ja vaig defensar en aquell cas que no em semblava bé l'externalització perquè els mitjans que tenia l'administració eren, precisament, millors.

Així, i anant directament a les esmenes, nosaltres, que ja veu que tenim una posició favorable a la concertació, hem presentat una esmena al punt 1, i l'hem presentada perquè creiem que l'administració ha d'avaluar permanentment el funcionament dels serveis que concerta amb les entitats privades. Vostè ja m'ha dit que l'acceptava com esmena d'addició, em sembla bé perquè creim que millorava el redactat, però no em sembla contradictòria amb el redactat original.

Parlant de concertació com a eufemisme, i tal vegada hauriem de parlar sense complexos de contractació, això d'alguna manera és el que la directiva aquesta ve a establir, ve a donar carta a la naturalesa que la concertació és una modalitat de contractació, aquesta directiva el que ve a fer és que s'integri dins la normativa de contractacions aquests tipus de serveis.

El que fa la directiva és que per a determinats serveis es pot reservar la contractació a determinats tipus d'empresa. I quan defineix les empreses, i això ho dic per una de les esmenes de Podem, no es refereix només a les entitats sense ànim de lucre sinó també a entitats que distribueixen els seus beneficis entre els treballadors, referint-se a entitats com les cooperatives o els associats laborals. Quan Podem parla només o ho redueix a entitats sense ànim de lucre s'oblida d'aquest tipus d'estructura social mercantil que em sembla molt interessant i totalment digna del nostre suport. Tot això pel que fa al punt 1.

Pel que fa al punt 2, crec que hauria de fer referència a la transposició de la directiva, perquè quan parlem de desplegar la normativa, d'alguna manera crec que l'esmena del Grup Socialista ja anava per aquesta línia, perquè, és clar, no sé si té gaire sentit fer canvis normatius abans que s'hagi duit a terme la transposició. Per tant, com deia, crec que l'esmena del Grup Socialista a aquest punt millora la redacció, de fet vostè ha proposat una transacció mentre l'esmena presentada pel Grup Socialista i MÉS per Mallorca que, doncs, com que l'accepta, la meua reserva en aquest punt queda desactivada. Per tant, hi votarem a favor.

Respecte del punt 3, el veig un poc desconnectat de la resta de la moció, perquè estàvem parlant, com deia, de contractació i en el punt 3 va de convenis de col·laboració, que això sí que és una cosa un poc diferent. En tot cas, la nostra postura seria la mateixa que respecte del punt 2, si accepta l'esmena del Grup Socialista, que crec que millora el punt, perquè, bé, doncs, sempre que sigui necessari, que sigui oportú, perquè tampoc no es veu que aquests convenis siguin imprescindibles, no es veu quan caldria establir-los, com li deia, si accepta l'esmena del Grup Socialista, que se m'ha escapat (...), hi votariem a favor i si no ens abstendriem.

Pel que fa a l'esmena de Ciutadans que proposa la inclusió d'un 4t punt em sembla molt bé, ja he dit que l'acceptaria i, per tant, hi votarem a favor.

Respecte de les esmenes de Podem als punts 1, 2 i 4 no hi estam d'acord i crec que ja ha quedat clar i que es dedueix de tot el que he dit, i com que ja he dit que acceptaria la del punt 3, doncs, també hi podríem votar a favor. I això és tot.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Castells. Intervenció del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca per defensar les seves esmenes RGE núm. 14580/16 i 14581/16. Té la paraula la diputada Margalida Capellà.

LA SRA. CAPELLÀ I ROIG:

Hola. Bon dia a tothom. Del debat que hi va haver a la interpel·lació jo vaig entendre, amb tot els meus respectes, que aquesta interpel·lació i aquesta moció tenien un abast particular, com la directiva que va esmentar el Sr. Melià, i que estava destinada més a Podem i a la Cambra de Comerç, però bé, he vist que després el desenvolupament del debat va en un altre sentit i ho agraesc.

Li volia agrair també que aportí aquest tema en el debat i que parlem aquí d'una directiva europea perquè precisament, ja li vaig comentar a vostè, m'ha servit per fer un cas pràctic a la Universitat sobre una directiva que no s'ha transposat i els esforços que fan les institucions, l'administració pública, per saber quina part d'aquesta directiva és aplicable directament, i bé, ja li vaig comentar que vaig passar la seva proposta a un grup d'alumnes i la vàrem estudiar i ens ha servit una mica també per veure el problema que es deriva de no tenir a Espanya un govern ni un Congrés de Diputats que tenguí prou suport per desenvolupar mínimament una directiva tan important com la de la contractació pública.

Bé, parlem de concertació. Pel que fa a l'estat de la concertació a Balears ja li va contestar el conseller Pons sobre què es fa en els àmbits de Salut, Serveis Socials i Educació, als serveis públics. Podríem resumir que es tracta d'una política caracteritzada per distints punts, que es passa del sistema de subvencions al sistema de la concertació, especialment a l'àmbit social, i es tracta d'una iniciativa a la qual donam suport tots els grups. També es revisa el sistema de concertació, tant a Educació com a Salut, i tot això es fa amb dues idees, pel que hem pogut veure, que són concertar d'acord amb necessitats que hi hagi a cada sector i a cada moment i també la introducció de clàusules socials en la contractació pública. Hem estat la primera comunitat a fer-ho. Entenem que és una primera passa i pensam que estam d'enhorabona per aquesta acció.

Parlam dels serveis d'atenció a les persones, parlem de serveis sanitaris, socials i educatius i parlem de serveis públics d'interès general que es regeixen per uns principis, el principi d'universalitat, d'igualtat, d'accés, d'equitat, de continuïtat de les prestacions -això ho hem de tenir en compte per evitar el sistema de subvencions al màxim que sigui possible- de transparència, de qualitat, de no-discriminació. Nosaltres, MÉS per Mallorca, entenem que no són serveis d'interès econòmic general, no constitueixen un mercat interior i, per tant, no se'ls

hauria d'aplicar les normes sobre llibertat d'establiment i llibertat de prestació de serveis ni tampoc les regles sobre competència ni ajuts públics. Això és... aquest és el posicionament de MÉS davant dels serveis públics que el que fan és garantir drets fonamentals.

Què voldríem? I aquesta és la pregunta que es feia el Sr. Melià a la seva intervenció, cap on hi hauria d'anar el Govern en aquest sentit? La nostra posició en aquest sentit és que nosaltres voldríem poder definir un sistema sanitari, educatiu i social públic, d'abast universal i també basat, en la línia de la seva proposta, basat en la cooperació entre institucions públiques i el sector privat. Després direm si podem o no podem fer-ho.

Per què apostam per aquest sistema? Un dels motius és per millorar l'eficàcia, la sostenibilitat i també la qualitat del sistema públic. Un altre és facilitar la consolidació de les entitats sense ànim de lucre i de les entitats d'economia social, que esmentava el Sr. Castells, perquè així és com es fa als estats membres de la Unió Europea més avançats socialment, aquesta col·laboració és un fet, és una realitat que, a més, dona molt bon resultat a Dinamarca, Finlàndia, Holanda o, per exemple, també a Bèlgica.

I també apostam per aquest sistema, per aquest model de concertació, perquè sabem que és un fet l'existència d'aquestes entitats i la participació d'aquestes entitats en la prestació de serveis públics bàsics. És una realitat a les Illes Balears l'existència des de fa anys, des de fa dècades, de les caixes obreres, de les mutualitats, d'associacions culturals, de cooperatives que presten serveis públics, i pensam que és important no perdre de vista aquests fets.

Nosaltres, a MÉS per Mallorca fugim d'anàlisis reduccionistes probablement més condicionats per apriorismes ideològics i pel desconeixement de la realitat i també de la història. Parlam de concertació, no de privatització ni de liberalització dels serveis. Defensem un model de concertació que en cap cas no posa en dubte ni en perill el paper exclusiu de l'Estat com a garant de l'equitat i de la gestió del bé comú sinó que des d'una orientació social de l'economia fomenta la cooperació amb la societat, preserva l'interès general dels serveis públics i es beneficia, ja que estam parlant de concertació, es beneficia de l'experiència i la professionalitat de les entitats que en molts de casos acumulen dècades de dedicació i també de bona feina.

Entenem que a més dels centres de titularitat pública que constitueixen el nucli essencial dels serveis públics hi cap la col·laboració del sector privat sempre que sigui un paper complementari, no subsidiari, de caràcter estable i d'acord amb criteris tècnics i de necessitat dels serveis i no ignorem que no sempre se segueix l'esperit d'aquest model, l'adjudicació a través de concurs públic de serveis bàsics socials, per exemple, a empreses que pertanyen al sector de la neteja o fins i tot de la construcció és un problema per aquest sistema.

La pregunta és: com podem evitar dins el marc legal que la prestació dels serveis públics recaigui en operadors que tenen com a únic objectiu augmentar i maximitzar els beneficis econòmics? Les clàusules socials són un camí que ja s'ha

iniciat a Balears, però igualment la presència d'aquestes empreses en detriment de les entitats sense afany de lucre i d'economia social, consideram que és una perversió del sistema de concertació que pot tenir com a resultat una reducció de les prestacions i també de la qualitat del servei i per això cal controlar-lo i també actuar en tots els camps possibles, també legalment, com?, i aquest és el problema.

Què podem fer nosaltres com a comunitat autònoma de les Illes Balears per tal de potenciar un sistema de concertació basat en aquests principis i amb aquests objectius?, quin problema tenim?, un, que la normativa estatal no permet diferenciar entre les entitats sense afany de lucre, entre les entitats del tercer sector i altres empreses; dos, que la Directiva de contractació pública es va adoptar el 2014, no ha estat transposada i la nostra comunitat autònoma no té competències en contractació pública, com sí té per exemple Catalunya.

A mi em fa enveja llegir el projecte de llei catalana que transposa aquesta directiva en l'àmbit de les seves competències i com aprofiten la normativa europea per desenvolupar un sistema públic de serveis socials, sanitaris i educatius que prioritza per exemple o dona més pes a la qualitat que al preu, s'incorporen també o s'intenten incorporar mesures de flexibilització, com el procediment simplificat, es valora especialment la solvència de les empreses licitadores i també un altre punt que veig que es planteja en aquest projecte de llei és que es regulen determinades condicions socials de l'oferta i de l'execució, cosa que aquí a Balears ja tenim.

Des de MÉS per Mallorca hem presentat dues esmenes a la moció: la primera al punt 1, té com a objectiu completar la valoració que es fa, nosaltres valorem la concertació quan és necessària, quan es compleixen uns determinats requisits i condicions i també quan per motius tècnics és preferible una concertació i consideram que així com està redactat queda massa ample i ho voldríem circumscriure i per tant..., li agrairia que en la seva intervenció el Sr. Melià ens explicàs per què no accepta l'esmena; la segona també és per completar la seva proposta i li agrairia la transacció, hi votarem a favor.

Per part nostra res més, només a títol personal la transacció que ha acceptat de Podem, jo personalment votaré en contra perquè entenc que a la Universitat de les Illes Balears els convenis de col·laboració que es poden assignar no atenen finalitats particulars de determinades corporacions mercantils, jo votaré personalment en contra.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Intervenció del Grup Parlamentari Podem Illes Balears per defensar les esmenes RGE núm. 14582/16, 14583/16, 14584/16 i 14585/16; té la paraula la diputada Marta Maicas.

LA SRA. MAICAS I ORTIZ:

Gràcies. Bon dia a tothom, senyores diputades, senyors diputats, Sr. Melià, senyores i senyors d'El Pi, ni les subvencions ni les concertacions són el nostre model, el nostre

model no és de serveis privatitzats, sinó de drets, i per garantir drets hem de treballar perquè la gestió sigui cent per cent pública, existeix marge per això i també per millorar molt la qualitat dels serveis que han estat castigats per les polítiques agressives del PP.

És diferent quan parlem d'economia social i solidària o quan parlem d'entitats sense ànim de lucre on s'han fet contractacions que han donat un gran servei a la ciutadania. Els serveis públics no funcionen quan el lucre particular esdevé el principal objectiu, i això ho sap tothom i ho hem patit tots.

Per tant, pensam que la concertació no és l'objectiu últim, és el menys dolent davant l'absència total d'instruments que garanteixen els drets. No obstant això, no tenim clar això d'anar posant pegats fins que tinguem la possibilitat real de canviar les coses. Tenim uns exemples claríssims en el tema sindical, la política laboral dels sindicats ha estat en aquest país anar pactant per aconseguir el menys dolent per a la classe treballadora i així, de mica en mica, hem anat perdent drets en cada negociació.

Per tant, respecte del punt 1 que presenta El Pi al qual constata, valora positivament i insta el Govern de les Illes Balears a continuar amb la concertació de serveis, li he de dir, Sr. Melià, que no tenim una molt bona experiència amb els serveis que s'han donat a sanitat amb la concertació dels serveis ni amb la concertació de col·laboració amb els hospitals privats.

Des de Podem pensem que és una manera de beneficiar el sector privat sense una vertadera voluntat política de recuperar els serveis ni per minvar les llistes d'espera; s'ha entrat en una dinàmica que ara per ara, sense una voluntat ferma no es resoldran cap dels problemes que assoten els problemes de la sanitat pública.

Tampoc no estam d'acord amb les polítiques de concertacions que encara es mantenen a educació a dia d'avui. La manca de polítiques específiques per afrontar les necessitats educatives, tant en infraestructures com en propostes a curt i mig termini davant el fracàs i l'abandonament escolar fan pensar que no s'està prioritzant l'educació pública. Hem de revisar els concerts amb l'educació no obligatòria, infantil i batxillerat per no invertir en això quan encara tenim un bon nombre dels nostres estudiants en 107 barracons. Hem de posar al capdavant de la nostra llista de prioritats acabar amb aquestes aules prefabricades indignes i garantir l'educació pública en condicions senzillament normals.

És per això que proposem el següent redactat: "el Parlament de les Illes Balears constata i valora positivament la concertació de serveis que es duen a terme a conselleries com Educació, Serveis Socials i Salut amb entitats sense ànim de lucre i insta el Govern de les Illes Balears a mantenir de forma transitòria els citats concerts mentre no es pugui assumir la seva gestió directa per part de l'administració pública".

Per què?, perquè sabem que en aquells àmbits on no tenim serveis que garanteixin drets fonamentals és preferible configurar el sistema de concerts al fet que no hi hagi atenció a nens autistes per exemple, com és el cas d'Eivissa, o abans

d'haver-los de derivar a algun centre de Palma, però el millor seria que tots aquests serveis poguessin ser públics ja que el nostre model va encaminat a garantir drets fonamentals.

Actualment l'administració ha de concertar serveis si vol atendre els seus ciutadans almenys a curt termini, com a curt termini hauríem de treballar en la transparència de les entitats concertades ja siguin del tercer sector o privades i a mig termini anar augmentant el sistema públic dels serveis socials millorant la qualitat dels serveis existents i creant-ne de nous, revertint la situació en menys concerts i més serveis públics.

Al segon punt d'aquesta moció El Pi insta el Govern de les Illes Balears a estudiar la possible introducció de canvis normatius per facilitar i fer àgil la concertació de serveis públics.

Bé, en la seva interpel·lació de la setmana passada, crec que va ser, Sr. Melià, va llançar la pregunta sobre si el Govern de les Illes Balears pensa impulsar canvis normatius o canvis legislatius per facilitar la concertació i posava com a exemples la concertació d'escoles, cosa que com vostè mateix va reconèixer alguns no hi estan d'acord; sí, som nosaltres, no hi estam d'acord, no hi estam d'acord pel simple fet de la poca previsió i la manca de voluntat política que fa que ens trobem en aquesta situació, la de demanar i la de necessitar una concertació amb escoles privades. Record encara quan les escoles concertades demanaven excepcions per no lluitar contra la LGTIB fòbia, i la setmana passada vam veure com els nostres al·lots i al·lotes pateixen la discriminació per orientació sexual. Encara avui concertam amb escoles que discriminen per sexe al Parc Bit, o que es neguen a lluitar contra l'odi al col·lectiu homosexual. Aquí no és una qüestió de lucre particular, sinó de sectarisme contra les regles que marquen la convivència i el sentit comú d'aquest parlament.

Per altra banda les concertacions en l'àmbit de la sanitat han esdevingut en contractes plens d'amonestacions, incompliments dels plecs, salaris precaris i, en definitiva, serveis pèssims.

Crec que ha quedat més que justificat el desacord que tenim davant aquest punt i és per això que fem la següent esmena, en la qual instam el Govern de les Illes Balears a estudiar la possible introducció de canvis normatius per facilitar i fer àgil la concertació de serveis públics amb entitats sense ànim de lucre, mentre que aquests no puguin ser assumits directament per l'administració pública. Des de Podem volem canviar la legislació, sí, sobretot perquè considerem que empreses amb ànim de lucre no han de tenir cabuda en la prestació de serveis socials. Les administracions públiques no haurien de caure en aquest joc pervers que tenen els lobbys a Brussel·les, que són els que han pressionat perquè Europa els faci una legislació *ad hoc*.

I finalment respecte del punt 3 no direm res, ja que ens l'accepten. I bé, referent al punt 4, nosaltres afegim, bé, que el Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a reduir de manera progressiva els concerts que es mantenen amb entitats privades per prestar serveis públics amb l'objectiu que aquests puguin ser prestats directament per l'administració pública en el menor termini possible. Per què?, perquè com he dit durant tot el discurs l'objectiu final ha de ser

la gestió pública, i en tot cas una gestió per part d'entitats que no tinguin ànim de lucre. Consideram que políticament ha de ser una fase transitòria de cap de les internalitzacions completa dels serveis públics. Des de Podem desitgem una escola pública enfront d'una concertada, una sanitat pública enfront de la concertada, i uns serveis públics de qualitat.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Maicas. Intervenció del Grup Parlamentari Socialista per defensar les esmenes RGE núm. [14586/16](#), [14587/16](#) i [14588/16](#). Per defensar aquestes esmenes té la paraula la diputada Maria José Camps.

LA SRA. CAMPS I ORFILA:

Gràcies, presidenta. Senyores i senyors diputats, certament la concertació de serveis públics en si mateixa no és dolenta, vista des d'un punt de vista objectiu i de forma descontextualitzada; el problema és quan la contextualitzam.

A aquesta primera premissa s'ha d'afegir una segona imprescindible i irrenunciable per al Grup Parlamentari Socialista, i no és altra que l'aposta decidida per la prestació pública dels serveis, sense renunciar, però, a un servei podríem dir universal en el sentit que ha d'arribar a tots els ciutadans als quals aquest servei va destinat, i hauria de ser també, òbviament, de qualitat.

La conclusió a aquestes dues premisses és òbvia. La concertació de serveis públics ha de ser una eina aliada per tal d'assolir l'objectiu de donar a la població el millor servei, però s'ha d'utilitzar de manera testimonial i només quan és imprescindible i allò públic no hi pot arribar. Des d'aquest punt de partida entenc que de cap manera no es pot parlar de criminalització de la concertació, com així ho va posar damunt la taula el Sr. Melià a la intervenció que va fer durant la interpel·lació, sinó més al contrari, s'hauria de parlar de la concertació com un suport necessari en aquelles qüestions puntuals i concretes per tal que des del Govern es pugui garantir aquest servei de qualitat per a tothom, com he dit abans.

Els tres punts de la moció vénen a recollir, entenc, els tres eixos al voltant dels quals es va establir el debat de la interpel·lació fa quinze dies, i així ho ha explicat el Sr. Melià a la seva intervenció, i parlava inicialment en aquell debat d'interpel·lació que hi ha una actuació contradictòria, incoherent, perquè en determinades matèries està molt malament la concertació però en determinades matèries ja ens va bé la concertació; açò ho va dir vostè, "en determinades matèries tornam enrere i volem incrementar el pes públic de l'actuació en aquell àmbit, i en determinats àmbits no ho feim", paraules textuais. La moció en aquest sentit entenc que recull el seu primer punt quant que el Parlament de les Illes Balears constata, valora positivament i insta el Govern de les Illes Balears a continuar amb la concertació de serveis que es du a terme amb les conselleries com Educació, Serveis Socials i

Salut, entenent, tal i com ho va explicar molt bé el conseller Pons a la intervenció durant el debat d'interpel·lació, que els concerts han de ser en qüestions puntuals i concretes, i que el Govern creu en la necessitat de disposar d'uns serveis públics que siguin forts; òbviament, tot govern necessita uns serveis públics que siguin forts, de qualitat i que puguin arribar a tothom per tal de garantir aquesta igualtat d'oportunitats i cohesió social. No crec que sigui en absolut, però, incoherent i contradictori que es concerti més en uns àmbits que en uns altres, perquè en uns és més necessari que en altres.

Per tant entenc que el grup proponent valora positivament l'actuació que aquest govern està duent a terme en relació amb els concerts de serveis, específicament en educació, serveis socials i salut, que no és altre que utilitzar el concert de manera necessària quan resulti imprescindible allà on allò públic no arriba.

Feta aquesta reflexió, idò, entenc que es podria aprovar el primer punt de la moció, si bé, per tal que no hi pugui haver posteriors dubtes en la seva interpretació, des del Grup Parlamentari Socialista proposam una esmena, que ja ens ha dit el grup proponent que no l'accepta, però que entenem que seria important introduir-la per tal d'evitar aquests malentesos. És a dir, estam d'acord amb la política de concertació que actualment està duent el Govern, que va a menys, s'intenta anar reduint, per tant aquí açò és la realitat objectiva i hi estariem d'acord, però a nosaltres ens agradaria afegir "mentre el sistema públic per si mateix no pugui garantir la seva prestació". Crec que no són qüestions contradictòries sinó que és reflectir la realitat del que fa aquest govern.

El segon punt de la moció fa referència a la possibilitat de fer canvis normatius per facilitar i agilitar la concertació de serveis públics, tema que també es va tractar específicament a la interpel·lació. Certament vostè va anomenar aquesta directiva europea, la 24/2014, sobre contractació pública; aquesta directiva no ha estat transposada a l'ordenament jurídic de l'Estat espanyol per part de l'actual govern en funcions, ja que el termini es va exhaurir el passat dia 18 d'abril. Què passa quan l'estat membre, en aquest cas Espanya, no fa els deures? Aquest podria ser un debat llarg, un debat tècnicament complicat, però per fer-ho senzill, i potser excessivament simplista, però la doctrina fixada pel Tribunal de Justícia de la Unió Europea reconeix l'aplicació directa de la directiva no incorporada quan reuneix una sèrie de requisits, i entenem que aquesta els reuneix, amb la qual cosa podria ser directament aplicable malgrat no hagi estat transposada a l'ordenament jurídic espanyol. Dit l'anterior, proposam l'esmena número 14584/2016, per afegir al segon punt de la moció "...tot d'acord amb la normativa marc d'obligada aplicació", que com ha explicat el Sr. Melià proposa una transacció entre aquesta esmena i la 14581/16, de MÉS per Mallorca, que l'acceptariem sense cap problema.

En el tercer punt de la moció, que fa referència a allò que el Sr. Melià va anomenar una concertació pública o concertació amb altres administracions públiques, referint-se com a exemple a la col·laboració amb la Universitat o fins i tot amb col·legis professionals o cambres de comerç, col·laboracions que de forma puntual ja està fent aquest govern, i així es va posar també com a exemple. S'insta, per tant, en aquesta

moció, el Govern a firmar convenis de col·laboració amb la Universitat de les Illes Balears, amb col·legis professionals i amb cambres de comerç perquè en la tasca de govern i gestió s'aprofitin el coneixement i l'experiència d'aquestes entitats. Amb açò estam d'acord, però, clar, entenem que la redacció és excessivament generalista, donat que insta a signar convenis, signar convenis, entenem, quan així ho consideri convenient el Govern, quan així ho necessiti o quan així sigui necessari.

Per tant, la redacció en si mateixa del punt tercer, la trobam excessivament àmplia i general, insta el Govern a firmar convenis, com si fos de manera imperativa; per tant, afegim aquesta esmena que creim que matisa el text i és important. Així mateix ha anunciant el proponent que acceptaria una esmena de Podem en aquest punt. La Sra. Capellà els ha explicat que considera que la Universitat mai no es mou per interessos finalistes particulars, sinó per interès general, però nosaltres, entenent que no només es fa referència a la Universitat, sinó també a col·legis professionals, cambres de comerç i entenent que els principis que posa damunt la taula aquesta esmena, el principi d'interès general és irrenunciable i òbviament no s'ha d'atendre aquestes finalitats particulars en el cas que hi fossin, que les negam, però en qualsevol cas si açò es pogués produir, estariem d'acord amb aquesta esmena. Açò pel que fa al posicionament de les esmenes del Grup Parlamentari Socialista i el posicionament envers aquests tres punts.

Quant a les dues esmenes d'addició que ha comentat el ponent del grup proponent que n'acceptaria una de Ciutadans i la de MÉS per Menorca, com a esmena d'addició, no hi tindriem tampoc inconvenient, vénen a introduir paràmetres de qualitat. Per tant, hi podríem estar d'acord.

Res més. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció per fixar posicions dels grups que no han presentat esmenes. Té la paraula la Sra. Maria José Ribas del Grup Parlamentari Popular.

LA SRA. RIBAS I RIBAS:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Els diputats del Partit Popular estam contents que El Pi presenti una moció per tal de què aquest Parlament insti el Govern a donar un impuls a la concertació dels serveis públics en matèria com educació, sanitat o serveis socials. També que se signin convenis amb col·lectius professionals, per tal d'aprofitar l'experiència que tenen i que contribueixin així a oferir serveis públics de qualitat i també a fer els canvis normatius perquè el consens entre l'empresa privada, ONG i el Govern es puguin formalitzar amb més celeritat.

I estam contents i saben per què? Perquè nosaltres estam totalment d'acord en aprofitar recursos i les sinèrgies, apostant per la col·laboració públicoprivada i fer feina per a l'agilitat

de l'administració, i amb la concertació de serveis públics pensam que això es pot aconseguir. I estam molt satisfets també perquè aquesta proposta suposa, ens sembla a nosaltres, un reconeixement a l'impuls realitzat en aquesta matèria pel Govern del Partit Popular l'anterior legislatura.

Mirin, si avui en aquest parlament debatem aquesta moció i parlam sobre la continuïtat del concert dels serveis públics en l'àmbit dels serveis socials, és gràcies a la Llei 10/2013 del Govern del Partit Popular, una llei que va modificar la Llei de serveis socials de la CAIB de 2009 i que va introduir a la xarxa de serveis socials la fórmula de la concertació dels serveis, establint la completa regulació dels concerts. Això va suposar un gran pas per reconèixer les entitats privades en la seva labor d'arribar on l'administració no arriba, donant-los el caràcter de prestadors de serveis i, per tant, canviant el règim anterior de la subvenció pel contracte de prestació de serveis.

Senyores i senyors diputats, si avui aquí tots els diputats d'aquesta cambra debatem la moció d'El Pi, que insta que aquest govern continuï amb la concertació de serveis públics en l'àmbit de la salut, és gràcies al Decret Llei 3/2013, de 14 de juny, de creació de la xarxa hospitalària pública de les Illes Balears i el procediment de vinculació dels centres privats d'atenció especialitzada, perquè l'anterior Llei autonòmica 5/2003 no feia cap al·lusió ni a la xarxa sanitària integrada d'hospitals públics ni a l'instrument jurídic que permetia la vinculació dels hospitals privats a aquesta xarxa, els convenis singulars. No obstant això, aquestes figures sí que apareixien regulades en els articles 66 i 67 de la Llei 14/1986, de 25 d'abril, general de sanitat.

El Decret Llei 3/2013 va crear la xarxa hospitalària pública de les Illes Balears com un instrument funcional, que ampliava les formes de col·laboració amb el sector privat, d'acord amb els principis d'igualtat, subsidiarietat, complementarietat, optimització i adequada coordinació en la utilització dels recursos públics i privats i tenint en compte les necessitats d'atenció sanitària en cada moment. I la vinculació dels centres privats en la xarxa hospitalària pública de les Illes Balears s'efectua des de llavors mitjançant un conveni singular de vinculació. I en aquest sentit es van recollir a la llei els requisits substantius i procedimentals necessaris per a la subscripció del conveni, així com el contingut, el seu règim econòmic, durada, efectes i extinció.

I en tercer lloc si avui parlam de concerts en educació i debatem la moció d'El Pi perquè es continuï impulsant des del Govern, és gràcies també al fet que per primera vegada a la nostra comunitat autònoma front la pràctica anterior de contractes any a any, els contractes de concertació amb els col·legis tenen cobertura pressupostària plurianual, fet que, sens dubte, hi estarem tots d'acord, ha redundat en una major seguretat jurídica i estabilitat en l'àmbit de l'ensenyament, que contribueix decisivament al bon funcionament del nostre sistema públic d'educació.

Crec, i en això hi estarem tots d'acord, que el sistema públic per si mateix no pot garantir la prestació d'aquests i d'altres serveis. Per això és tan important concertar serveis, millorar els concerts amb canvis normatius que facin real aquesta millora i signar convenis amb col·lectius professionals, que són realment

els que coneixen la realitat i tenen l'experiència, per tal que el Govern de les Illes Balears pugui oferir un servei de qualitat real als ciutadans.

L'interès general, senyores i senyors diputats, no l'hem de perdre mai de vista i jo crec que amb això estam... I l'important és com es fan les coses, tal i com deia el Sr. Melià en la seva interpel·lació del 4 d'octubre i que avui han dit diversos grups parlamentaris, mirin, un govern pot decidir construir un nou hospital o un nou centre per a persones amb discapacitat, o un centre de majors o un col·legi, però no es tracta de tenir sous per construir-lo, sinó de tenir el sous per mantenir-lo i sobretot la capacitat d'oferir-hi uns serveis de qualitat. Per exemple el pressupost anual d'un hospital és més o menys el 50% del que es va invertir en la seva construcció. Per això la concertació de determinats serveis no només és una opció, sinó que és la solució en molts de casos, pensam nosaltres, per tal de garantir un servei públic que realment sigui per a tothom i de qualitat.

Clar que votarem a favor, perquè creim en la concertació de serveis públics i perquè el Partit Popular a més té l'orgull d'haver contribuït decisivament en el seu millor desenvolupament a la nostra comunitat. I esper i desig que aquesta moció rebí el vot favorable de la majoria del Parlament, amb la finalitat que el Govern busqui alternatives quan no pot donar un servei de qualitat sense perdre la titularitat, però sí oferint serveis professionals, més econòmics i a l'abast de tothom. I això es pot aconseguir a través de la concertació dels serveis públics.

Quant a les esmenes que han presentat els diferents grups parlamentaris i que el Sr. Melià ja ha anunciat que acceptarà, just comentar dues cosetes. Quant a la 14584 de Podem, em sembla que dir que correspongui a l'interès general i no a finalitats particulars de determinades corporacions mercantils, em sembla que és obvi. Ens sembla totalment redundant, però bé, si El Pi l'accepta no hi tenim cap inconvenient i hi estarem d'acord.

Quant a la de Ciutadans, totalment d'acord. Hem de ser capaços de garantir que els serveis públics que oferim, tant si són concertats com si no ho són, tinguin la màxima qualitat. En aquest sentit totalment d'acord.

L'esmena 14574 de MÉS per Menorca també hi estam d'acord, perquè igual que l'esmena de Ciutadans, té com a objectiu garantir la qualitat dels serveis concertats. Per tant, totalment d'acord també.

I quant a la transacció que ha proposat el Sr. Melià, d'ajuntar la 14581, de MÉS per Mallorca, i la 14587, del PSOE, idò, em sembla també molt adequada perquè la puntualització que fa el PSOE juntament amb l'afegit de l'esmena de MÉS per Mallorca hi estam totalment d'acord també. Per tant, és tot. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Josep Melià, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Vull agrair al Sr. Castells que m'ha fet gran part de la feina, perquè estic totalment d'acord amb ell i amb la seva argumentació teòrica. Per tant, a algunes de les esmenes no li podem donar suport, no ho he dit, però és obvi, perquè parteixen d'un punt de vista que nosaltres no compartim i que veig que tampoc no comparteix el Sr. Castells. No necessàriament un servei gestionat per una empresa privada ha de ser dolent, no necessàriament, no necessàriament. Per tant, com que nosaltres no tenim aquest apriorisme ni aquesta manera de veure-ho, que sempre ha de ser dolent necessàriament, no podem compartir algunes esmenes.

No podem compartir, Sra. Capellà, una part de la seva esmena perquè la seva esmena per a nosaltres traspua aquesta visió. Em sap greu dir-ho, però clar, vostè puja aquí i ho diu, perquè diu, els operadors que tenen com a únic objectiu els beneficis -sí una empresa privada té com un objectiu els beneficis-, vostè diu que acaba provocant una reducció de les prestacions i una baixada de la qualitat dels serveis. Això és el que vostè ha dit aquí i nosaltres no compartim aquesta visió, perquè si una concertació està ben dissenyada en els seus plecs de clàusules administratives, de clàusules tècniques, està ben signat el contracte i es fa un seguiment d'aquesta, les prestacions no es reduiran i la qualitat del servei es garantirà.

Aquesta és la realitat, de fet, vostès gestionen conselleries que així ho fan. Clar, hi ha un llenguatge diguem que teòric i després hi ha la pràctica habitual, i la pràctica habitual de vostès governant també és la concertació i no tenir aquesta visió tan negativa que en la teoria tenen. Per tant, nosaltres des d'aquest punt de vista és obvi que no podem donar suport a aquelles esmenes que tenen aquesta visió negativa de la concertació.

Clar, el PSOE és una contradicció, puja aquí i ens diu que la concertació en si mateix no és dolenta, però volem la mínima i ... millor si no hi hagués. Clar, bé, no sé com perquè la consideren dolenta, perquè si no, no s'entén de cap manera aquest argument. La veritat és que és un argument bastant incoherent, dit des de l'estimació, dit des de l'estimació, però bastant incoherent.

Hi ha una certa confusió en el debat, clar, es diu -i ho deia la portaveu del PSOE-, diu, el Govern -i ho va dir el conseller Marc Pons- vol uns serveis públics forts. Jo també, però els serveis públics forts no necessàriament han de ser prestats per funcionaris, pots tenir uns serveis públics molt forts i no necessàriament prestat per funcionaris. Això és el quid de la qüestió i un poc també la Sra. Maicas va per aquí, els serveis han de ser públics, no, l'important, eh!, l'important, ho deia el Sr. Castells, l'important és tenir molt bons serveis públics i prestats adequadament, això és l'important. Si estan gestionats d'una manera en concessió o si estan gestionats directament per funcionaris això, diguem, no és el més important, el més important és que el servei públic es presti.

Clar, nosaltres no podem estar d'acord amb allò que ens diu la Sra. Maicas, sanitat pública, el millor és la sanitat pública,

no, el millor és la sanitat universal, gratuïta i de qualitat, això és el millor. Si és pública o en concertació és secundari, l'important és que els ciutadans tinguin una sanitat universal, gratuïta i de qualitat. Això és l'important.

Clar, ens diu, perquè hem d'acabar amb els barracons. Sap què passaria si no hi hagués concertació i si no hi hagués escoles concertades? Que hi hauria molts més barracons, però molts més. Això és la conseqüència, clar, és que vostès no ho volen veure. Vostès vénen aquí i diuen, no, no, ha de ser totalment pública, com si l'escola concertada no fos pública, amb la qual cosa ja discrepam perquè per a nosaltres forma part de la xarxa pública, l'escola concertada, però és que si no hi hagués escola concertada i si no hi hagués concertació la conseqüència seria que es multiplicarien per molt els barracons, no es reduirien.

Per tant, Sra. Maicas, el nostre model és de drets, no d'eslògans...

(Se senten unes veus de fons que diuen: "Molt bé")

... i l'important, per tant, és aconseguir que la gestió pública i els serveis públics estiguin prestats adequadament i la concertació, tots els governs, també l'actual, i així ho va expressar el Sr. Pons en la seva intervenció, estam per la concertació.

Per tant, nosaltres ens mantenim en aquesta postura favorable a la col·laboració públicoprivada. No tenim una visió negativa dels serveis que presten les empreses privades i el que ha de fer l'administració és que hi hagi un bon control i que els serveis es prestin en condicions adequades i, a partir d'aquí, les esmenes que no vagin en aquesta línia lògicament no les podem acceptar.

Moltíssimes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Procedim a la votació. Punt 1 amb l'esmena incorporada 14575. Votam.

Vots a favor, 22; vots en contra, 7; abstencions, 23.

Continuam. Punt 2, transacció de les esmenes 14581 i 14587. Votam.

Vots a favor, 45; vots en contra, 8.

Votació del punt 3 amb l'esmena 14584 incorporada. Votam.

Vots a favor, 52; vots en contra, 1.

Votació de l'esmena 14570. Votam.

Vots a favor, 44; vots en contra, 8.

Passam al quart punt de l'ordre del dia que correspon a la compareixença del Govern de les Illes Balears per tal de donar compliment a la resolució derivada de la Moció RGE núm.

4652/16, relativa a inserció laboral de col·lectius vulnerables, escrit RGE núm. 13...

EL SR. MELIÀ I QUES:

Perdoni, Sra. Presidenta. Crec que no hem votat l'esmena de MÉS per Menorca, que hem dit que es transaccionava com d'addició i era la 14575.

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

LA SRA. PRESIDENTA:

L'hem votada en el primer punt la 14575, com a esmena incorporada al punt 1. Sí, sí, l'hem votada en el primer punt.

(Remor de veus)

Bé, continuam.

El quart punt de l'ordre del dia que correspon a la compareixença del Govern...

Sí?

EL SR. ALCOVER I ORDINAS:

Era diferent el nostre sentit del vot, per tant, no ens ha quedat clar que votàvem els dos punts...

LA SRA. PRESIDENTA:

És que quan s'ha dit que es votava el punt 1 s'ha dit: amb l'esmena 14575 incorporada. S'ha dit clarament a l'enunciat del punt.

Bé, alguna paraula més o podem continuar amb el quart punt?

IV. Compareixença del Govern de les Illes Balears, per tal de donar compliment de la resolució derivada de la Moció RGE núm. 4652/16, relativa a inserció laboral de col·lectius, escrit RGE núm. 13669/16, presentat pel Grup Parlamentari Popular.

Quart punt de l'ordre del dia que correspon a la compareixença del Govern de les Illes Balears per tal de donar compliment de la resolució derivada de la Moció 4652/16, relativa a inserció laboral de col·lectius vulnerables, escrit RGE núm. 13669/16, presentat pel Grup Parlamentari Popular.

Té la paraula la Sra. Sandra Fernández del Grup Parlamentari Popular.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

Muchas gracias, presidenta, ahora sí. En marzo de este mismo año se aprobó por unanimidad una moción presentada por el Grupo Popular que venía derivada de una interpelación que hicimos al conseller para hablar de la inserción laboral de colectivo vulnerable. Han pasado más de seis meses de la

aprobación de esta moción y le pedimos al conseller que comparezca para que nos pueda explicar cuál ha sido el cumplimiento de esta moción, una moción que era muy concreta y que decía lo siguiente, instaba al Govern a presentar en el plazo de seis meses una estrategia global y común respecto a la inserción laboral del colectivo vulnerable.

A punto de cumplirse los siete meses de esta moción no tenemos conocimiento de que exista un documento como tal sobre esta estrategia y nos gustaría que nos dijese, ya que parece que no se ha cumplido el plazo establecido de seis meses, cuándo se podrá presentar este documento y que al menos hoy nos pueda explicar también en qué se ha avanzado respecto a los diferentes puntos que se consideraba que debía tener esta estrategia y que se aprobaron por unanimidad en el pleno, uno de ellos era la coordinación de las políticas de inserción de las diferentes administraciones públicas ya que la interpelación y posteriormente también en la moción éste fue un debate que se tuvo en el sentido de que se tenían competencias por parte de diferentes administraciones públicas en materia de servicios sociales y en materia de inserción laboral de colectivo vulnerable y se debían coordinar los esfuerzos respecto a estas políticas.

Nos gustaría saber qué reuniones se han mantenido en este sentido, con qué administraciones, a qué conclusiones se han llegado, qué líneas de actuación se han marcado.

El segundo punto era la participación en la elaboración de esta estrategia de los diferentes agentes sociales tanto el tercer sector social como las patronales o sindicatos y le preguntamos lo mismo: qué reuniones se han mantenido con estos agentes, con cuáles exactamente, en qué se ha avanzado, qué se ha concretado de estas reuniones.

El punto número 3 era la revisión de los programas y proyectos actuales de inserción para comprobar cuál era su retorno social, me gustaría saber qué proyectos se han revisado, cuáles han sido los resultados de esta revisión y a qué conclusiones se ha podido llegar.

El punto número 4 era la estabilidad y garantía en los itinerarios y procesos de inserción, si nos puede explicar qué avances se han producido en este sentido.

El punto número 5 era una máxima simplificación administrativa para desarrollar los procesos de inserción laboral debido a los complejos perfiles con los que se trabaja. En este sentido nos consta que algo se está avanzando a través del cálculo de los módulos económicos, pero también nos consta que llevan meses trabajando y no se acaba de finalizar el diseño de los mismos, si nos puede decir en qué fase se encuentra el cálculo de estos módulos y qué otras medidas se están llevando a cabo para tener esta máxima simplificación administrativa.

El punto número 6 hablaba del impulso a nuevas iniciativas y proyectos innovadores para la inserción laboral, nos gustaría saber qué nuevas iniciativas y proyectos que no estuviesen ya previstos en los planes operativos anteriormente aprobados se han puesto en marcha por parte de la conselleria o a cuáles se ha podido dar apoyo.

El punto número 2 que fue una enmienda que presentó el Partido Socialista y que también aprobamos por unanimidad era incrementar los recursos destinados a la inserción laboral de colectivos vulnerables, nos consta que se ha hecho, también evidentemente por la planificación de los fondos europeos que iba de 2014 a 2020 y que la mayoría de estos proyectos están cofinanciados tanto por parte de la conselleria, el Govern en este caso, por parte del Estado y por parte de la Unión Europea; sí que nos gustaría saber o si nos puede concretar cuántos de estos fondos son propios de la comunidad, que se están destinando a estos colectivos vulnerables.

Nos preocupa, por ejemplo, también el hecho de los programas que anunciaron de contratación pública para este nuevo año que se abriesen no solamente a los colectivos más vulnerables, sino que también se abriesen a todos los perfiles, porque... por lo tanto ya no es una apuesta decidida a los colectivos más vulnerables.

Pero lo que nos gustaría evidentemente saber es cuándo se va a poder cumplir, cuándo se puede presentar el documento de esta estrategia porque creo que tanto en la interpelación, en la que pudimos debatir sobre esta cuestión, nosotros hicimos mucha incidencia en los que considerábamos muy importante, no solamente en poder ofrecer recursos y poder aumentar los recursos, sino también en la optimización de estos recursos y para nosotros la optimización de los recursos pasa por coordinar las políticas, por tener unos criterios comunes en las diferentes administraciones por contar con los agentes sociales y por eso creemos que este documento, esta estrategia, esta coordinación estratégica es primordial y lo que le pedimos, Sr. Conseller, es que nos diga cuándo va a poder estar aprobada esta estrategia.

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Iago Negueruela.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

Gracias, presidenta. Sra. Fernández, en primer lugar agradecer su tono y la exposición de la interpelación realizada y la moción aprobada aquí hace prácticamente seis meses como ha señalado e intentar explicar un poco lo que se ha venido realizando no sólo desde hace seis meses, sino el global desde hace un año intentando entrar en todos los temas de los que hemos hablado.

Nosotros, creo que hemos demostrado que la inserción laboral de colectivos vulnerables es una de las máximas prioridades, por la situación en la que se encuentra nuestro mercado laboral donde es cierto que van reduciéndose las cifras de desempleo, pero también es cierto que hay un determinado tipo de desempleados que tienen unos problemas que se están estructuralizando y por tanto hay que tomar medidas que supongan desde luego su reactivación y su inserción laboral.

También habíamos llegado a un acuerdo, yo creo, a un consenso amplio en que cada vez el término vulnerabilidad

afecta a más colectivos precisamente por esa entrada en el desempleo que cada vez se ha acumulado durante más tiempo y por eso hace que las distintas políticas que desarrollen desde... la Conselleria de Treball tengan que ir a distintos objetivos específicos con políticas adaptadas a cada uno de ellos. Por eso, desde luego hemos empezado a trabajar con todo el sector, con más empresas e instituciones sin ánimo de lucro que nunca, se ha trabajado, se han proporcionado instrumentos necesarios y tenemos que incrementar, desde luego, las posibilidades de acceso al mercado de trabajo mejorando de esta manera los procesos de inserción laboral.

Resumiré rápidamente las primeras medidas, que ya las dijimos en su momento y las reiteramos hoy, fueron el programa Visibles y Garantía Juvenil, poder decir que dentro del programa Visibles, que habíamos señalado que era una de las banderas (...) entre estos dos años ya hay más de 11 millones de euros puestos a disposición del propio programa, prácticamente rondan los 12 millones de euros, con una ejecución prácticamente del cien por cien. Por tanto, una coordinación buena con los ayuntamientos que son los que ejecutan este programa y con los distintos servicios públicos como puede ser en el caso Palma Activa o el propio Ifoc en Calviá y con los distintos consells.

Por tanto, ejecuciones que demuestran que la coordinación es total y básicamente porque el número de reuniones hechas con los ayuntamientos y con los consells son innumerables y le puedo pasar el listado entero de reuniones que hemos hecho con todas las entidades y con todos los sectores, desde luego a nivel local de... distintas entidades superan ampliamente las veinte realizadas por mí directamente y en el caso del director general creo que un número superior, incluso las mismas.

Con el tercer sector también podríamos detallarla, pero reuniones con prácticamente todas sus entidades, incluso con distintas entidades, con sus asociaciones, con EAPN, con el CERMI, con AMADIP, con AMADIBA, con FOCUA, no sé... hay... podemos también ponerlos a disposición, pero también superarían ampliamente las treinta reuniones para llegar a poder trabajar en los distintos proyectos de inserción de los distintos colectivos que es lo más importante.

En segundo lugar también desarrollar garantía juvenil, cuando ayer la ministra, hemos escuchado que vuelve a hablar de relanzar la garantía juvenil, bueno, la garantía juvenil tiene que... desde el Estado desde luego tiene que adaptarse y mejorarse, pero aquí ya se ha demostrado que se puede utilizar y se puede utilizar bien coordinadamente con las distintas entidades que son las que están utilizando después las medidas puestas en marcha a través de la garantía juvenil.

Por tanto, Visibles como le he dicho ya lleva 12 millones de euros, dos convocatorias, más de 1.000 parados mayores de 45 años, mantenemos ese perfil y ese colectivo, por tanto no es que lo estemos abriendo, no, se mantiene. El Programa de garantía juvenil para contratación pública, 8 millones de euros y lo que hemos hecho este año es ampliar el... hacer un programa nuevo, no hemos ampliado el de Visibles sino que hemos hecho un nuevo programa para los mayores de 30 años parados de larga duración, que también tienen dificultades de empleabilidad, en muchos casos por falta también de procesos

formativos, en cuyo caso lo que hacemos es contratación vinculada a formación a través de talleres de empleo, con lo cual no es que hayamos ampliado los perfiles de Visibles, sino que lo que hemos hecho es un nuevo programa con una nueva partida presupuestaria para ese perfil, y en estos casos además vinculada normalmente a las carencias formativas de muchas de las personas que están dentro de ese perfil para precisamente después poder introducirlas en el sistema de formación para el empleo, ya que uno de los problemas fundamentales que tenemos es que carecen del nivel de formación necesario para acceder a certificados de nivel 2 y nivel 3, como usted sabe.

Con el sector, ya le he dicho las distintas reuniones, se han realizado 32 reuniones con el sector, además de 20 con ayuntamientos, consejos y otras instituciones.

Yo creo que es de destacar y es positivo que la ejecución del cien por cien ha sido un éxito; es cierto que en políticas anteriores habíamos visto que la falta de esa coordinación había hecho que no se ejecutase todo lo que se había presupuestado. Fruto de esta mejor coordinación el Consell de Mallorca y Govern sacarán a la vez dos convocatorias complementarias para que las entidades se puedan beneficiar; se ha simplificado la obligatoriedad de las hojas de seguimiento de actividades, que se limitó a aquellos trabajadores que no estaban a tiempo completo, una reclamación del sector; se ha pasado a financiar con fondos propios las bajas devenidas durante el transcurso del proyecto y por un plazo máximo de seis meses, otra reclamación histórica del sector para evitar la pérdida de fondos; se han incorporado dentro de los costes directos los correspondientes a amortizaciones de alquileres incluidos en leasing y en *renting* de mobiliario y de los equipos utilizados para el desarrollo del proyecto, otra reclamación del sector que no se habían atendido en los años anteriores y eran sencillas de incorporar; se han pasado a contabilizar las inserciones laborales a tiempo parcial a efectos del cálculo de la inserción laboral siempre que sumen como mínimo un mes; se permite que en la convocatoria también haya usuarios de mayor edad; se han mejorado los plazos de pago anticipando los plazos.

Por tanto todo esto son también medidas que se pueden hacer porque al poner fondos propios desde luego determinadas medidas complementarias las hacemos con fondos propios, que son menos encorsetados que las partidas que vienen únicamente de Madrid. Esta es la ventaja de haber puesto fondos propios en el SOIB, porque si no, no se podrían complementar, que era algo que al fallar durante la legislatura pasada hacía que estas reclamaciones no se pudiesen cumplir por parte de las administraciones públicas. Ahora estamos cumpliendo reivindicaciones históricas del sector.

Todas estas mejoras, repito, pactadas con el tercer sector ya se incorporaron en la convocatoria que se aprobó por consenso dentro del último trimestre de 2015.

La estrategia global de inserción socio-laboral durante este 2016 han tenido un total... las reuniones que le he señalado, 20 reuniones con el tercer sector, más las 20 con los ayuntamientos, más las 30 con el tercer sector, para hacer este programa de inserción socio-laboral. Atención integral es uno de los elementos..., los elementos esenciales son atención integral de las personas beneficiarias, de modo que el proceso

de mejora no sea el resultado de diferentes programas, lo cual podría propiciar una posible dificultad de conexión entre los programas. Con la nueva estrategia la orientación laboral y la formación deben entenderse como acciones conectadas. Estabilidad, el colectivo de personas con capacidades diferentes y aquellas en riesgo de exclusión no pueden ser objeto de programas, políticas activas de empleo iguales a las del resto de colectivos; son colectivos donde la variable tiempo debe valorarse de manera diferente y donde la formación prelaboral es más necesaria, como usted sabe. Por todo ello deben formularse estrategias de inserción que superen el año laboral, y sobre todo desde la perspectiva (...) es fundamental de estabilidad en el tiempo de los programas, a los que usted, como bien ha dicho, sabe que estamos trabajando en dar una línea de más estabilidad y simplificación administrativa.

Mejora de las metodologías de aprendizaje. Las características del colectivo de personas vulnerables hacen que para este grupo la innovación sea más necesaria que para ningún otro. En este sentido se ha trabajado con el sector y el ministerio para avanzar en la fórmula de formación dual, lo que ha permitido también una ampliación de las especialidades formativas con nuevos contenidos, y aquí sí que hemos introducido innovaciones y mejoras al propio programa que se inició durante el año pasado pero que ya se está mejorando, y pasamos de invertir 600.000 euros a un programa ya con una convocatoria, prácticamente para el resto de legislatura, durante el próximo año ya se incorporan 3 millones de euros, por tanto un salto muy importante en formación dual, donde se pasa de 600.000 a 3 millones de euros para el colectivo de vulnerables. No hablamos del resto de la formación dual, que también es una innovación que se ha introducido para parados, en este caso jóvenes menores de 30 años.

El cuarto de los ejes sería la inserción socio-laboral. Los programas deben reforzar su perspectiva laboral, buscar estrategias que fomenten e incentiven conseguir estos objetivos, y para eso desde luego mejorar los servicios de orientación dentro del propio SOIB, que se está realizando porque hemos pasado de hacer atenciones grupales, y yo creo que es algo de lo que podríamos un día debatir, de cómo se hacían orientaciones grupales, y ahora se pasa a hacer orientación individualizada gracias a poder incorporar más técnicos de empleo.

Seguridad jurídica y simplificación administrativa era estratégico realizarlo, por eso es cierto que se ha prolongado en el tiempo, porque se ha tenido además que ser ayudados por una consultora externa a la hora de poder trabajar los módulos, como usted ha señalado, pero lo que haremos será este año ya sacar los módulos. Era un objetivo importante que parecía que íbamos a intentar hacerlo durante este año y se hará, y por tanto veremos por fin los módulos también en empleo, petición histórica del sector y hasta ahora no atendida, y se han incrementado los recursos de forma clara, como usted conoce.

Bajo todas estas premisas la estrategia global está trabajada, y les explicaré dónde la hemos introducido. Creemos que dentro del Plan de empleo de calidad del Govern de les Illes Balears 2016-2020 hay una parte muy importante del mismo pensada para los colectivos vulnerables, y por tanto está la estrategia global dentro de ese plan de empleo; ese plan de

empleo ya es un borrador que ya se ha trasladado a los agentes económicos, que ya se está trabajando con ellos para recibir alegaciones, y por tanto damos por cumplido el trabajar también en esa estrategia global, además de que se ha puesto en conocimiento de las distintas entidades que forman parte de la Mesa de ocupación, también del resto de administraciones, la propia FELIB y los consejos, además de los agentes económicos y sociales, trabajándose desde el primer momento con las entidades sociales.

Impulso a medidas de inserción laboral, podemos decir que se han presupuestado este año más de 42 millones de euros en diferentes programas. Programa público de contratación Visibles ya la he dicho la cantidad. El programa Más 30 y Garantía juvenil, más de 16 millones. Incrementar los recursos en ayudas a inserción laboral, 120.000 euros más que en años anteriores. Programa piloto de formación dual de 600.000 euros este año lo consolidamos y lo pasamos a 3 millones. 365.000 euros más en renta mínima de inserción. Y en coherencia con todas estas políticas se ha fomentado la actividad de las empresas de inserción, que hasta ahora no se hacía en esta comunidad autónoma; las empresas de inserción tienen una ayuda específica para el fomento de su actividad en más de 70.000 euros. La convocatoria de incentivos a la contratación estable ha priorizado colectivos con más dificultades. Las ayudas a los emprendedores también dan una especial atención a colectivos vulnerables. Se han aprobado las cláusulas sociales que han de permitir que un 3% de la licitación pública se reserve para entidades ligadas al tercer sector, que es una de las medidas más aplaudidas por parte del tercer sector, que aunque no lo haya dicho creo que lo conoce porque así lo han trasladado todas ellas.

La Inspección de Trabajo y Seguridad Social ha realizado una campaña para verificar el cumplimiento de las obligaciones de reserva del 3%. Paralelamente desde el SOIB este mes de octubre se ha...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Negueruela, hauria d'anar acabant, per favor.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

Ya termino, gracias. Se ha publicado una convocatoria de 9 millones de formación dual, como conoce, de la cual esos 3 millones ya para este próximo año. Se da estabilidad e incremento presupuestario; se da seguridad jurídica, con el diseño del programa logramos una importante reducción de las cargas administrativas que soportaban las entidades, dado que permite la justificación económica por objetivos y no por costes, el sistema de módulos, permitiendo que las entidades recuperen rápidamente los costes invertidos en la acción. Adaptación metodológica, y en la próxima convocatoria de procesos de acompañamiento además diseñaremos políticas para favorecer y primar los objetivos de mayor inserción por encima de las ratios establecidas en las propias convocatorias, con lo cual aquellas que inserten más también se verán beneficiadas, y es por ayudas directas que estamos poniendo en marcha.

Todo eso es lo que estamos realizando. Yo si quiere luego en la réplica le puedo desarrollar un poco más todavía el sistema de módulos y el sistema de costes, y yo creo que cumple sobradamente lo acordado hace seis meses aquí, tanto en los recursos realizados, en la simplificación administrativa, en tenerlos ya en marcha y tener una estrategia dentro de ese plan de empleo, creemos que (...).

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Negueruela...

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

...formar parte del plan de empleo, y por tanto...

LA SRA. PRESIDENTA:

...el seu temps s'ha exhaurit.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

...y por tanto yo creo que damos por cumplida dicha (...).

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

LA SRA. PRESIDENTA:

En torn de rèplica té la paraula la Sra. Sandra Fernández, del Grup Parlamentari Popular.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

Muchas gracias, presidenta. Sr. Conseller, no podemos estar de acuerdo en que, con la explicación que nos ha dado, se dé por cumplida la moción que aprobamos aquí en el Parlamento. Usted nos ha dicho todas las iniciativas que están llevando a cabo que afectan a colectivos vulnerables. Le agradecemos la explicación, pero la comparecencia era para otra cosa. Es evidente que es muy importante seguir teniendo estas iniciativas, ir mejorando los programas, y en ese sentido le podemos dar la enhorabuena, pero lo que se aprobó aquí era una estrategia global y común respecto a la inserción laboral del colectivo vulnerable, no una estrategia de la propia conselleria o no que la conselleria evidentemente, como es su obligación, pueda tener su propia estrategia respecto a la inserción laboral de colectivos vulnerables, sino una estrategia común con el resto de administraciones, con el resto de agentes.

Usted nos ha dicho que se ha reunido con ayuntamientos, que se está mejorando la coordinación de determinados programas, que se ha reunido con entidades. Nosotros eso no lo ponemos en duda, lo que ponemos en duda es que se hayan reunido para planificar conjuntamente una estrategia global. Está muy bien trabajar en los programas concretos con los agentes afectados, o en este caso cuando hay varias administraciones implicadas, estos programas concretos poder trabajarlos y mejorar la coordinación, pero es que no estamos hablando de esto, y se lo reconocemos, si lo ha hecho perfecto,

pero es que no le estamos pidiendo esto. Nosotros lo que le estábamos pidiendo, y además creo que de la interpelación se comprobó, es que todas las administraciones públicas, las entidades, incluso las empresas, tienen numerosos programas destinados a la inserción laboral, que no se están coordinando, que no se están optimizando los recursos. Y lo que planteamos era eso. Ha pasado de puntillas diciendo que en el Plan de empleo que están preparando va a haber una parte, entiendo, en el Plan de ocupación va a haber una parte de inserción laboral a colectivos vulnerables y que esta mesa técnica que creo que se reunió, al menos así consta en la web de la conselleria, creo que fue el día 6 de este mismo mes, que la Mesa técnica de Economía, Ocupación y Formación, debate los objetivos globales para plantear un cambio y mejora del modelo económico de la comunidad. Y que de esta mesa se presentó el borrador e irá trabajando.

Pero por ejemplo en esta mesa vemos, al menos en esta primera reunión asistieron representantes del Govern, consejos insulares, patronales, sindicatos y por parte de la sociedad civil la Cámara de Comercio, el Círculo de Economía, el Colegio de Economistas y la UIB. Aquí no aparecía el tercer sector social. Aquí al menos en la mesa técnica, por lo que se recoge de la información que está colgada en la web de la conselleria, tampoco aparece la FELIB. Entonces, si usted nos dice que dentro de este plan de formación va a haber un apartado específico donde se defina la estrategia de inserción laboral para colectivos vulnerables, donde van a participar todos estos agentes, bueno, veremos finalmente cuáles son los resultados. Pero es que por ejemplo cuando se hablaba que esta estrategia común debía revisar los programas y proyectos actuales, no nos referíamos solamente a los del propio Govern, porque precisamente lo que se pedía al Govern es que liderase esa estrategia con el resto de administraciones, que se pudiesen revisar todos. Y esto es lo que no se ha hecho. Si usted nos dice que el plazo de seis meses no es suficiente, a parte de que evidentemente ustedes lo aprobaron, pero bueno, podríamos entender si usted nos da un plazo en el cual vaya a estar aprobada esta estrategia, o si quiere incorporar esta estrategia dentro del Plan de ocupación también nos parece bien.

Pero creo que estamos hablando de cosas totalmente diferentes, no estamos hablando de la coordinación o de la mejora de programas concretos, estamos hablando de algo más grande evidentemente, estamos hablando de una coordinación entre todas las administraciones, los agentes implicados, el tercer sector social evidentemente es un colectivo prioritario para nosotros en este sentido porque creemos que puede aportar mucho, pero también evidentemente por las patronales o los sindicatos. Y esto es lo que, al menos de sus palabras, no vemos que se haya hecho. No vemos que hayan sentado en una mesa a todos estos agentes para debatir cuáles deben ser las prioridades, cuáles son los objetivos, qué criterios deben seguir todas las convocatorias o cómo se pueden coordinar las diferentes convocatorias entre las diferentes administraciones públicas.

Yo le puse el ejemplo en la interpelación de lo que ocurrió en Palma, en una muestra de territorio, con lo que estaba haciendo el Ayuntamiento de Palma, con lo que hace el Consell de Mallorca y con lo que hace el Govern. Y de su explicación desde luego no se ve que haya habido una coordinación de

todas las políticas que se están haciendo. Si usted nos dice que necesita más tiempo, evidentemente nosotros confiaremos en su palabra y en que lo haga, pero lo que le estamos pidiendo no es lo que nos ha contestado usted aquí. Lo que le estamos pidiendo es que el Govern lidere una estrategia global que pase por coordinar todas las políticas, todos los programas que se hagan y evidentemente así poder optimizar los recursos y poder llegar a las personas que realmente lo están necesitando y que, como usted dice, cada vez más los perfiles se han ampliado, los perfiles de colectivos vulnerables ahora ya no son los que eran hace unos años y debemos aplicar políticas que de verdad puedan ser eficaces y eficientes para dar una solución y para que estas personas puedan encontrar un empleo y evidentemente así puedan ser autónomos y puedan desarrollar sus proyectos de vida.

Pero no es lo que usted nos ha contestado aquí, así que le pediría por favor que nos dijese esta estrategia, cuándo, cómo y dónde, por decirlo de alguna manera, va a estar presentada finalmente porque esto es lo que aprobamos en este pleno.

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Iago Negueruela.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

Gracias, presidenta. Bueno, dos cosas, sí me gustaría..., usted ha hecho todo el hincapié en la estrategia y había seis puntos más, lo que me gustaría también es que algún día debatir de las políticas que se están desarrollando y también hacer una comparativa histórica con lo que venía sucediendo y la celeridad con la que estamos haciendo las medidas. Hablamos de coordinación, le contesto, pero sí me gustaría recordar que la RIL que ustedes aprobaron en un Plan de empleo en el final de la legislatura, no a principios, a final de la legislatura pasada, no se ejecutó porque no se coordinó con los ayuntamientos. A veces he escuchado a la portavoz Prohens hablar de que Visibles era la sustitución de la RIL; primero, déjeme que le diga que la dotaron de 4 millones en cuatro años, fue todo lo que gastaron en esos programas; y segundo, que no fueron capaces de coordinar porque no se coordinaron con los ayuntamientos, a los que su propio ministerio no les permitía gastar, con lo cual no se puso en marcha. Y eso es un ejemplo de falta de coordinación.

Frente a eso le he dicho, hablemos también de las políticas que se están ejecutando, cuando hablamos de porcentajes del cien por cien de ejecución, porque el Govern asume el coste y los ayuntamientos no pueden gastar. Eso es un ejemplo de coordinación de una estrategia global. ¿Por qué no hablamos de eso? De cómo veníamos y cómo estamos. ¿Por qué no hablamos de la simplificación administrativa que formaba parte de esa moción y que se está haciendo y que durante cuatro años no fueron capaces de hacer? Porque como no complementaban con absolutamente ningún fondo propio, muchas de las cosas que querían ustedes hacer no lo hacen. Y ahora reclaman cosas, que ha reclamado el tercer sector históricamente y que nosotros estamos haciendo. Y sí le he dicho, hay una estrategia dentro de

un Plan de empleo, que creo que es muy importante que forme parte del Plan de empleo, porque creo que la atención a determinados colectivos, creemos, debe formar parte de ese Plan de empleo, donde no es una parte más, sino que probablemente es la parte más troncal, porque el enfoque del Plan de empleo va por colectivos, que creemos que es como debe hacer, no simplemente grandes líneas, sino por colectivos concretos, ya está en manos de los agentes sociales.

Me hablaba de las reuniones con el sector. Recordar que este gobierno volvió a reunir a la Mesa de la economía social, que es un órgano de debate que el Gobierno del Partido Popular no había convocado en prácticamente cuatro años de la legislatura pasada, que usted sabe, porque usted estaba en dicho Govern. No se convocó el Consejo de la economía social, que es donde se están pactando y donde se va a trabajar esta serie de cosas, donde se habla del Plan director de la economía social, donde se habla de la inserción y de las políticas que se deben hacer, donde se habla de los porcentajes de reserva para dichos colectivos, donde se han introducido las cláusulas sociales, donde se están haciendo toda una serie de medidas que por su puesto forman parte de la estrategia global. Usted dice, en una estrategia global hay muchas medidas. Bueno, antes desde luego no había ni medidas ni estrategia. Ahora parece que vamos avanzando, desde luego con medidas, con recursos y con numerosos beneficiarios.

El tercer sector. Creo que usted sabe el trabajo que estamos haciendo, porque usted lo conoce. Usted se reúne con ellos y sabe el trabajo ingente que se ha hecho para poder llegar a la simplificación administrativa de módulos, que ustedes no fueron capaces de hacer en toda la legislatura pasada. Creo que ese trabajo ingente es lo que desde luego ha demorado muchas otras cosas. Pero es cierto que era una prioridad de este gobierno poder llegar a la simplificación administrativa a través de los módulos. Creo que eso es un gran avance del que todos podemos estar orgullosos, que el Govern hay atendido una de las principales necesidades del sector, complementándolo con otra serie de ayudas nuevas para la inserción sociolaboral y que formarán parte de un conjunto que efectivamente, será esa estrategia. Si me dice, ¿está el documento cerrado? No, efectivamente, un documento como un Plan de empleo, con toda una estrategia dentro del mismo, no se negocia tan rápidamente y es cierto, y es cierto. Y ahora lo presentamos la semana pasada, hemos presentado el borrador completo a las distintas entidades. Y se está trabajando con ellas.

Es cierto que no está aprobado, efectivamente, no está aprobado. ¿Se están ejecutando medidas que forman parte de esa estrategia? Sí. ¿Se están ejecutando medidas pactadas con todo el tercer sector? Sí, usted lo sabe, todas las medidas que hacemos están absolutamente pactadas y cerradas con el tercer sector, como usted también sabe. Sabe que el clima de relación con el tercer sector creo que es muy positivo, así lo señalan ellos. Se ha hecho prácticamente inclusión de todos sus objetivos que hasta ahora no se habían introducido. Y, efectivamente, falta la nomenclatura que ustedes señalan y no ven detrás de la nomenclatura, de acuerdo. Podemos mejorar que la nomenclatura la podemos hacer de una forma más ordenada o se la podemos dar. Pero desde luego lo que estamos haciendo es política y estamos desarrollando políticas que es lo que nos piden los ciudadanos y es lo que nos pide ese

colectivo. Y estamos destinando más recursos que en los últimos cuatro años, en muchos casos más recursos que en los últimos cuatro años juntos, en determinadas políticas. Si eso no es atención, (...) el Sr. Camps, usted como estadista podría sumarlo y lo miraría y usted se daría cuenta de que, efectivamente, es cierto que si suma los cuatro años verá que muchas políticas se han desarrollado en un año mucho más que en los cuatro años anteriores. Es una suma sencilla, le recomiendo que la haga, está publicada y la puede usted optimizar, la verá y le cuadrará.

Por tanto -vuelvo a repetir-, la estrategia existe, está trabajándose, no la hemos presentado como tal... no, estamos trabajando en su desarrollo y en su aprobación con todo el sector a través de la Mesa de la economía social, a través del Pacto de la Competitividad, a través de las reuniones con los agentes económicos y sociales y será una realidad. ¿Que no es una realidad hoy en día aprobada como tal? Bien. ¿Que el resto de puntos creemos que se han cumplido o creemos que el tercer sector y que las entidades están contentas con el trabajo que está desarrollando? Usted sabe que sí, porque usted se reúne con ellas y sabe que las estamos incorporando dentro de ese trabajo.

A lo mejor es cierto que podríamos haber empezado por el nombre y no desarrollar políticas, hemos preferido empezar por desarrollar políticas en vez de tanto nombre.

Muchas gracias.

V. Escrit RGE núm. 14455/16, complementat amb el RGE núm. 14487/16, de sol·licitud de compareixença, amb debat i votació, de la Sra. Consellera d'Hisenda i Administracions Públiques, en relació amb la presentació del límit màxim de despesa no financera per a l'exercici del 2017.

LA SRA. PRESIDENTA:

Seguidament passam al cinquè punt de l'ordre del dia que correspon a la compareixença, amb debat i votació, de la Sra. Consellera d'Hisenda i Administracions Públiques, amb relació a la presentació del límit màxim de despesa no financera per a l'exercici 2017, que ha estat sol·licitada mitjançant l'escrit RGE núm. 14455/16, complementat amb el RGE núm. 14487/16.

Té la paraula la Sra. Consellera d'Hisenda i Administracions Públiques, Sra. Catalina Cladera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, bon dia. El motiu principal d'aquest debat és el de demanar el suport de la cambra per ratificar la xifra de sostre de despesa no financera per a l'any 2017 per a la comunitat autònoma de les Illes Balears.

Segons l'acord del Consell de Govern, de dia 7 d'octubre, aquest sostre de despesa no financera serà de 3.839,64 milions d'euros, un 10,4% més que la xifra de l'any 2016.

Com saben, des de la promulgació de la Llei 2/2012, de 27 d'abril, d'estabilitat pressupostària, totes les administracions públiques, incloses les autonòmiques i les locals, tenen l'obligació de presentar una xifra que marqui els límits de la despesa no financera que condiciona necessàriament l'abast dels pressuposts respectius.

A més, la Llei 14/2014, de 29 de desembre, de finances de la comunitat autònoma, regula el procediment i els terminis d'aprovació i de posterior ratificació al Parlament de la xifra topall de despesa no financera a través del debat i la votació de la proposta de Govern, un debat que iniciam ara amb aquesta intervenció.

La xifra de sostre de despesa no financera esdevé una eina bàsica per possibilitar l'elaboració posterior del pressupost de la comunitat autònoma. Per tant, aquests gaire 3.840 milions d'euros són el motor de totes les coses, de totes les iniciatives públiques que aquesta comunitat ha engegat i les que posarà en marxa l'any 2017.

Consider que aquest d'avui és un debat molt important, aquesta comunitat té feines pendents i és necessari que les administracions públiques anem cobrint aquest dèficit per aconseguir arribar al nostre principal objectiu, una societat més igualitària a partir d'un millor repartiment de la riquesa que generam.

És per això que a dia d'avui tots els grups representats a la cambra ja disposen d'informació de primera mà sobre aquest sostre de despesa no financera, tant els grups que donen suport al Govern com aquells que conformen l'oposició han pogut resoldre alguns dels seus dubtes a les reunions que hem mantingut durant els darrers dies.

Vull destacar en aquest punt la col·laboració de tots els membres del Govern i del grup que li aporta suport extern, Podem, en l'elaboració dels comptes que avui sotmetem al seu judici. A tots us vull manifestar el meu agraïment per la vostra disposició perquè crec que tots compartim la importància de tenir una bona base financera per poder construir a sobre el nostre pressupost 2017, un pressupost que ha de ser de tots i que sé que, per sobre de discrepàncies, en la forma i en el fons, tots els que aquí hi som avui, diputades i diputats, tenim un objectiu comú, permetre que la nostra comunitat avanci. I aquest mínim comú denominador que tots compartim és el que vull destacar a l'hora de demanar-vos que doneu confiança a aquest sostre de despesa no financera a la votació que tendrem en acabar el debat.

Els 3.840 milions d'euros suposen 360 milions d'euros més que l'any 2016 i aquest esforç s'ha de destacar perquè no estam davant d'unes xifres il·lusòries o desbocades, estam davant d'un creixement raonable dels comptes que afronten de manera valenta els reptes que tenim per endavant el 2017. Una valentia que no està absent de prudència, com els vull demostrar en aquesta intervenció.

La nova majoria social que representam aquí, sorgida de les eleccions de maig 2015, ens dona legitimitat i coratge cap a la recerca de solucions per als nostres ciutadans. I d'aquesta legitimitat i d'aquest coratge sorgeix la primera conclusió que els trasllat de manera clara, els ciutadans de les Illes Balears tenen el dret a rebre el màxim benefici possible a través del pressupost de 2017 i, per tant, el Govern està en l'obligació d'elaborar el millor pressupost possible per aconseguir aquest objectiu.

Un objectiu que segueix marcat dins els acords de governabilitat, el nostre full de ruta. Volíem aturar les retallades socials sofertes pels ciutadans durant la passada legislatura, i ho hem fet. Volíem facilitar el retorn de drets socials manllevats, i ho feim. Volíem posar les bases del canvi de model econòmic i social per aconseguir un millor repartiment de la riquesa que generam i que beneficiï tota la societat, i ho estam fent.

En aquesta tasca de poder repartir millor la riquesa ja no estam sols, permeteu-me que faci meves aquestes paraules: "el creixement ha beneficiat uns pocs, la globalització ha de ser diferent, no pot ser aquest impuls pel comerç com hem vist històricament, s'ha de tenir en compte la inclusió, la determinació que això funcioni per a tots, cal parar atenció a aquells que estan en risc de quedar-se enrere". Qui ha fet aquesta reflexió no és un perillós antisistema o un economista de l'anticapitalisme, qui ha pronunciat aquestes paraules és la directora gerent del Fons Monetari Internacional, Christine Lagarde, ara fa deu dies.

Una institució tan poc dubtosa de servir a interessos anticapitalistes, com el Fons Monetari Internacional, ja declara la necessitat imperiosa d'abordar el repartiment més igualitari de la riquesa que genera el nostre sistema econòmic com a primera premissa per evitar desequilibris; i també parla de conceptes com la inclusió o la igualtat d'oportunitats. Ara suposa un problema que l'economia del món creixi a un 3% perquè aquesta riquesa quedi en un 2% de persones que l'habiten. És injust i és la llavor de la desestabilització. Per això cal repartir millor i cal créixer millor, alguns ja fa estona que ho defensam.

No es pot supeditar tot el creixement econòmic, de fet, el creixement econòmic és un mitjà per afavorir el desenvolupament social, però perd tot el seu sentit si es converteix a la fita que s'ha d'aconseguir a tota costa. Això nosaltres ho defensam des del primer dia d'aquesta legislatura. Ho he dit en aquest mateix parlament en altres ocasions, aquest govern vol posar el seu granet d'arena en la recerca d'aquest canvi de model econòmic que en realitat és un nou pacte social. Ho hem dit fa quinze mesos i ho feim avui amb la presentació d'una xifra de límit de despesa no financera valenta i alhora prudent, un sostre de despesa no financera que permeti que les millores que genera una comunitat amb una economia que creix al 4% enguany -un 4%- es pugui transferir ràpidament cap a tota la societat. És l'essència del concepte repartiment de la riquesa, que fomenta la igualtat d'oportunitats de tota la societat.

Senyores diputades, senyors diputats, sé que alguns de vostès encara es preguntarà si pujar el límit de despesa no

financera un 10,4% és un fet realista o en canvi es tracta d'una temeritat, fruit d'un deliri d'un govern irresponsable. Com acab d'afirmar, les xifres de creixement de la nostra economia per enguany arribaran al 4% del PIB, la més alta entre les comunitats autònomes de tot l'Estat. El Fons Monetari Internacional ha ratificat a l'alça, fa poc, la previsió d'enguany per a l'Estat espanyol que l'ha deixat en un 3,1%. Balears creixerà gairebé 1 punt més que tot l'Estat i en termes similars també s'han expressat altres agents. L'AIReF ha elevat el creixement de Balears en el segon trimestre de 2016 fins a un 4,4%, el primer de l'Estat, i el BBVA ha modificat a l'alça les seves prediccions per enguany fins a un 3,7% per a Balears.

Per tant, més enllà de les lleus diferències, tots els indicadors apunten clarament dues tendències: que el creixement econòmic a Balears és superior al 3% i que aquest dinamisme ens situa al capdavant de totes les comunitats autònomes, per sobre del creixement de l'Estat i encara més per sobre del creixement experimentat per l'eurozona, que és un 1,6%.

Amb aquest panorama és bo de creure que la xifra base de creixement per a 2017, que hem pres per fer la confecció del nostre sostre de despesa no financera, hagi estat un 3,7% del PIB, dada que ens ha facilitat el Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques.

Amb tot això queda demostrat que l'entorn econòmic de 2016 i la previsió de 2017 avala la decisió del Govern i permet defensar de manera justificada un creixement del 10% a la xifra del sostre de despesa no financera.

Resolta aquesta qüestió la segona premissa que ens hem marcat en aquest sostre de despesa és evident, permetre que la situació de creixement econòmic que vivim a Balears es converteixi en creixement social per als ciutadans l'any 2017.

Els faré dues pinzellades més de la situació macro, per no abusar de la seva confiança, en el benentès que ajuda a la comprensió de la situació que envolta aquest sostre de despesa.

D'una banda, no vull deixar de destacar la situació de dèficit públic a Balears. En honor a la veritat he de dir que ara mateix ens trobam en una situació de no-dèficit, és a dir, de superàvit. A finals de juliol que ens hem situat, la comunitat autònoma s'ha situat en la situació de caixa més sanejada de tot l'Estat, un 0,87% del PIB de superàvit. Evidentment es tracta d'una situació conjuntural perquè, com tots vostès saben, el comportament anòmal del sistema de finançament autonòmic fa que Balears històricament rebi durant juliol una part molt considerable del finançament que l'Estat ens destina per a tot l'any. No és res de l'altre món, però sí cal anotar que aquest 0,87% del PIB és una dada més destacable que el 0,19% del PIB que vàrem tenir el mateix mes l'any passat, l'any 2015. Per tant, hem millorat en dèficit, i això és una realitat.

En la mateixa línia els vull destacar aquí el comportament també del deute públic, que tantes crítiques i controvèrsies genera. Segons dades del Banc d'Espanya el deute de la comunitat autònoma, en el segon trimestre de 2016, és de 8.612 milions d'euros, un 30,9% del PIB. Naturalment és una xifra elevada.

Però si ens fixam en l'evolució que ha tengut aquesta xifra durant els darrers dotze mesos veim com s'ha passat d'un deute del 30,8 a l'actual 30,9. És a dir, hem augmentat el nostre deute només en una dècima amb relació al nostre producte interior brut. Això és un fet irrefutable. Només Canàries, amb la seva fiscalitat insular pròpia, pot presentar un balanç millor de tot l'Estat, ni tan sols les comunitats de règim foral poden presumir d'haver controlat el creixement del seu deute com ha fet Balears en aquest primer any de legislatura o en aquest darrer any.

És cert que ens mantenim com la quarta comunitat autònoma amb més deute amb relació a la seva economia, però estarem d'acord que si el primer manament per no seguir augmentat els deute és poder-lo controlar, aquest govern ha aconseguit controlar el deute en aquest primer any de mandat. La dada és així, és incontestable i és una passa important, destacable des del meu parer, perquè aquest control del deute s'ha fet en un entorn de millora econòmica, però evitant fer cap més retallada.

En aquest context hi ha aspectes que hem de millorar -no vull caure aquí en un discurs falsament triomfalista-, ens fa falta millorar el control de temps que triguem o que tardam a pagar a proveïdors. Sé que aquesta és una de les principals crítiques que s'ha fet en el control a la gestió d'aquest govern i no defugim de la nostra responsabilitat. Aquest és un mal que hem de resoldre, no podem continuar en períodes de pagaments superiors a seixanta dies, com hem tengut durant aquest estiu. Sabem d'on prové el problema, sabem que la immensa majoria d'empreses del sector públic de la comunitat autònoma i la mateixa administració paga en temps i forma per sota de trenta dies i que tenim el problema localitzat a l'lsalut i l'estam intentant solucionar, per molt gran que sigui el pes de la bola (...) l'Ib-salut, com ja he comentat abans, per molt complicat i garantista que sigui el nostre procediment de reconeixement de factures extrajudicials.

Per tant, i resumint, la situació macroeconòmica en què s'emmarca el sostre de despesa no financera que ha elaborat el Govern parteix d'una situació de creixement econòmic del 3,7% del PIB, amb un dèficit que el 2016 esperam que acabi per sota del límit màxim del 0,7% i un deute públic que ja gairebé no s'incrementa, amb un termini de pagament a proveïdors fora de termini centrat en factures d'lsalut, però que es troba en vies de solució. I aquesta és la situació.

En aquest punt em plau comentar-vos quin ha estat el camí per arribar a la determinació de la xifra dels 3.840 milions d'euros del sostre de despesa no financera per a l'any 2017, unes xifres que estan a la seva disposició en la memòria explicativa que la Conselleria d'Hisenda ha entrat en el Registre del Parlament. Una magnitud que sorgeix del rigor, la prudència i la responsabilitat.

D'inici cal dir que amb la finalitat de quantificar els ingressos no financers s'han pres en consideració els imports comunicats divendres 7 d'octubre pel Ministeri d'Hisenda i que detallen els lliuraments a compte de recursos del sistema de finançament per a l'any 2017 i l'estimació de la liquidació de l'exercici 2015, una comunicació del ministeri feta

absolutament fora de temps i amb la qual em permetran que em refereixi de manera més detallada més endavant.

Amb aquesta base hem efectuat una previsió de la recaptació dels ingressos tributaris gestionats bàsicament a través de l'ATIB cedit i propis. En aquest cas hem hagut de tenir en compte, a banda de les xifres macroeconòmiques que els he citat anteriorment, una sèrie de condicionants com han estat, per una banda, les previsions de recaptació tributària a 31 de desembre de 2016 i, per una altra, el ple impacte el 2017 del paquet de mesures fiscals que s'han posat en marxa enguany i que han inclòs la modificació de l'impost de transmissions patrimonials, el de patrimoni, la modificació de l'impost de successions i donacions, la creació de nous tributs, com és l'impost sobre estades turístiques, i l'aplicació d'un pla de mesures contra el frau fiscal.

En el cas de les previsions d'augment dels ingressos tributaris les estimacions més conservadores les situa en un entorn entre el 5 i el 10% d'increment respecte d'enguany, mentre que el primer any complet d'aplicació de l'impost de turisme sostenible en el 2017 provocarà un increment sensible respecte de la recaptació d'enguany.

En referència a les aportacions externes en concepte de transferències corrents, sense tenir en compte les que deriven del sistema de finançament autòmic, s'estimen uns ingressos superiors als que s'han previst liquidar el 2016 imputables a fons provinents de la Unió Europea.

Pel que fa a les transferències de capital mantenim la previsió de 120 milions d'euros procedents de l'Administració de l'Estat en concepte de conveni de carreteres, d'acord amb el protocol signat el desembre de 2015 entre el ministre Montoro i la presidenta Armengol. I en el mateix capítol de transferències de capital preveim un increment de més de 21 milions d'euros procedents de la Unió Europea, d'acord amb les previsions del Programa FEDER 2014-2020. Així, d'acord amb les hipòtesis considerades, estimam uns ingressos no financers de 3.576 milions d'euros.

D'altra banda, el PIB regional estimat per a 2017, que és de 29.448 milions d'euros i, per tant, el límit màxim de dèficit per a la comunitat autònoma de les Illes Balears, d'acord amb l'objectiu d'estabilitat pressupostària aprovat pel Consell de Política Fiscal i Financera el passat 28 d'abril, és el 0,5% del PIB, i aquesta xifra és 147,2 milions d'euros. Finalment, la xifra es completa amb els ajustos previstos en comptabilitat nacional per a l'any 2017, els anomenats ajustos SEC, que es fixen en 116,1 milions d'euros. Per tant, els ingressos no financers més l'ajust pel límit de dèficit del 0,5 del PIB i els ajustos SEC donen com a resultat la xifra de 3.839.643.570 euros, la xifra del sostre de despesa.

No vull acabar aquesta primera intervenció sense referir-me al context polític que ha envoltat i ha condicionat les circumstàncies en les quals el Govern ha elaborat aquest sostre de despesa no financera.

Com a govern legítimament elegit i constituït i en l'exercici de les seves íntegres competències hem intentat des del principi del mes d'agost obtenir la informació necessària per elaborar

aquest sostre i conseqüentment els pressuposts de 2017. Durant aquests mesos ens hem trobat amb un bloqueig del Govern de l'Estat. La nostra responsabilitat, el mandat dels ciutadans, ens ha dictat que havíem de seguir endavant i superar aquest bloqueig polític que sotmetia a aquesta comunitat el Govern d'Espanya, un govern del Sr. Rajoy en funcions que no ha funcionat, el Govern del Sr. Rajoy en funcions que ha posat a les comunitats autònomes al bell mig dels interessos del seu partit i del seu particular per tornar a ser president quatre anys més.

Les comunitats autònomes ens hem sentit com a moneda de canvi d'una situació que ha tornat a demostrar el poc respecte institucional que el Govern de l'Estat ha demostrat a les comunitats autònomes, i em referesc al fet que fins dia 7 d'octubre el Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques no ha comunicat les dades del sistema de finançament autonòmic a Balears, la liquidació de 2015 i la bestreta calculada per a 2017; unes xifres que sempre s'han traslladat a les comunitats autònomes a finals del mes de juliol, però enguany no. El Govern del Sr. Rajoy està en funcions, i aquesta ha estat l'excusa.

A cap banda no figura que entre les atribucions d'un govern en funcions estigui la de perjudicar el funcionament d'una comunitat autònoma en l'exercici de les seves competències, i no crec que el ministeri no tengués les dades, les dades les tenia, segur, però no ens les ha volgut oferir fins ara, fa deu dies.

D'igual manera, encara a dia d'avui no coneixem quin serà el límit de dèficit definitiu que l'Estat autoritzarà a les comunitats autònomes l'any 2017. Com els acab d'explicar el nostre sostre contempla un marge del 0,5% de dèficit del PIB i això suposa augmentar la nostra capacitat de despesa en 147 milions, però d'això no tenim confirmació oficial. La nostra decisió es basa en l'acord que va prendre el Consell de Política Fiscal i Financera el passat 28 d'abril, però el Govern de l'Estat en funcions encara no ha estat capaç de fer oficial aquesta xifra que necessita un acord de Consell de Ministres i el suport del Congrés.

Precisament avui es du a plenari del Congrés la proposta de modificació de la Llei d'estabilitat pressupostària que permetrà que un govern en funcions pugui tramitar el límit de dèficit per les comunitats autònomes, però jo em demano si aquesta solució no s'hagués pogut arbitrar fa mesos, si la voluntat del Govern del Sr. Rajoy hagués estat la de no entorpir les comunitats autònomes. Estic convençuda que aquesta modificació legislativa s'hagués pogut fer molt abans, però no ha passat. I creiem, amb tots els respectes, que, un cop més, el Sr. Rajoy no ha fet gala del seu principi de lleialtat institucional en el seu tracte cap a les comunitats autònomes.

Des de finals de juliol hem esperat tot el que hem pogut per portar a Consell de Govern la xifra de sostre, hem esperat per poder-hi incorporar les xifres del ministeri, la data límit era el 7 d'octubre si volíem complir amb aquesta cambra i tenir presentat en temps i forma el Projecte de llei de pressuposts abans de dia 31 d'octubre.

Per això, els tècnics des de la Direcció General de Pressupostos i Finançament amb el seu director general al capdavant, Joan Carrió, han fet una feina extraordinària amb el càlcul de la xifra, a partir d'estimacions pròpies, en comptes de les xifres del ministeri que no han arribat fins que el sostre de despesa financera ja estava aprovat pel Consell de Govern. La qualitat de la feina del càlcul del Govern es demostra en què, un cop conegudes les xifres de bestretes 2017 i liquidació 2015 aportades pel ministeri, el total del sostre de despesa ha quedat igual que la xifra que havia aprovat dia 7 mateix el propi consell de govern.

Ja per acabar, no vull que les dificultats que hem tingut per arribar a la quantia que els presentem avui a votació amaguin allò que és important per a tots els ciutadans de Balears, disposam de 3.840 milions d'euros de despesa no financera al pressupost 2017; 360 milions més que enguany, això és el més important, un pressupost 2017 que ha de servir per continuar amb les polítiques de retorn de drets i rescat social, un pressupost que ha d'impulsar la transformació de les bases de l'actual model econòmic i un pressupost que pretén recuperar polítiques inversores i prioritzar noves infraestructures de caràcter social, mediambiental i lligades al canvi de model econòmic.

Els ciutadans de les Illes Balears tenen el dret de rebre el màxim benefici possible a través del pressupost de l'any 2017 i, per tant, el Govern també té l'obligació d'elaborar el millor pressupost possible per aconseguir aquest objectiu.

El nostre compromís ha motivat que féssim una passa endavant amb valentia, amb responsabilitat i també amb prudència per permetre que la situació de creixement econòmic que vivim a Balears es converteixi en creixement social per als ciutadans en 2017.

El paper de la hisenda pública no és el de quadrar ingressos amb despeses, tot i que és evident que ho hem de fer, el nostre paper és el d'ajudar al procés que hem engegat per a la millora del repartiment de la riquesa que generam a Balears. Volem que tota la societat participi d'una millora tangible de la situació econòmica que faciliti un desenvolupament social que parteixi de la base de la igualtat d'oportunitats per a tothom.

Per això, serveixen els comptes públics i per això ha de servir aquest sostre de despesa no financera que plantejam avui al Ple del Parlament en el qual demano als diputats i diputades que hi facin confiança amb el seu vot, un suport que vos demano aquí i ara.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Antoni Camps del Grup Parlamentari Popular.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Efectivament iniciem el debat de la proposta del sostre de despesa que ens presenta avui el Govern, és el debat previ a la presentació dels pressuposts de la CAIB i és un debat que ve previst a la Llei d'estabilitat pressupostària i a la nostra llei de finances.

I com ja molt bé ha dit la consellera, per a l'any 2017 el Govern proposa un sostre de despesa de 3.839,64 milions d'euros, el que suposa un increment de 360 milions d'euros respecte al sostre de despesa de 2016 que va ser de 3.478 milions.

A nivell conceptual i de principis des del Partit Popular hem de mostrar la nostra total disconformitat amb la seva proposta de sostre de despesa. Una primera qüestió que creiem que és fonamental i amb la qual no estam gens d'acord és que la proposta de sostre de despesa que fa el Govern manté la mateixa pressió fiscal contra les butxaques dels ciutadans de la nostra comunitat, la mateixa pressió fiscal -dic- que a l'any 2016, una pressió fiscal que consideram exagerada i que creiem que és contraproduent per seguir mantenint el creixement econòmic actual, un creixement que hauríem de consolidar i perpetuar en el temps i que entenem que l'actual nivell impositiu perjudica.

L'any passat ja parlàvem de destrallada a les classes mitjanes i treballadores i enguany el Govern no només no canvia, sinó que segueix insistint a esbrèmer les butxaques dels pobres ciutadans, ara veurem també com queden les negociacions del PSIB amb MÉS i Podemos perquè la situació encara, fins i tot, podria empitjorar.

Una altra qüestió que també entenem negativa és que els importants increments d'ingressos tributaris vinculats al creixement econòmic que hem aconseguit amb l'esforç de tots, gràcies en part també a les reformes estructurals que es van fer a la passada legislatura, idò el Govern les tradueix únicament i exclusivament en un increment de la despesa pública. Sempre hem pensat que hauríem d'apostar fermament per transformar aquests majors ingressos tributaris vinculats al creixement econòmic en una reducció d'imposts per als ciutadans amb rendes mitjanes i baixes.

La setmana passada, a la Comissió d'Hisenda, vam presentar una proposició no de llei precisament perquè des del Govern es fes aquesta qüestió, és a dir, es traduís una important reforma fiscal de cara a millorar la situació de les classes mitjanes i baixes i hi van votar en contra, i vostès hi van votar en contra. Per tant, nosaltres, és el que sempre hem dit: baixar impostos per incrementar la renda disponible i amb ella el consum i la inversió privada. Es tracta, per tant, de tornar a la política econòmica que va generar aquest cercle virtuós del qual vostè s'aprofita i que ens ha dut a taxes de creixement envoltant el 4% del PIB.

Per tant, no podem compartir la línia argumental del Govern d'augmentar impostos per gastar més. Des del Partit Popular apostam perquè la comunitat autònoma segueixi un camí ferm cap a la consolidació fiscal i el sanejament dels comptes

públics i per la consolidació i per tant, no podem acceptar que els majors ingressos tributaris no es tradueixin en una reducció més consistent del dèficit públic.

Hem de recordar també, i la consellera també ho ha dit, que mantenim un deute públic de prop dels 9.000 milions, 8.612 ens deia, som de les comunitats autònomes amb el deute més gros de tota Espanya. I nosaltres entenem que precisament és ara, quan tenim forts increments de la recaptació, fruit del fort creixement econòmic, és quan ens hauríem de plantejar reduir aquest endeutament, és el que faria qualsevol família amb la seva economia domèstica, però vostès s'entesten a seguir incrementant la despesa.

A part d'aquestes qüestions més conceptuals i de principis, hi ha altres punts de la proposta de sostre de despesa que ens sorprenen i un d'aquests és la inclusió d'una partida de 120 milions d'euros en concepte de conveni de carreteres. Supòs que tots recordam les famoses paraules de la Sra. Cladera, quan va dir que aquests doblers estaven arribant, idò bé, pel que sembla encara no han arribat, devien quedar per València o per Barcelona, jo no ho sé, però evidentment no han arribat, perquè vostè els inclou en el seu sostre de despesa...

(Remor de veus)

I per tant ara el Govern es veu obligat, ja dic, a incloure aquesta partida de 120 milions d'euros als pressuposts, en compliment -diuen- del protocol d'intencions que el Ministeri d'Hisenda i el Govern de les Illes Balears van firmar el passat 3 de desembre de 2015.

Però aquí, en aquesta qüestió crec que hauríem de ser una mica rigorosos, no podem fer demagògia i despertar falses expectatives com sembla que fan alguns partits, i no ho diem perquè dubtem de la intenció del Ministeri d'Hisenda, ben el contrari, de fet estam convençuts que el ministeri vol complir els seus compromisos, i nosaltres som els primers interessats que açò sigui així, però és important remarcar que no n'hi ha prou amb la voluntat del ministeri d'Hisenda, el primer, el que és més imprescindible és que hi hagi govern i que aquest pugui fer uns pressuposts. I jo ho he de dir molt clar aquí: si avui no tenim govern i si avui no tenim pressuposts és a causa, bàsicament, de l'actitud de bloqueig del Partit Socialista a nivell nacional. És evident, si el Govern central no pot fer pressuposts i no pot incloure una partida de 120 milions d'euros en els pressupostos generals de l'Estat, difícilment arribaran aquests 120 milions d'euros a Balears.

Sorprèn, per incoherent, l'actitud del PSIB i de la presidenta Armengol quan demana de manera insistent que no hi hagi govern i que es bloquegi la possibilitat que hi hagi pressuposts, perquè ambdues qüestions, que ens arribin els 120 milions i que no hi hagi Govern, són totalment contradictòries.

Però no n'hi ha prou tampoc que hi hagi un Govern i que aquest pugui fer pressuposts, hi ha una altra qüestió important que a alguns se'ls oblidia i que convé també recordar aquí i és que, segons el protocol d'intencions firmat amb el Ministeri d'Hisenda, els 240 milions prevists pel total del conveni s'han d'invertir, precisament i només, en infraestructures viàries. I aquestes inversions en noves infraestructures viàries s'han de

concretar amb convenis específics i amb projectes concrets. I aquí alguns, de forma interessada, han confós un protocol d'intencions, un manifest de la voluntat del Govern per complir determinades coses, amb un conveni, un protocol d'intencions no té una aplicació immediata, ni directa, i vostè acusa de forma immediata i directa simplement un protocol d'intencions, res més, res més.

Hi ha també una altra qüestió important, que a algú també se li oblida, les competències de carreteres les tenen els consells insulars, per tant, hauran d'intervenir també els consells insulars en aquests convenis, de fet, seran els que hauran de desenvolupar aquests convenis. I si tenim en compte les poques ganes de fer carreteres que sempre han tingut els governs d'esquerres, molt em tem que pocs doblers d'aquests 120 milions d'euros ens arribaran. Precisament, la setmana passada, el Sr. Borràs, com a ex-conseller de Mobilitat, es vanagloriava d'haver aturat determinades millores de la xarxa viària de Menorca, i així ens va!

Per tant, tenint en compte totes aquestes qüestions que acab d'exposar, ens sembla, per tant, molt imprudent incloure aquests 120 milions en els pressuposts. I només es pot entendre la inclusió d'aquests 120 milions des de l'òptica d'aquells que han volgut quadrar uns números, afegint més ingressos per poder així gastar més, la qual cosa ens sembla un punt de partida molt negatiu i un engany.

Per altra banda, des del nostre punt de vista, i esperem que la Sra. Cladera en el seu torn de rèplica ens ho pugui aclarir, amb al proposta de sostre de despesa es produeix un clar incompliment de la regla de despesa. El sostre de despesa del 2017 s'estableix en 3.839,6 milions d'euros, mentre que el pressupost del 2016 es va fer en base a un sostre de despesa de 3.478,9 milions d'euros, és a dir, 361 milions, 360 milions d'euros més o menys, és a dir, un 10%, com deia molt bé vostè, d'increment, un paràmetre que és molt superior a la taxa de referència que el Consell de Ministres va establir per a l'any 2017 que era d'un 2,2%. Per tant, entre un 10% d'increment que tenim i un 2,2% d'increment que és l'autoritzat pel Consell de Ministres, hi ha una gran diferència, que el Govern intenta justificar fent enginyeria comptable. Concretament, en el quadre 3, de la informació que vostè ens ha passat, s'intenta justificar allò que és impossible i per açò s'acaben incloent unes dades que consideram totalment inconsistents.

Per una banda, es parteix d'una xifra de despesa pressupostària no financera per a l'exercici 2016 de 3.532,5 milions d'euros, que desconexem totalment d'on surten, donat que el sostre de despesa, ja li ho hem dit, era de 3.478,9 milions d'euros. Per altra banda, consideram que la variació del compte 409 per a l'any 2017 és una invenció, una invenció que tampoc no consideram que sigui consistent en la realitat. I a més, es produeix un increment del 2016 al 2017 de 210 milions d'euros de la despesa no computable, que, a més de no estar justificada, entenem que tampoc no s'ajusta a la realitat. Estaria bé, per tant, Sra. Cladera, que en el seu torn de rèplica ens pugui justificar el compliment de la regla de despesa, perquè, ja dic, nosaltres hi veiem molta imaginació, molta irrealitat i molt de maquillatge.

Sra. Cladera, en definitiva, la seva proposta de sostre de despesa no ens convenç. En primer lloc, perquè perpetua Balears a l'infern fiscal que vostès ens van imposar l'any passat, i, en segon lloc, perquè inclou uns ingressos ficticis i no aconsegueix la regla de despesa.

Ja sabem que el paper ho aguanta tot, i vostè ens ha presentat un paper que efectivament ho aguanta tot, i ja sabem també que aquesta proposta sortirà aprovada avui, perquè, per molta comèdia que faci Podemos, al final sempre acaba votant amb vostès, però açò no vol dir que nosaltres haguem de combregar amb rodes de molí, no ens creiem les seves xifres, no ens creiem la filosofia que les inspira i, per tant, el nostre vot d'avui serà desfavorable.

Moltes gràcies.

(La Sra. Vicepresidenta segona substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Camps. Pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears, té la paraula el Sr. Jarabo.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia Sra. Cladera, disculpes per haver-la fet arribar aquí un poc ofegada a l'inici de la seva intervenció, diputats, diputades, treballadors i treballadores de la cambra.

Bé, una vegada escoltats els detalls tècnics de l'elaboració del sostre de despesa no financera, i després de l'explicació, crec que encertada, del context polític en què s'ha elaborat aquest sostre, doncs Podem Illes Balears votarà a favor d'aquest sostre de despesa no financera, després també que el Govern hagi acceptat un augment significatiu del pressupost educatiu i la resta de precondicions que consideràvem necessàries...

(Remor de veus)

... per tenir un cert control davant les possibles desviacions que puguin venir des de Madrid, de l'estimat amic del Sr. Camps, el Sr. Montoro, però també amb l'objectiu de prioritzar una de les nostres principals mancances com a comunitat autònoma, que és la qualitat educativa.

A tal efecte, hem acordat amb el Govern un augment substancial de l'import assignat a l'àmbit d'educació, en termes plurianuals, que es concretaran el 2017 amb partides que prioritzin, preferentment, els objectius de disminuir ràtios, recursos per a l'atenció a la diversitat, millorar el mobiliari escolar, construir infraestructures educatives, ampliar l'oferta formativa de Formació Professional, obtenir nous equipaments per a aquesta formació i actualitzar els que hi ha, reduir també el nombre de barracons, amb l'objectiu d'acabar amb aquests, i dotar de més capacitat de gestió l'IBISEC, per tal d'accelerar el canvi a l'àmbit educatiu.

Així mateix, també s'activarà la posada en marxa de la Comissió de seguiment d'execució pressupostària, amb el compromís del Govern d'informar de les modificacions de crèdit que s'hagin dut a terme i de les que es duren a terme en el futur i que pugin afectar els acords pel canvi. Podem estudiar la via perquè hi hagi un control parlamentari i democràtic sobre els canvis de pressupost.

També es mantindrà, tal i com vam demanar, la Comissió de seguiment de la creació i desenvolupament de la Facultat de Medicina, així com l'existència d'una partida econòmica destinada a la pobresa farmacèutica dintre dels pressuposts del 2017, que serà pactada durant el procés de negociació de les esmenes parcials als pressuposts.

D'altra banda, també informem que s'ha acceptat que, transcorregut un any de l'aplicació de l'impost de turisme sostenible, es valoraran tots els aspectes d'aquest impost i es contemplarà la seva modificació. Recordem que, des de Podem, volem augmentar l'import d'aquest impost i que el seu càlcul es dirimeixi per estimació directa.

Aquesta pensam és una passa més per aconseguir un pressupost transformador en una situació estatal molt dura. Som davant l'eix Sevilla-Madrid-Brussel·les, per imposar-nos l'austeritat, 16.000 milions de retallades ha reclamat Brussel·les, i Sevilla no ha escatimat en esforços per invertir un govern a Madrid servil i útil a aquestes retallades.

Sr. Camps, vostè parlava d'imposts com a un mal del món, vostès, que han pujat tots els impostos possibles durant aquests darrers quatre anys, directes, indirectes, etc. Vostès, que consideren que la redistribució de la riquesa, imagino que és un problema ideològic de l'esquerra i que el que cal és tornar a la llei de la selva i que qualsevol, a partir de les circumstàncies del seu naixement, pugui ampliar l'escletxa de desigualtat. Vostè, que defensa aquí la bona voluntat del Ministeri d'Hisenda, després del que hem viscut, que fins al darrer moment no ha, ni tan sols, informat del sostre (...) ha passat de les dades perquè aquesta comunitat i la resta de comunitats poguessin fer els seus pressuposts, iniciant-los amb aquest sostre de despesa.

El que més ens temem nosaltres d'aquest sostre i dels pressuposts que sortiran d'aquest parlament, és la dependència de la benevolència del seu amic, el Sr. Montoro, dependència és el que tendrem i és el que intentarem evitar, considerem que aquesta manca de sobirania que tindrà aquest parlament sobre les imposicions de Sevilla, Madrid i Brussel·les és una qüestió que haurem de tractar entre tots per veure de quina manera resoldrem una submissió *de facto* amb el que ha de ser, probablement, una insubmissió davant moltes de les retallades que ens puguin venir.

A partir d'aquí, nosaltres ja hem dit que no som una colònia i hem d'assegurar que no acotarem el cap, que no ens sotmetrem davant la injustícia i els atacs contra l'autonomia d'aquestes Illes, la qual pretén desposseir el seu amic Montoro, Sr. Camps, no solament de capacitat política, per la limitació econòmica, sinó també de drets essencials per a les persones d'aquestes Illes, ni som una colònia del Sr. Montoro ni ens convertirem en una colònia.

Aquesta és una situació que entenem que no ha estat responsabilitat del Partit Socialista d'aquí, de les Illes, que sap ben bé el que ens jugam. Igualment, reconeixem que la nostra presidenta ho ha intentat tot per a no invertir el Sr. Rajoy, el senyor de la Gürtel, no només per al seu partit, sinó per a aquestes illes maltractades -ara no hi és, però gràcies Sra. Presidenta, Sr. Portaveu del Grup Socialista li envii el nostre agraïment.

Però encara queda que els seus diputats a Madrid s'uneixin a Mae de la Concha y Juan Pedro Yllanes per assegurar el finançament autonòmic balear en els pressuposts generals de l'Estat del 2017, que tant necessitem.

El sostre que avui aprovarem, aquest sostre de despesa és ambiciós, no ho dubtem, més d'un 10% d'increment, que és molt necessari per a una comunitat autònoma on la despesa per càpita és una de les més baixes de l'Estat, com bé es veu amb les nostres barraques i les deficiències a la nostra sanitat. Aquest sostre permet una gran passa per assolir un increment de la despesa per habitant, però això ho volem també aconseguint un millor finançament de l'Estat i recorrent als nostres recursos, en tot cas, l'últim recurs serà sempre l'endeutament de la comunitat autònoma.

La conjuntura de creixement econòmic ha de ser aprofitada per incrementar la despesa per càpita tan baixa que tenim, per enfortir els serveis públics i canviar el model productiu. Però hem d'anar molt alerta amb aquesta conjuntura econòmica extraordinària i, com ja vàrem en el discurs sobre l'estat de l'autonomia, hem d'establir un pla clar per aturar la bombolla turística. Totes i tots venim de sortir d'una crisi provocada, entre d'altres causes, per la bombolla immobiliària i no volem caure en la mateixa trampa un altre pic.

Per això, li demanarem en la negociació d'aquest pressupost mesures amb partida econòmica que puguin afavorir la tan *cacareada* diversificació del model productiu. No cal dir que diversificar implica invertir menys en monocultiu i per tant és viable reduir les partides de promoció turística per invertir en educació, perquè el vertader canvi de model productiu és millorar la qualificació de les nostres alumnes i alumnes.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Jarabo. Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, té la paraula el Sr. Reus.

EL SR. REUS I DARDER:

Gràcies, presidenta, senyores i senyors diputats i diputades. Bé, gràcies, Sra. Consellera per la seva exposició sobre el límit màxim de despesa nova financera per a l'any 2017 que ha presentat aquí, avui, per al seu debat i aprovació.

Com ja s'ha dit, aquest debat, aquí, avui, sobre el límit de despesa, enceta de qualque manera aquesta tramitació dels pressuposts de la comunitat autònoma per a l'any 2017. Un

debat que és cert que arriba amb retard, és així, però que arriba amb retard, i ja s'ha explicat, davant la manca d'informació del Govern de l'Estat, un Govern de l'Estat que ha donat tard i amb comptagotes la informació necessària per tal de formular la proposta de pressuposts, de sostre de despesa que debatem avui.

De fet, a dia d'avui, com ha explicat la consellera, hem d'aprovar aquest sostre de despesa no financera i agafar la xifra de dèficit acordada en el Consell de Política Fiscal i Financera perquè a dia d'avui aquesta xifra encara no ha passat pel Consell de Ministres i encara no s'ha tramitat la seva aprovació davant les Corts. És més, creiem que el Partit Popular, en tot el relatiu a la formació dels diferents pressuposts autonòmics, ha fet servir el fet d'estar en funcions de forma totalment grollera com a eina de pressió per aconseguir la investidura del Govern de l'Estat.

Vull dir que s'ha parlat, el Sr. Camps n'ha parlat, dels 120 milions d'euros de carteres. M'agradaria saber, per una banda, si el Partit Popular considera que no està ben inclosa aquesta partida de 120 milions d'euros, tenint un pressupost signat, de quina manera es va inspirar el Partit Popular a l'any 2015 per incloure una partida de 80 milions d'euros en els pressuposts sense tenir res signat.

El Consell de Ministres, divendres passat, va aprovar més de 100 milions d'euros, amb càrrec al Fons de Contingència, de diferents partides que s'han hagut d'ampliar, per sentències, per expropiacions, per diversos motius, 100 milions d'euros. I no pot un govern en funcions acomplir un protocol que té signat amb càrrec al Fons de Contingència, 100 milions d'euros aprovats divendres passat, només divendres passat, amb càrrec al Fons de Contingència?

I respecte de si han de ser noves carreteres o no, ja vàrem tenir el debat l'altra setmana, el mateix Sr. Company va dir que ell considerava que hi havia 227 milions d'euros executats que es podien justificar i que podien anar a compte d'aquest conveni i per tant nosaltres entenem que no és necessària l'execució d'obra nova.

Com deia, però, la xifra, m'he desviat, la xifra que hem d'aprovar, la xifra de dèficit, la darrera aprovada pel Consell de Política Fiscal i Financera, un organisme on participen les comunitats autònomes i l'Estat, allà on cal dir que l'Estat té majoria absoluta dels vots, i aquesta xifra era del 2,9% del PIB del conjunt de les administracions, amb un 0,5% per a les comunitats autònomes. I és necessari que posem de manifest una vegada més aquest repartiment injust dels objectius de dèficit entre l'Estat i les comunitats autònomes. Les comunitats autònomes, com ja hem dit diverses vegades i diferents grups, representen una tercera part de la despesa del conjunt de les administracions públiques de tot l'Estat, una tercera part, amb una despesa molt sensible en serveis socials, en educació, en sanitat, una tercera part, i els pertoca una sisena part del límit de dèficit. Ens trobam, per tant, davant un repartiment que continua essent injust, tot i que hagi millorat.

I és trist que des del Govern de l'Estat s'hagi intentat donar la imatge que són les comunitats autònomes les incomplidores, les que tudam els doblers, les que provoquen el dèficit, quan la

realitat és que tenim un govern a l'Estat que és incapaç de posar el seu dèficit al nivell al qual obliga a posar-lo a les comunitats autònomes. Segons el darrer informe de l'AIREF, un informe que era de 7 o 8 d'octubre, el dèficit probable de les comunitats autònomes per a enguany, envoltant el 0,8%; el dèficit de l'Estat, 2,2; Seguretat Social, 1,6. Anam a un escenari de l'administració de l'Estat, més Seguretat Social, un 3,8, enfront d'un 0,8 del conjunt de les comunitats autònomes. I és l'Estat que amenaça les comunitats autònomes si es desvien quan la vertadera amenaça és tenir aquesta gent comandant a Madrid.

Aquest repartiment del dèficit és només una mostra més flagrant de la injustícia d'aquest Govern central en el conjunt de les comunitats autònomes i sobretot amb les Illes Balears.

Aquest sostre de despesa que se sotmet avui a votació és, certament, expansiu, suposa un increment significatiu de recursos, però, com ja advertia fa unes setmanes, també els convid que facin el compte del que suposa la despesa financera d'aquesta comunitat autònoma respecte del nostre producte interior brut, a la cua de totes les comunitats autònomes, només per davant Madrid que, per motius de capitalitat és evident que el càlcul surt esbiaixat, i Catalunya, que es troba amb una situació molt similar a la nostra.

Per dir-ho d'una manera més senzilla, la despesa en serveis que fa la nostra comunitat autònoma representa envoltant d'un 12, 13% de l'economia de les Balears, quan a la majoria de les comunitats autònomes el pes de la seva administració autonòmica es troba envoltant un 15, 16%, fins i tot més; uns percentatges que, d'altra banda, són totalment consistents amb els estudis que s'han fet sobre el nombre de treballadors públics per habitant a les diferents comunitats autònomes, on també Catalunya i Balears i, en aquest cas, també València, ens trobam a la cua.

I això vol dir una cosa, vol dir que la càrrega, entre cometes, que suporta l'economia de les Illes Balears pels serveis de la comunitat autònoma es troba a un dels ràtios més baixos de l'Estat, aquest 12% al qual feia referència. Potser el Partit Popular parla que es paguen molts impostos, que és un infern fiscal, la realitat és que sí, potser es paguen molts impostos, però no per sostenir el pressupost d'aquesta comunitat ni els treballadors públics d'aquesta comunitat, el que passa és que se'n van molts impostos a sostenir el sistema actual de l'Estat i d'altres comunitats autònomes, aquesta és la realitat i no la inversa.

Podríem parlar d'abaixar impostos, però no aquí, seria Madrid que hauria d'abaixar els impostos que arriben allà d'aquesta comunitat autònoma, no els impostos que arriben a la comunitat autònoma que es troba per sota de la mitjana de despesa de la resta de l'Estat o, si no, què pretenem, que hi hagi una comunitat autònoma que no tengui els recursos necessaris per poder prestar uns serveis dignes, en la mitjana de la resta de l'Estat? Que no tengui una sanitat o una educació digna, en la mitjana de la resta de l'Estat? O que no puguem donar sortida a la gran part de la nostra societat que es troba en situació d'exclusió social?

Si hem de tenir els recursos necessaris i es troba, des del Partit Popular, que es paguen molts impostos, el que han de fer és abaixar els impostos que se'n van a Madrid, no els que van a la comunitat autònoma, que es troba per sota de la mitjana de despesa.

En definitiva, MÉS per Mallorca creiem que aquesta proposta de sostre de despesa va en el camí correcte, va en el camí que ens hem marcat dins els acords pel canvi, és una proposta de sostre de despesa valenta sense ser temerària, valenta sense ser temerària, i que ens ha de permetre consolidar els objectius que ens hem marcat, que no són altres que el rescat ciutadà, la recuperació dels serveis públics dignes i un model econòmic més sostenible, unes línies, les que ja hem avançat aquest primer i que ara toca afinar-les i consolidar-les.

Som ben conscients, però, i també ho vull dir per acabar, que amb el finançament precari que tenim podrem arribar fins on puguem arribar, però no per això estarem aturats.

Així que, endavant i fora por.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Reus. Pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES, té la paraula el Sr. Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, presidenta, senyores i senyors diputats. Sra. Consellera, ens tornam veure un poc més tard que l'any passat, l'any passat va ser dia 6 d'octubre i enguany són un parell de dies més.

Si vostès s'han rellegit el debat de l'any passat, i ja som al d'enguany, som uns masoquistes nosaltres, som uns masoquistes. Senyors del Govern, senyores i senyors diputats, vivim dins un món de maquillatge, però és que en duem sis pams de maquillatge, sis pams, sis pams. Ha dit, el portaveu de MÉS per Mallorca, divendres passat del Fons de Contingència el Govern central, el Consell de Ministres va haver d'aprovar 100 milions d'euros, per sentències i d'altres, és això, els hem de dur al jutjat!, perquè la resta que fem és maquillatge, un maquillatge que arrossega, després de l'any 1983, que arrossega, en boca de la consellera avui, 8.612 milions d'euros, a 30 de juny d'enguany. Per tant, de què parlem?

És a dir, avui Podemos estava content perquè parla del 3% del PIB per a educació, però si quasi quasi ja l'invertim ara el 3%, actualment, actualment, és a dir, això és comèdia, maquillatge. És a dir, volem agafar el bou per les banyes, duquem el Govern al jutjat pel que fa referència al conveni de carreteres, pel que fa referència a les inversions estatutàries, perquè tota la resta, si un s'ha llegit allò de l'any passat, Sr. Camps, més o manco, és a dir, sí, 97%, eh, la consellera, 97%, nosaltres no vàrem començar anant al jutjat l'any passat, però veiem que no queda més remei, no queda més remei, no queda més remei.

L'altra qüestió important consellera, li vull dir, segurament, feta aquesta primera intervenció, la més important de totes: nosaltres volem que els ingressos que s'han obtingut incrementant impostos a les rendes més altes que vostè va apujar l'any passat i que nosaltres vàrem votar en contra d'aquests i de tot el que feia referència a l'impost de donacions, successions i tot el patrimoni, permeti abaixar, és a dir, el que vostè ha recaptat de més als més rics, segons vostè, siguem capaços del que ha recaptat de més, permeti abaixar les rendes més baixes i mitjanes d'aquesta comunitat autònoma; que és molt injust que el tram de Madrid d'IRPF, per a rendes de 22.000 a 28.000 euros o 30.000 euros, el tram de Madrid és més barat que nosaltres, Rajoy cobra menys doblers que el que cobram nosaltres o, si no, el Sr. Montoro cobra menys doblers que els que cobra vostè. Si vostè té un marge de 320 milions d'euros més, que és vera que hi ha la discussió que tenen amb el PP, dels 120 de carreteres, però que té un marge més, si llevam els 120 ens en queden 200, aquí hi ha un marge perquè aquells que realment han suportat la crisi i algun d'aquests no hi ha capacitat en aquest moment anímica per voler seguir lluitant, que és tota aquesta gent que està exclosa d'aquesta situació, que és molta gent d'aquesta que cobra 12.000, 14.000, els baixi el tram d'IRPF.

Perquè, si s'adona, l'Agència Tributària diu, a Balears, el 2014, no tenc dades del 2015, tal vegada hi són ja i no les tenc, diu: el 41% dels contribuents en aquesta terra guanya 12.000 euros l'any, el 41%; el 28,3 guanya entre 12 i 21, i el 14% guanya de 21 a 30.000, per la qual cosa el que resta és un 16,7, i aquí dins hi ha inclosa aquella gent que guanya de 30 a 40 o de 35 a 50, no parlem de rics, de rics n'hi deu haver un 3%. Però allò greu és que hi ha un 41% que guanya menys de 12.000 euros, allò greu és que hi ha un 28,3% que guanya entre 12 i 21.000 euros, i a aquests els presentam uns segons pressuposts sense abaixar-los el tram d'IRPF d'aquesta terra. I vostès són aquells que es preocupen dels que no tenen.

I nosaltres els diem des d'El Pi: baixin el tram autonòmic a aquesta gent, té marge amb aquest sostre de despesa, i realment passarem de les paraules als fets. Creiem que és importantíssim davant aquesta qüestió. I no són tants de doblers i no són tants de doblers i és quan realment es veuran les accions, i no tendrem el fiasco que hem tengut enguany amb la renda bàsica, que ha resultat que no haviem ficat ni les famílies, si no tenien càrregues no hi podien entrar. Bé, aquí hem de parlar de qui no té, hem de parlar de persones, no pensin en famílies només, pensin en persones, és el nostre fracàs.

Si actuen sobre aquests trams de renda i segons quines les abaixen com les té posades l'Estat, ajudaran molt. Miri, en segons quins casos aquestes persones que fan feina aquí i tenen aquestes rendes de 12.000, de 12.000 a 21.000, tenen uns increments que, en ocasions, arriben..., miri, aquella franja que guanyen sobre 22, 24.000 euros, resulta que vostè aquí li cobra, com a mínim, de mitjana, 120 euros més a aquesta persona, si són dues a aquesta família, són 240, i si són tres són 360. Però en altres casos de famílies encara amb renda més baixa que aquests 22.000, 24.000, la diferència, parla, en segons quins casos, que són 105 euros per persona i família; realment a aquests perquè els hem de..., per què li ha de convenir més guanyar aquests 12.000 a Madrid, que pagaria aquests 105 menys o aquests 120 euros menys d'IRPF.

Per això, El Pi fa un discurs amb el sostre de despesa que ha de cobrir una sèrie de qüestions. Jo sé que no li basten els doblers per a sanitat, per a educació i per a moltes coses més, ho sé, ho sé, per això he començat com he començat, no perdem temps, és maquillatge, duem-los al jutjat, perquè tanmateix amb el maquillatge que nosaltres fem no en tenim prou; si no en tenim prou, els que més pateixen, els que menys tenen capacitat de tenir ingressos baixem-los els impostos.

Què farà això? Tornarem anar poc a poc cap a tenir una classe mitjana que és la que realment paga els impostos. Perquè els grossos no paguen com la classe mitjana, els grossos tenen els seus instruments, les seves SICAV, totes aquestes coses, això no ho té l'altra gent, hi ha gent que no sap què és pagar més d'un 5 o un 4% o un 8%; però si vostè parla amb qualsevol comerç de Palma, o d'Eivissa o de Formentera o de Menorca s'adonarà que no n'hi ha cap que s'escapi del 30%, perquè no tenen instruments, i, en canvi, aquests són els que ens fan tenir més recaptació a final d'un any.

I després hi ha l'altra història que té a veure amb aquella pujada, aquella baixada que vostè va fer respecte de pagar patrimoni, de 700 a 600, i si reps un patrimoni de 800.000 euros -que pot semblar que això de la pera!-, no, no, no, no és la pera, aquí dins molts, eh!, molts!

(Remor de veus)

Sí, esperi un segon, el compte de la vella: una casa que et deixa el padrí i una casa que et deixa la padrina...

(Remor de veus)

..., no, no, no, si volen vostès, enguany jo pens demanar, no... i és clar que és públic i ho veurà enguany, i veurà qui és la gent; és a dir, hi ha una forma de ser en aquesta terra que els seus pares li poden deixar una casa a cada un i a vostè l'han fet un desgraciat, perquè si li arriba a 800.000 euros ha de pagar prop del 14%, i dius: eh, Govern, queda't la casa! Perquè a aquest senyor no li interessin les cases, no li interessin, i d'aquí hem fet una recaptació brutal enguany. I si no, *al tiempo*, quan liquidem, *al tiempo* i quan liquidem! No es preocupi, jo conec amics meus que em diuen: jo, no vull rebre res d'herència, que se la quedi.

A què jugam? Aquest esforç dels seus padrins, que els ha dut a vostès a tenir els estudis que tenen i a poder seure aquí on seuen, resulta que ha de tornar pagar? Ens carregam una forma de ser, una forma de ser.

(Remor de veus)

I jo pens lluitar per aquesta forma de ser, cadascú aquí lluita pel que vol i és ben lícit el que li dic.

Per tant, crec que s'haurien d'enfocar les coses..., és vera, més doblers per a educació, més doblers per a sanitat, més doblers per a investigació, més doblers per ajudar el petit i mitjà comerç; especialment, que no ens torni passar el fracàs que ens ha passat amb les ajudes de la gent que no té res, però, per l'altre costat mirar que aquell que ha aguantat la crisi, perquè aquí hi ha gent que ha desaparegut, molta gent

d'aquesta que no ha aguantat la crisi és la que es troba dins les ajudes possibles dels 500 i busques d'euros, i era gent que tal vegada guanyaven més que qualsevol de nosaltres que ara seiem aquí, que ens paguen 3.000 euros si tenim dedicació exclusiva, o 1.800 o 2.000 si tenim dedicació parcial, i els havien guanyat durant vint anys i trenta, i han caigut dins un pou i no hi ha manera d'aixecar-se, perquè aquest està fotut, necessita reenganxar-se, necessita reciclar-se, necessita una nova esperança; idò, resulta que nosaltres allà on més incidim, consellera, és en el que més afecta a aquesta gent humil, humil, els de 12.000, els de 14.000, els de 24.000, és en el tram de l'IRPF que vostè té, perquè no en té d'altra.

I no ho oblidí, a Balears pagam, per persona, una mitjana de 1.500 euros més d'impostos, aquí ja hi ha els municipals i tots, que a la mitjana de l'Estat. Senyores i senyors, una mitjana de 1.500 euros en aquesta terra vol dir que els ciutadans de Balears paguen cada any 1.650 milions d'euros d'impostos més que la mitjana de l'Estat.

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Font, vagi acabant, per favor.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Acab, però és greu això, Sra. Presidenta.

(Remor de veus i algunes rialles)

Molt greu, perquè això ens té fermats de peus i mans. Per això, nosaltres no votarem a favor. No votarem en contra, estam dins el mateix esperit que hem estat sempre, a veure si fugim dels maquillatges i passam a fer fets que puguem tocar amb la mà.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Nel Martí, del Grup Parlamentari MÉS per Menorca.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. Sra. Cladera, bé, avui ja hem sentit que incloure 120 milions d'euros dels convenis de carreteres és una imprudència, doncs es veu que l'Estat, acomplir les seves obligacions, forma part d'aquestes imprudències que només denoten una cosa, la desconfiança que podem tenir respecte d'aquest Estat, no ens en podem fiar, està clar, ho ha dit el Partit Popular.

Avui aquest parlament aprovarà la proposta del Consell de Govern sobre el límit màxim de despesa no financera i ho farà d'acord amb la llei, com no pot ser d'una altra manera, d'acord amb una mala llei, que és la Llei 2/2012, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera, que determina que aquest límit de despesa s'ha de fixar d'acord amb l'objectiu d'estabilitat pressupostària i amb la regla de despesa. La

mateixa regla de despesa, precisament, que el Partit Popular rebutja dient que perjudica l'autonomia financera i la capacitat de dur a terme inversions necessàries per als seus conciutadans i, per açò, alguns municipis, governats pel Partit Popular, com el d'Alaior, doncs reclamen la modificació d'aquesta llei que avui determina la manera de fer el pressupost.

Des d'aquella reforma exprés de l'article 135 de la Constitució Espanyola ens comanden tres sagrades regles fiscals, que són, com deia ja, el límit de deute públic, la no superació del límit del dèficit i el compliment de la regla que, en definitiva, marquen que es prioritzi el pagament del deute i limita el dèficit públic. Açò vol dir que un saldo positiu, un superàvit d'institucions no ens permet dedicar a despesa social o a fer inversions sinó que ho hem de prioritzar i destinar a amortització del deute.

Quan el límit del dèficit públic, és evident que és necessari controlar el dèficit, però d'acord amb les capacitats de cada territori i respectant el pes real de despesa que suporta cada administració i, en aquest sentit, cal dir que els objectius que marca l'Estat són arbitraris i absolutament desproporcionats i perjudiquen les comunitats autònomes i beneficien el Govern central; aquesta distribució perversa, perquè actua, fa que el Govern central es reservi el major marge de dèficit, quan són, com ja s'ha dit, els comunitats autònomes les que assumeixen les prestacions bàsiques que són més fonamentals i més sensibles per als ciutadans: la sanitat, l'educació, les polítiques socials, i que són les que han de fer més esforç i les que han fet més esforç durant la crisi.

L'altra regla, és la regla de despesa, que, efectivament, hem descobert que és un tercer problema, no només tenim el deute i el dèficit, sinó també la regla de despesa. Des de fa alguns anys hem pogut constatar i viure com limita, com actua com a un limitant per a les comunitats autònomes. El Govern central va fixar, per al 2017, aquest límit, aquesta xifra del 2,2, també per a la nostra comunitat autònoma, tot i que el nostre pressupost ha utilitzat l'1,8%, i cal dir que de res no servirà augmentar la lluita contra el frau fiscal, millorar els ingressos, tenir més recursos, en definitiva, per poder destinar a rescatar el temps de la crisi, els serveis públics, els serveis dedicats a les persones, a fer inversions, perquè aquesta regla no ens ho permet, no ens ho permet fer, excepte en casos molt comptats i autoritzats.

El Partit Popular ens havia dit que l'esforç durant aquests anys de crisi era per salvar l'estat de benestar, bé, idò ara sabem que no és així, que no és veritat.

El tercer element, el deute, que és la marca, que jo anomenaria de l'esclau, la marca del colonitzador, que deixa el colonitzador: el deute, que no forma part del debat d'avui però que sí forma part d'aquesta triada sagrada de la política fiscal de la Llei d'estabilitat pressupostària i que afecta, i possiblement dels que més, els resultats finals dels comptes; el deute de la nostra comunitat, com deia, és la marca del colonitzador, és la llosa que arrossegam els ciutadans d'aquestes Illes i que, bé, prové d'altres lloses que ja hem esmentat aquí reiterades vegades i que no m'hi estendré: la corrupció, la mala gestió, el dèficit fiscal, les balances fiscals negatives reiterades que el Sr. Montoro s'obstina, amb la seva

calculadora, a convertir en 1.300 milions d'euros, quan els estudis contrastables i rigorosos diuen que són molts més milions, i que fan que any rera any, més de trenta anys d'aquestes balances fiscals negatives, s'hagin convertit en un autèntic espoli.

És normal, per tant, que avui es reclami un acte de justícia, una condonació del deute, una part del deute que té aquesta comunitat autònoma, d'aquest deute de més de 9.000 milions d'euros, que no faria més que fer un acte de justícia en relació amb allò que ja sabem, a un finançament autonòmic que arrossegam que ens perjudica, sense un règim especial, essent sempre els darrers en les inversions que fa l'Estat en aquesta comunitat autònoma i, a més, incomplint reiteradament els compromisos; no tenim ni els 1.200 milions de les inversions estatutàries, hem de suplicar per cobrar els convenis de carreteres, etc.

Què vol dir açò? Que mentre els illencs, a través de la seva falsa solidaritat, pagaven els serveis d'altres territoris, aquí ens havíem d'endeutar per tenir allò mateix, i aquí demanàvem doblers, que aquí, ara ho podien fer o es feia a través del FLA, darrera el qual s'amagava aquesta mà del colonitzador, que ens duia més a continuar amb aquesta dinàmica d'espoliació. Per açò dic que el deute d'aquesta comunitat autònoma és la marca que ens deixa el colonitzador, és la marca de l'esclau, perquè s'ha generat a base d'espoli i a base de ser cada dia més esclau.

Ens deia un periodista aquests dies que aquesta comunitat autònoma es troba *de facto* intervinguda i, en certa manera, té raó, després de dir tot el que he explicat fins ara. I, a més a més, hem hagut de fer un pressupost, diria jo, en una situació inèdita, amb un Govern en funcions que ens ha perjudicat amb la incerta fixació del dèficit, sense garanties; amb la incerta fixació de la regla de despesa, sense garanties; amb els lliuraments a compte dels recursos del sistema de finançament per al 2017, tard, i amb una estimació de la liquidació de l'exercici del 2015 tard i, en definitiva, amb totes les dificultats del món per definir el límit de la despesa.

És evident que un govern en funcions hauria d'actuar amb responsabilitat, tot i trobar-se en funcions, i és evident també que aquest espanyolisme espoliador i del "simpa", de qui no paga, no hi està mai en funcions, aquest funciona dia rera dia i ho vivim i ho hem viscut dramàticament.

A pesar de tot açò, a pesar d'aquesta Llei d'estabilitat pressupostària, durant aquests anys passats de govern del Partit Popular, la situació econòmica de les Illes no va millorar, la situació social va ser dramàtica i el Partit Popular va incomplir reiteradament tots els paràmetres, els límits de dèficit financer, va disparar els dèficits socials i sanitaris. Avui sabem dels forats que ens contava la consellera de Salut, dels forats que va deixar a ib-salut, 250 milions amb factures de subministrament, etc. Aquesta era la gran política. Bé, idò, a pesar de tot açò, deia, el Govern del canvi, de canvi, amb la mateixa llei ha revertit la lògica de la política de retallades per la política a favor de les persones, del rescats dels serveis públics més bàsics, la sanitat, l'educació, la dependència, el 2016, i ara també ho farà amb el medi ambient i amb la cultura, dins el 2017.

En definitiva, incrementam el sostre de despesa gràcies a la major recaptació, gràcies a una millor activitat econòmica, gràcies a les modificacions de diversos tributs cedits, com l'impost de transmissions patrimonials o l'impost de patrimoni o l'impost de successions gràcies a l'increment de la progressivitat, de l'IRPF afectant els trams més alts; gràcies també a la creació de nous tributs, com l'impost d'estades turístiques, que suposarà un ingrés d'uns 70 milions d'euros, tot i que enguany serà de 40, cosa que, gràcies al Partit Popular hem patit 13 anys sense aquest impost que ara ningú no qüestiona, ni el Partit Popular, crec, almenys no n'he sentit res més des que, durant aquest estiu, tothom forma part del consens que ha estat tot un èxit, bé, idò açò ens permet avui tenir 360 milions més dins aquest sostre de despesa que podrem destinar a fer política de rescat a favor de les persones, a favors dels serveis públics, a favor dels ciutadans.

I ho podem fer, jo crec que és cert, amb una actuació en l'elaboració d'aquesta xifra límit de despesa valenta, es diu, jo diria que assenyada; insistesc que acomplint, tot i que al Partit Popular veig que no li surt el compliment de la regla de despesa del 2,8 o de l'1,8% d'aquesta taxa màxima de despesa computable, que jo crec que fa que aquest límit no sigui en absolut arriscat, sigui molt assenyat i ens doni molt de marge per fer política, la política a la qual ens havíem compromès amb els ciutadans.

Així, el nostre grup sí que està content avui de poder tenir una xifra de límit de despesa que ens permetrà acomplir els nostres compromisos electorals, els nostres compromisos signats en els acords pel canvi i, en definitiva, millorar el benestar dels nostres ciutadans que és el que ens demanen. Les xifres d'avui sonarà una xifra abstracta, sense massa interès mediàtic, però en té molt perquè representa el que som capaços de fer per als nostres ciutadans, d'arriscar en responsabilitat.

Alguns avui han utilitzat la demagògia de fer referència al conveni de carreteres, que els números estan inflats, no estan inflats, són assenyats, són 120 milions, són el deure de l'Estat amb la nostra comunitat autònoma. I si no eren capaços ni tan sols d'incloure allò que l'Estat ens deu, és que... no és que fóssim assenyats, és que som uns covards, perquè l'Estat ha d'acomplir i nosaltres hem d'acomplir amb els ciutadans.

I per tant és una bona dada per elaborar un bon pressupost, el debat d'aquest pressupost vindrà després i esperem que el contingut dels objectius que després haurem de desglossar en forma de (...)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Martí, ha d'anar acabant, per favor.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

... política siguin realment, realment els que ens havíem marcat.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Xavier Pericay, del Grup Parlamentari Mixt, Ciudadanos-Partido para la Ciudadanía.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Sra. Presidenta, senyora consellera, senyores i senyors diputats, bon dia de nou.

Ara fa un any, en el debat que teníem aquí mateix sobre el límit màxim de despesa no financera, vostè, Sra. Consellera, feia un paral·lelisme entre l'economia domèstica i l'economia pública que, d'alguna manera, es trobava fonamentat en un principi amb el qual, per descomptat, nosaltres, com a mínim, i crec que tots els presents també hi estam totalment d'acord, el principi de no estirar més el braç que la manega. Vostè deia, textualment: "Qualsevol mestressa de casa sap que si cada mes gasta per sobre dels ingressos que entren a la llar aviat arribaran els problemes". Segur, i jo crec que vostè realment vol dur els comptes públics com a una bona mestressa de casa, n'estic convençut també, ara bé, la vida, i un any és molta vida, de vegades té imprevists, sorpreses i, en fi, coses que hem d'afrontar sense haver-les tengut prèviament en compte.

Li pos un exemple d'aquests mateixos pressuposts a l'any passat, però que, d'alguna manera, han de tenir enguany una confirmació, vostè hi parlava allà d'un ambiciós Pla de lluita contra el frau, un pla que havia de permetre que l'Agència Tributària, si no vaig errat, tengués uns 10 milions més de recaptació respecte dels que havia tengut l'any anterior. En sabem res d'aquest augment previst? Sabem si, efectivament, estam en condicions de..., en fi, de cobrir aquest augment previst i que està en els pressupostos? Ja sé que això en teoria és una cosa que no estarà del tot tancada fins que acabi l'any i fins que tenguem aquest informe preceptiu, però en tot cas li demanaria si efectivament hi ha alguna indicació, entre altres coses perquè són aquestes coses que estan en un pressupost, que obeeixen a un determinat càlcul, efectivament, i que no dic jo que el càlcul no estigui fonamentat, però en tot cas després poden fer variar per amunt o per avall -si és per amunt, cap problema, i si és per avall, malament- els ingressos que un havia previst.

És ver que tenen altres mecanismes per tapar possibles forats, per exemple enguany aquest de la renda social, que preveia una determinada despesa i que finalment ha deixat alliberats aquests 18 o prop de 18 milions, i qui diu aquest forat hipotètic que li deia ara de la lluita contra el frau, en diu qualsevol altre.

Li coment tot això perquè aquest límit màxim de despesa que ens presenta enguany i que aquí estam debatent està construït sobre el que jo en diria un cert camp de mines, i aquest camp de mines no és altre que aquest conveni de carreteres. Vostè sap quina és la nostra posició, a favor d'aquest tema, és a dir, a favor que l'Estat compleixi amb el que deu, amb els deures que té contrets amb aquesta comunitat; vàrem donar aquí suport a la proposició no de llei que va presentar el seu propi grup, i per tant en això no enganam ningú. Ara bé, una cosa és que nosaltres ens proposem, efectivament, i ens comprometem a fer tot el possible perquè

això ho puguem tenir, i l'altra cosa és que això sigui una certesa. D'aquests 240 l'únic que sabem és que enguany com a mínim no arribaran els primers 80 i que els 80 de 2017 corren perill si no hi ha nous pressuposts. Aquí és on som, per tant l'any que ve en podem tenir 120, com vostè ha previst en el pressupost, o no tenir-ne cap ni un ni mig, i en una solució intermèdia ens podem quedar amb els 80 previstos, si és que els de 2016 passen tots sencers a 2018, una cosa que aquest protocol d'intencions que han firmat permet, tal com tenc entès. Davant d'això, pressupostar aquests 120 milions, un terç dels 360 d'increment respecte de l'any passat, és més que temerari, com a mínim atenent aquests arguments. Aquest pic, ni equivocant-nos novament amb la renda bàsica, no cobriríem això.

És ver que tenen opcions per no fer més dèficit: recórrer a nous impostos, també; aquests impostos mediambientals que li reclamen MÉS i Podemos, que ja sé que han dit..., no, ja sé que no són, efectivament, no estan previstos en aquest límit màxim de despesa que estam discutint en aquest moment, però fa un moment acab de sentir la presidenta del Govern, contestant una pregunta que li ha fet el diputat Font aquest mateix matí, dient que la política fiscal és molt flexible, i que per tant si fa falta això ha deixat obert evidentment aquest camp; i ara mateix el Sr. Jarabo ens acaba de dir aquí damunt mateix que hi ha un compromís per revisar, quan hagi passat un any de la implantació de l'impost turístic, les quantitats vinculades a aquest impost, i que ell com a mínim, o el grup que representa, té intenció de demanar un increment. Per tant no és tan estrany dir aquí, em pareix, que efectivament no hi ha nous impostos però n'hi pot haver al llarg de l'any que ve.

Però fins i tot en el cas que aquestes mines a què em referia no explotin, i insistesc que això és el que jo desitj, aquest límit màxim de despesa té un altre problema, aquest caràcter fortament expansiu, aquest creixement d'un 10% respecte del sostre de despesa aprovat l'any passat. La resta, a part d'aquests 120 milions, la resta descansen, pel que ens ha dit i pel que és fàcil deduir, la resta d'augment descansa en la bonança econòmica, evidentment, en el creixement del PIB i en l'augment d'aquesta càrrega tributària que també hi va vinculada, evidentment, com a mínim des del punt de vista de la recaptació, no pas dels impostos, si de moment tenim present que aquests impostos a què m'acab de referir no estan en el límit de despesa, i en tot cas ens arribarien durant l'any que ve.

I vet aquí el re, realment, els impostos, perquè és ver que no hi ha cap augment previst, però és ver també que tampoc no hi ha cap rebaixa prevista. Li deia fa un moment el Sr. Font, també, això. Per què no baixen l'IRPF, per exemple, en aquest tram que va de 25.000 a 50.000 euros de sou brut, en què estam per damunt de la mitja?, de la mitja espanyola, i és un tram que correspon en part a les classes mitges, també, que són, amb les populars, amb les baixes, les més castigades per la crisi, les que tots volem recuperar, i crec que en això també com a mínim, pel que anam dient aquí, estam tots bastant d'acord. Per què no segueixen, com a mínim, l'exemple de València?, no quant a les pujades de tipus de les rendes més elevades, que això ja ho han fet i no fa falta que ho tornin fer, no fa falta que jo els ho digui, sinó quant a les baixades de les més baixes i de les mitjanes, que és el que ha fet el Govern de València (...). Ja sé que València ara per a vostès no és el que era, però les coses

són com són, com a referent. Insistesc que a la justa compensació d'una apujada hi ha d'haver també una abaixada, com a mínim per afavorir aquells que més ho demanen, aquells que més ho necessiten, i aquells a qui teòricament van dirigides també les seves polítiques, si no ho tenc mal entès.

Un altre tema; ja sé que tampoc no volem parlar d'aquest. Per què no rebaixen el deute si hi ha més ingressos?, és a dir, per què no aprofiten realment que tinguem una situació de creixement com la que tenim per rebaixar aquest deute? O creuen que realment podem anar devent milers i milers de milions, i això pels segles dels segles i ens podem mantenir en aquesta situació? Em diran, i això no els ho negaré, que han de menester els doblers per atendre els serveis bàsics de l'estat del benestar -salut, educació, serveis socials-; això li record que nosaltres hem acordat i hem promogut, i hi seguirem insistint, la necessitat que tinguem d'aquí a poc un nou sistema de finançament que estigui justament basat en aquests paràmetres, però, bé, hi ha un altre..., en aquest moment no queda més remei que gestionar el que tenim, això en tot cas serà una cosa de futur. I en aquest sentit també li deman on és aquest pla d'eficiència que li han demanat uns quants grups d'aquesta cambra, és a dir, on és aquesta proposta que faci que puguem entendre que s'està fent tot el possible des del punt de vista de la gestió per eliminar totes aquelles duplicitats, tots aquells càrrecs inútils, tot allò que és superflu o que com a mínim és millorable, si no superflu.

Vostè, Sra. Cladera, deia fa un any en aquest mateix debat que tenim avui aquí i com a conclusió, en un to vindicatiu, "que ningú no esperi d'aquest govern que per quadrar les xifres desquadi les persones; això, mai més". Sona molt bé, és efectista, però jo crec que el que vostè ha d'aspirar és a quadrar-ho tot, xifres i persones; aquesta és la seva obligació, perquè si no quadren les xifres realment tard o d'hora deixarà de quadrar les persones, i aquest és el problema que té una gestió econòmica com aquesta, cosa, per cert, que va passar als seus predecessors en els darrers anys del darrer pacte de progrés. Per tant ja hi tenen, en això, un cert costum, com a mínim una certa referència.

En definitiva, sentit-ho molt no podem votar a favor d'aquest límit màxim de despesa que ens presenta, i esperem que al llarg del debat de pressupostos puguem realment contribuir tant com sigui possible a millorar el que a nosaltres ens pareix que ha de ser millorable.

Moltíssimes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Andreu Alcover, del Grup Parlamentari Socialista.

EL SR. ALCOVER I ORDINAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, m'agradaria començar com ja vaig començar l'any passat en el debat del sostre de despesa, i és que ara ja sabem el que podem i hem de fer quadrar amb el que volem. És tan senzill com això, això és un joc de suma zero. Si tenim els 3.800 i escaig milions

d'euros sabem quin és el límit que ens podem gastar, tan senzill com això.

Quin és el problema? I tenen raó molta de la gent que ha vingut aquí, que mai no és suficient, mai no serà suficient. Tenim un sostre de despesa que incrementa 360 milions d'euros, però segueix sense ser suficient.

Aquest repte avui en dia segueix intacte, però evidentment estarem d'acord que les esperances per quadrar més els comptes amb un pressupost que respongui a les necessitats d'aquesta comunitat, tenim prou més esperances, entre altres coses, per la gran gestió econòmica que ha dut a terme el Govern i que ha permès, entre altres, aquest creixement econòmic superior al 4%.

Vull recordar, i això sempre ho record quan puj, que el full de ruta són els acords pel canvi, per tant, ara el que hem de fer és, amb aquests 360 milions d'euros més, la conselleria el que ha de fer és presentar, fase 2, presentar una bona traducció d'aquests acords pel canvi. Evidentment, tenim aquesta esperança, perquè 360 és un increment superior al 10% i, en principi, és un increment que ens satisfà, ens satisfà d'entrada, i creiem sincerament que és prudent, però evidentment hi ha d'haver una traducció d'aquest gran creixement econòmic a aquest pressupost.

Deixi'm dir també que, lluny de catastrofismes que fan moltes vegades el Partit Popular i determinats membres de l'oposició, es constata, una vegada més, que el Govern, lluny d'estar dividit entre els partits que donen suport al Govern, tant els que hi són com els que són fora, al final el que hi ha és molt de diàleg i fruit del diàleg s'arriba a consensos en temes nuclears, com poden ser aquests, per a aquesta comunitat autònoma. Entenem que aquest és un element nuclear, en això hi podem estar d'acord, i avui presentam aquí un acord fruit del diàleg.

A mi m'agradaria, no em puc resistir, m'agradaria començar llegint dues frases que deia el Sr. Camps l'any passat en aquest mateix debat, deia, record que ho deia sense posar-se vermell, que és una gran virtut que té el Sr. Camps, deia textualment: "Ens ha presentat un document que és fals, de la primera a la darrera lletra. Aquells que avui votin a favor d'aquesta proposta es faran còmplices d'aquesta mentida". Una altra cosa: "Sra. Cladera, el paper ho aguanta tot -avui ho ha tornat a dir- aquí haguera pogut posar qualsevol cosa i el paper ho aguanta, però vostè avui ens vol vendre una moto sense rodes i sense motor, ens presenta una proposta que ningú, amb un mínim de rigor intel·lectual, no pot prendre seriosament. En definitiva, la proposta de sostre de despesa no financera que ens planteja avui el Govern de la primera pedra d'una etapa de dèficit i de creixement exponencial del deute". "És la primera pedra d'una etapa de dèficit i de creixement exponencial del deute", això és textual. A això ningú amb un mínim de rigor intel·lectual hi havia de donar suport. "Estam davant d'un despropòsit que els nostres fills pagaran amb escreix", Sr. Camps *dixit*.

No ho dic jo, em limit a llegir el que va dir. Amb un mínim de rigor intel·lectual havien d'incrementar exponencialment el dèficit i el deute. Avui ja sabem el resultat del seu... com a Rappel té poc futur, Sr. Camps, però avui ja sabem quin és el

resultat i l'AIREF ens ho diu, deute, la millor comunitat, juntament amb Canàries, en el seu comportament, del 30,8 hem passat al 30,9, ho ha dit la consellera. Dèficit, som de les úniques comunitats que podien complir en el 0,3, en el 0,3.

Quines són les receptes del Partit Popular? Perquè també n'ha dites un parell que fan un poc de feredat. I a més, les incoherències, ja sabem que a mi m'agrada venir aquí i exposar incoherències del Partit Popular, una afició, avui també la faré: volen baixar el deute, però clar, si ens permeten un 0,5 de dèficit, el dèficit és deute, per tant, per baixar deute hem de tenir superàvit. Per tant, vostès ja baixen un 0,6, com a mínim un 0,6% d'aquest sostre de despesa, 180 milions d'euros, *de saque*.

Després hi ha els 120 milions de carreteres, que ja l'hem sentit, ha semblat que això era un debat en lloc del sostre de despesa del conveni de carreteres, 120 milions d'euros més. Són 300 milions d'euros que hauríem de llevar d'aquest sostre de despesa i a sobre, evidentment, sacrosant, baixar impostos quan el Partit Popular és a l'oposició, és clar, això és una condició necessària i suficient.

Per tant, tenim que el sostre de despesa, amb les seves tres condicions, les seves, eh!, no les he inventades jo, amb les seves condicions el sostre de despesa hauria de ser el mateix que l'any passat. Em vol dir com pagariem la carrera professional dels funcionaris, per posar un exemple, que vostès una setmana abans de les eleccions varen deixar firmada a aquest nou govern? Ho volen dir? Perquè si no és quan són incoherents i són no creïbles, Sr. Camps. I, com diria la presidenta, ho entén, ho entén, ho entén que *soplar y sorber* no és compatible? No va bé això, no es pot.

(Remor de veus)

Avui ha dit, és clar, la mateixa persona que ha dit que l'any passat s'incrementava exponencialment el dèficit i el deute, avui ha dit: "gràcies a les reformes estructurals de la passada legislatura". Uep!, ha canviat el cantet, ha canviat, ara no critiquen el que fem, ara es pugen al carro del que fem, o del que fa el Govern, perquè jo tenc poc mèrit en això, ara es pugen al carro, i, no, no, ara aquest èxit econòmic, que l'any passat vostè no només negava sinó que deia que un mínim de rigor intel·lectual no passava el sedàs, ara resulta que, no, no, això és gràcies a les reformes estructurals de la passada legislatura. Cercle virtuós del qual vostè s'aprofita, Sra. Cladera. "Ara hauríem de reduir el deute", això és una altra frase de les que ha dit.

Dels 120 milions de carreteres, per fer dos minutets, perquè vostè hi ha dedicat molt de temps aquí, ens hauria d'explicar, una altra incoherència, Sr. Camps, perquè vostè a l'anterior legislatura hi era, com és possible que a l'any 2015 vostè aprovàs, amb el seu vot a favor, un pressupost on preveia 80 milions per finançar el pressupost amb càrrec al conveni de carreteres i, evidentment, sense tenir res firmat, sense tenir ni un paper firmat? Nosaltres almanco tendrem aquest protocol d'intencions.

Que, per cert, jo record, no sé si ho recorden tots, però quan el Sr. Montoro o el Sr. Beteta, per a mi era, va trametre una

carta dient que enguany no esperàssim els 80 milions, va sortir *presto* tot l'argumentari del Partit Popular dient: "no, no s'incompleix res, perquè el protocol deia que o es pagaven 80 milions en tres anys o 120 en dos anys". Això ho varen dir, ho varen dir, idò, com és que, si no s'incomplia per no pagar els 80 milions, a pesar que en el Pla de sanejament ho varen autoritzar ells, eh!, una altra incoherència, evidentment deuen estar d'acord que es pressuposti per a l'any que ve, perquè si no, sí que evidentment és un incompliment per part del ministeri. És que són faves contades, sota, cavall i rei, és que no hi ha més.

A veure, és que aquí es pot fer una pregunta ben concreta: vostès creuen que si l'any que ve no ens ingressen 120 milions hi ha un incompliment per part del ministeri? Sí o no? Nosaltres entenem que sí, és més, crec que d'allà cap aquí entenem que sí, i els d'allà darrera també.

(Remor de veus)

Per tant, no era el mateix que deien fa uns mesos, vostès sostenien que vendrien. Aquest fet, ha dit...

(Remor de veus)

... idò, expliqui'ns, Sra. Prohens, idò, expliqui'ns com és que a l'any 2015 els 80 milions varen anar a finançar el pressupost i no hi havia ni una carretera al pressupost. O ens prenen per beneïts? El sabem llegir nosaltres el pressupost, no és el primer que llegim, tal vegada algú de vostès sí que és la primera vegada que en llegeix un, però nosaltres no.

Ha dit, i d'això tampoc no me'n puc estar de contestar-li, ha dit que "no hi ha pressupost per bloqueig del PSOE", textualment. I jo li deman una altra cosa, que he demanat moltes vegades a tertúlies que sempre he anat: què li fa suposar que si el PSOE arriba a abstenir-se, i hi ha Govern a l'Estat, hi haurà pressupost? No, no, però vostè ha dit que...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

... que, que, vull dir jo... jo esper que no hi hagi ni govern, però si al final n'hi hagués, què li fa suposar que hi hauria pressuposts?

Finalment, finalment,...

(Remor de veus)

... una altra incoherència, una altra incoherència, deixi'm dir una altra incoherència, incompliment de regla de despesa, 2,2, perquè el va aprovar el Consell de Ministres. Però, no es trobava en funcions? Com quedam? O l'única cosa que pot aprovar el Consell de Ministres és el que limita les competències d'aquestes comunitats autònomes? Escolti!

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Ah! Aquest va fer via a no fer-lo.

Sra. Consellera, li donam l'enhorabona per aquest sostre de despesa, la instam a presentar una bona traducció dels acords

pel canvi d'acord en base a aquesta xifra i, evidentment, li donarem suport a aquest sostre de despesa.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Sra. Catalina Cladera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyors diputats, començaré amb el tema al qual han donat tots, o bastants de grups, molt de protagonisme, que és l'apujada d'imposts o si hem d'apujar o hem d'abaixar impostos.

Bé, jo crec que primer de tot hem de dir que la reforma fiscal que vàrem fer l'any 2016, bé, per a l'any 2016, no ha afectat el creixement econòmic, i això és una constatació, som la comunitat autònoma que creix més a tot Espanya; per tant crec que aquí no hi hauria d'haver cap dubte. I també, com crec que el Partit Popular ha argumentat, la pressió fiscal no ajuda a la consolidació fiscal, i crec que també està demostrat que Balears el 2016 complirà amb el dèficit, està controlant el tema de deute i, per tant, per aquest tema no ens hauríem de preocupar. Però jo crec que hi ha un tema molt més important i de fons, i diria ideològic, en relació amb el tema dels impostos, i és que tot i que tenguem a vegades un creixement econòmic del 4% i que l'any que ve també preveim que creixerem no hem sortit de la crisi tots, i aquest govern, dins els acords pel canvi, treballa perquè tothom surti de la crisi, per la igualtat d'oportunitats, com ja he dit en el discurs inicial.

Per tant faré referència a un informe que ha sortit fa pocs dies per la *Red europea de lucha contra la pobreza y la exclusión social*, que diu, tot i aquest creixement econòmic que tenim a Balears, que un 26,6% de ciutadans de les Illes Balears viu en risc de pobresa; això són més de 290.000 persones. D'aquestes, 115.000, un 10,4% de la població, estan empobrides severament, viuen amb menys de 332 euros al mes. 81.000 pateixen pobresa energètica; 230.000 tenen retards en pagament d'hipoteca o despeses vitals. I l'informe diu textualment, i jo crec que això és la frase clau: "Malgrat la bona marxa del turisme el creixement econòmic no soluciona els greus problemes socials que hi ha a les Illes Balears". Per tant crec que queda prou clar el que ha de fer un pressupost públic i el que pretenem amb aquest sostre de despesa, crec que és redistribuir la riquesa i que el benestar econòmic, el creixement econòmic arribi a tothom. Per tant la política fiscal de rebaixar impostos no és el moment, encara, perquè només duim un any intentant revertir la situació que vàrem heretar de retallades i de crisi econòmica, i per tant no és el moment d'abaixar impostos. Jo crec que amb aquest informe i amb aquestes dades que han sortit els darrers dies queda prou clar. Som encara la tercera comunitat autònoma amb major taxa de pobresa extrema; tot i tenir un atur de 8,5 tenim treballadors pobres, i per tant crec que des d'aquest moment no hi cap el debat d'abaixar impostos.

Sí que hi cap el tema del finançament; jo entenc que mentre no tinguem el finançament que ens pertoca tampoc no ens podem plantejar una reforma fiscal a la baixa, i en això estam treballant i això sabem que encara no arriba, però mentre no tinguem el finançament just que necessita Balears o el creixement econòmic no hagi arribat a tothom, crec que no és el moment de plantejar-se la reforma fiscal que alguns partits estau demanant. Però record la reforma fiscal que vàrem fer l'any passat; afectava classes altes; les classes mitges i baixes, que ja havia abaixat el Partit Popular, el Sr. Bauzá i el Sr. Rajoy, no s'han tocat, no es varen tocar, i no som en classes mitges i baixes la comunitat autònoma que més alta tenim la fiscalitat, ni en trams d'IRPF, i ja farem un estudi comparat i el compartirem amb El Pi i amb Ciutadans per poder demostrar això, perquè també si em fa referència als trams estatals no ens correspon, a nosaltres, tocar-los, però en els trams autonòmics no som la comunitat autònoma (...) pel que fa referència a les classes mitges i baixes que més alts els tenim.

Nosaltres som un govern seriós, i no feim abaixades electorals, com ha fet el Partit Popular, i això és demostra amb la darrera baixada de l'impost de societats que va fer el Partit Popular a Madrid l'any passat, que això ens ha portat a aquest dèficit que té Espanya amb Europa, que a més el Govern d'Espanya, el senyor ministre Montoro, no es cansa de fer pagar o de demonitzar les comunitats autònomes com a culpables d'aquest dèficit, quan qui ha fet aquesta abaixada electoral d'impostos tant en impost de societats com l'any passat també en IVA i IRPF va ser el Partit Popular. Per tant nosaltres som un govern seriós que no farem abaixades electorals per queda bé, i a més, com ha fet en Montoro, que a sobre du Espanya a ser més incomplidor amb Europa, però a més encara culpa les comunitats autònomes, quan part d'aquests ingressos d'aquesta reforma fiscal que ha fet també detreu recursos a les comunitats autònomes en comptes d'arreglar el finançament que els deu.

Per tant jo entenc que mentre no tinguem un bon sistema de finançament, no tinguem un règim econòmic especial per a Balears, i quan aquest terç de la població de Balears no surti de la pobresa, no ens podem plantejar una política fiscal a la baixa. Per a això és la política fiscal, és un element més de redistribució de la riquesa.

Passant a l'altre tema que ha sortit i que ha estat també un màster avui són els 120 milions de carreteres, aquest protocol firmat el 15..., perdonau, firmat el desembre de 2015 amb el Govern d'Espanya. Per començar, un protocol no és paper banyat, per tant no és temerari pressupostar aquests ingressos perquè hi ha un protocol signat; jo crec que qui ho va fer..., podríem dir que qui ho va fer bastant malament va ser l'any 2015 el Partit Popular, que va pressupostar 80 milions sense tenir cap document, i a més això va anar directe a dèficit i a fer un forat. Per tant no és el nostre cas, nosaltres tenim un document que ens permet pressupostar aquests doblers o aquests recursos. A més, també, com ja ha sortit per alguna intervenció, el Partit Popular va reconèixer que si enguany no arribam als 80 milions sí que el protocol no s'incomplia, sí que venia en els anys següents; per tant no hem fet res més que pressupostar el que vosaltres heu reconegut en alguna intervenció o alguna declaració que heu fet abans.

A més també he de dir que aquests 80 milions no són finalistes a nivell real; tot i que a nivell formal el conveni o el protocol pugui fer referència a infraestructures no són finalistes a nivell real, perquè tenim un exemple, o sigui, dins el Pla d'ajust que ens va aprovar el ministeri enguany per obtenir el FLA, l'ajust eren els 80 milions de l'anualitat d'enguany - després, com tots saben, no han arribat-, i no anaven a cap finalitat concreta, sinó que anaven a quadrar els comptes d'enguany. Per tant el ministeri també entén que no són finalistes, i en això estam totalment tranquils; les carreteres ja estan fetes, per tant no farem les mateixes carreteres; sí que finançarem infraestructures que fan falta en aquesta comunitat, o altres temes que fan falta.

Però jo en això vull dir una cosa encara més important. Ens diuen que no els hem de pressupostar. Venim d'una època, dels darrers quatre anys, en què el Partit Popular tenia el costum de no lluitar el que pertocava a Balears, de no lluitar el que pertoca als ciutadans de Balears, i així va deixar perdre el mateix conveni de carreteres, que ja l'hauríem d'haver rebut fa molts d'anys; va deixar perdre les inversions estatutàries; no va reclamar un sistema de finançament que ja està més que caducat, el temps que hauria d'estar reformar; no va reclamar un règim econòmic especial per a Balears... Per tant què m'estan contant?, o sigui, pretén que aquest govern faci el mateix?; aquest govern no farà el mateix i ho hem dit des del minut u, lluitarem i defensarem el que pertoca a Balears. Per tant aquests 120 milions, que estan a un protocol i que estan perfectament recollides les anualitats que diu, han d'estar pressupostats l'any que ve, i no tenim cap mania ni cap perjudici ni cap problema en el fet que estiguin pressupostats, perquè a més confiam que vendran quan hi hagi pressupostos, quan es facin durant l'any 2017, qui faci pressupostos aquests recursos estaran pressupostats perquè aquest govern no pensa acalar el cap ni deixar de lluitar en aquest tema.

Quant al deute, que també ha sortit, tornaré a recordar que el nivell alt de deute que té aquesta comunitat és veritat, i som conscients que hi ha un nivell alt de deute. Però vull recordar el que va passar la passada legislatura. Els quatre anys del govern Bauzá muntava el deute a més de 800 milions d'euros cada any, varen passar del 18,6% del PIB el primer any al 30,8..., el primer any de legislatura, al 30,8 del PIB el darrer any de legislatura, el juny de 2015. Jo crec que seria el major augment de deute que hem viscut a nivell històric a la nostra comunitat autònoma. Evidentment aquest deute ara s'ha de pagar, i evidentment sí que és un deute elevat per als nostres comptes, però com que aquest deute tots sabem també que part ve per un infrafinançament consideram i defensam la política que s'ha de condonar aquest deute, i que l'Estat ha de fer un esforç per condonar part d'aquest deute que té Balears, que ve a causa de l'infrafinançament. Però a més crec que també hem demostrat en un any de gestió que l'hem controlat, només hem crescut una dècima en termes de PIB el deute durant el darrer any. Per tant estam fent bona gestió en aquest sentit, i aquest sostre de despesa no ha d'anar a condonar el deute que ha de condonar l'Estat, precisament qui ha d'ajudar a baixar aquest deute és l'Estat, tot i que amb la nostra gestió ja estam intentant controlar aquest deute.

Però tots sabem d'on venim; venim d'una legislatura molt magra en serveis públics, molt magra a procurar el benestar als

ciutadans. Venim d'una legislatura on hi va haver moltes retallades i això ho podem veure a tots els serveis i a totes les àrees que gestionam, per tant, encara no estam en condicions de poder fer això que vostès demanen, sinó que hem de restaurar les polítiques, hem de restaurar les àrees de despesa que tanta falta fan en aquesta comunitat per restablir el nivell de vida dels ciutadans i, sobretot, també el que he dit sempre durant tota la meua intervenció, per procurar aquest repartiment de riquesa i que a tothom arribi el creixement econòmic i el benestar social que ha de procurar un creixement econòmic.

Per tant, el sostre de despesa s'ha de destinar a partir d'ara amb la feina que fem, a l'hora de distribuir en quines polítiques es concretarà, a continuar recuperant les línies de l'estat del benestar, a fomentar un canvi de model econòmic i contribuir a canviar les bases i també, evidentment, tot això lligat a una política d'infraestructures, d'inversió en infraestructures que tan obsoletes o tan mal mantingudes o tan insuficients ens hem trobat després de quatre anys de Govern del Partit Popular.

Quant el tema de la regla de la despesa, que vostè diu que no està ben calculada, jo li puc assegurar que els tècnics de la Direcció General de Pressuposts han calculat i han fet una feina molt rigorosa amb la regla de la despesa. Li confessaré d'entrada que m'agradaria que no hi fos aquesta regla de la despesa, perquè consider que el Govern del Sr. Montoro l'ha emprada per controlar i per reduir el sector públic bàsicament, però que, evidentment, nosaltres amb els càlculs que hem fet, està ben calculada, i una cosa que tal vegada no té en compte és que la regla de la despesa, l'1,8% s'aplica damunt la despesa que preveus finalitzar l'any, damunt l'execució, no damunt la inicial que vostè em feia el comparatiu. Evidentment, si ho feia així, no li sortien els números, però si es fa com s'ha de fer, que és sobre la previsió d'execució de la despesa per a l'any 2016, aconsegueix perfectament la regla de la despesa.

No li negaré que sí, evidentment, tot i que s'ha de complir aquesta norma, nosaltres el que procuram fer és calcular el millor sostre de despesa que es mereixen aquestes Illes i aquests ciutadans per poder fer aquestes polítiques necessàries que hem de fer. Per això sí que hem procurat calcular el sostre de despesa i aconseguir la regla, però el millor sostre de despesa que es podia obtenir d'acord amb els ingressos que preveiem, amb els ingressos que tenim, i sempre ho he dit, amb criteris de prudència i rigor, però a la vegada també valents i responsables. I per això em mantenc que la regla de la despesa està ben calculada.

Després, quant a la política fiscal, que ha sortit per diferents grups, de si ha de ser flexible o no ha de ser flexible, entenem que la política fiscal és un instrument més que tenen els governs per fer la política que vulguin fer, nosaltres sempre hem defensat que la política fiscal ha de servir per redistribuir la riquesa, això ho vàrem mantenir l'any passat quan vàrem fer la reforma fiscal i ho mantenim ara en aquests moments. I per tant, mantenim la reforma fiscal que està feta, la defensam, igual que defensam l'impost turístic que s'ha creat enguany i que tant bé funciona, bé per l'acollida que té dins el sector turístic, dins la societat, bé per com s'ha comportat la recaptació. Per tant, entenc que no hi cap una reforma, ja ho he explicat abans quan he contestat algun grup, no hi cap una

reforma fiscal cap a la baixa mentre no tinguem aquest creixement econòmic ben repartit.

Quant al que em deia el Sr. Font, a l'impost de patrimoni, el mínim no es va baixar a 600.000, es va baixar a 700.000, de 800.000 a 700.000.

(Remor de veus)

Bé, ja, és una diferència.

A tots els grups que estau demanant rebaixar impostos, quan presentem els pressuposts i la distribució que se'n faci per conselleries, els hauré de recordar, perquè segurament em diran, o ens diran als diferents consellers, que no n'hi ha prou per a un tema o no n'hi ha prou per a un altre tema, després els haurem de recordar on són aquests ingressos que vostès ara diuen que s'abaixin, per tant, serà el moment de recordar què fem amb aquest tema.

I jo crec que així ho he dit tot. Però bé, en definitiva, crec que he contestat a tots els grups. Jo torn defensar que aquest sostre de despesa està calculat amb rigor, està ben calculat, un dels motius que demostra que està ben calculat és que, després de l'acord de Consell de Govern, de dia 7 d'octubre, el ministeri dues hores després ens comunicava les dades que tant havia reclamat des de feia mesos, que són els del sistema de finançament autonòmic, un cop revisades i introduïdes aquestes dades, el sostre es pot mantenir, per tant, crec que és una mostra més de què estava ben calculat aquest sostre, i que també aconsegueix la regla de la despesa, com he defensat.

I per tant, què és el més important? Que a partir d'aquesta xifra podem fer uns pressuposts que els ciutadans de Balears necessiten, que el Govern està obligat a fer, però sobretot per redistribuir aquest creixement econòmic que viu Balears, que es pugui repartir a través de les polítiques socials, educatives, de salut, d'inversió, etc, que pugui arribar a tots els ciutadans i, per tant, també contribuir al desenvolupament econòmic d'aquestes Illes.

Moltes gràcies.

(Algunes aplaudiments)

(La Sra. Vicepresidenta segona substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Consellera. Rèplica dels distints grups parlamentaris. Per part del Grup Parlamentari Popular, el Sr. Camps té la paraula.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sra. Consellera, vostè creu que Balears mantindrà un creixement econòmic d'un 4% eternament? És evident que no i vostè crea estructura de despesa per a una comunitat autònoma amb un creixement d'un 4%, quan una economia

domèstica, una família, en els anys que guanya més doblers, estalvia per pagar els deutes d'altres anys.

Evidentment, no és comparable, o sí que és comparable, perquè vostè crea una estructura de despesa que en els moments de crisi econòmica, que ens vindran òbviament i ens vindran després que vostès han aturat totes les reformes estructurals que nosaltres havíem fet i que són les causants de què tinguem avui creixement econòmic, quan vengui aquesta crisi econòmica, fruit de les seves polítiques, després tindrem una estructura de despesa que serà impagable, i tindrem uns ingressos que seran mínims i tindrem un endeutament que serà espectacular. Sra. Consellera, vostè menja avui per deixar de menjar d'aquí uns quants anys i açò realment a nosaltres ens preocupa.

I vostè avui ha decidit que, podent pactar amb el Partit Popular i podent davallar impostos a les classes amb les rendes més baixes, vostè ha decidit pactar amb Podemos, que li exigeix pujar impostos. Vostè prefereix pujar impostos o mantenir l'enorme pressió fiscal que tenim en aquests moments, prefereix açò a pactar amb el Partit Popular i poder davallar, encara que sigui mínimament, la pressió fiscal damunt les classes mitjanes i baixes. Nosaltres amb açò tampoc no hi podem estar d'acord.

Hi ha algunes qüestions que s'han dit sobre el tema del protocol d'intencions i els 120 milions del conveni de carreteres. I veig que aquí alguns encara no han entès la diferència que hi ha entre un protocol d'intencions i un conveni. Un protocol d'intencions és la voluntat del Govern central, que jo crec que hi és, la voluntat del Govern central de fer efectius els 340 milions d'euros del conveni de carreteres, jo crec que sí. És a dir, hi ha la voluntat. Però açò s'ha de concretar amb uns convenis i el protocol d'intencions diu el que diu, i el protocol d'intencions diu que açò ha d'anar a infraestructura viària. I per tant, els consells insulars que són els que tenen competències en tema de carreteres, són els que hauran de fer aquests convenis, amb el Govern i evidentment amb l'Estat. I açò és així, vulguin o no vulguin. I en aquests moments vostè posa en els pressuposts 120 milions d'euros, sense saber si hi haurà cap conveni que pugui concretar aquests 120 milions d'euros. Hi ha cap projecte de carreteres o d'infraestructura viària en aquests moments damunt la taula? Els consells estan disposats a invertir 120 milions d'euros en carreteres? A Menorca ho veiem, és que no volen invertir en carreteres.

(Remor de veus)

Per tant, Sra. Consellera, posar 120 milions d'euros en els pressuposts del conveni de carreteres d'un protocol d'intencions, creiem, des del nostre punt de vista, que és una imprudència. Deia el Sr. Pericay que era una temeritat, idò és una temeritat. I per tant, vostè incrementa en 360 milions d'euros la despesa, quan hi ha 120 milions que no saben si arribaran.

I molt em tem que vostè posa 120 milions d'ingressos, que possiblement ara no arribin, no ho sabem, i vostè gastará aquests 120 milions d'euros. I vostè es queixava dels 80 milions d'euros del conveni de carreteres que va posar el Partit Popular, que van anar directament a dèficit, i ara aquests 120

milions d'euros també possiblement acabin anant a dèficit. Aquesta és la qüestió, Sra. Consellera, per tant, hem de distingir què és un protocol d'intencions i què és un conveni

Al Sr. Alcover, què li hauria de dir al Sr. Alcover? Ens parla d'incoherència, quan vostè... vostè, després de conèixer l'informe de la Sindicatura de Comptes i saber com vostè gestionava l'Ajuntament de Palma quan era regidor d'Hisenda, en fi, em pensava que avui seria més mesurat amb les seves paraules, en qualsevol cas, vostè en la mateixa línia de sempre, però ja li dic, ja li dic: es miri millor el que gestiona vostè i deixi de criticar a la resta el que fem.

En qualsevol cas, aquí la qüestió de fons final és la Llei de finançament autonòmica, alguns parlen de colonització, d'espoli, etc., però funcionam amb la Llei de finançament autonòmic que va firmar el Sr. Zapatero amb el Sr. Antich, aquesta és la qüestió, i els de MÉS, que en aquell moment es deien BLOC, aplaudien quan es va aprovar aquesta llei; què ens vénen a dir d'espolis i colonització quan s'aplica la llei que ells mateixos aplaudien? Per tant, menys demagògia i més sentit comú.

I en aquests moments, crec que tots estam d'acord que hem de modificar aquesta llei de finançament, i més quan a la regla... és a dir, al sostre de despesa que vostè ens ha presentat hi ha una cosa molt curiosa: s'augmenten 5 milions d'euros només en qüestió d'IVA i en canvi augmenten 212 milions d'euros en IRPF, com és possible que amb la Llei de finançament només s'incrementi en 5 milions d'euros la recaptació d'IVA?

És evident que aquesta llei ens perjudica. Aquesta llei que vostès van aprovar i que vostès van...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Camps, hauria d'anar acabant, per favor.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

... -sí-, i que vostès van fer, aquesta llei, l'hauríem de canviar entre tots.

Podria dir altres qüestions, però en qualsevol cas, ja dic, nosaltres mantenim el vot contrari, entenem que el sostre de despesa que vostès ens presenten no respon a les necessitats que tenen els nostres ciutadans, que vostès s'han inventat en certa manera els números per quadrar la regla de despesa, han inclòs 120 milions d'euros que creiem que és imprudent que es posin i mantenen un sistema tributari que nosaltres consideram exagerat.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Camps. Pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears, el Sr. Jarabo té la paraula.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. Faré ús de la paraula des d'aquí.

Bé, simplement, no insistiré en les incoherències del Sr. Camps en el seu discurs, que ja ho farà després el Sr. Alcover, amb molta més gràcia que jo, molt probablement. Simplement, hi ha una frase que m'impresiona, és aquesta de què les reformes estructurals causants de la balança actual... bé, que el Partit Popular era el que havia provocat aquestes reformes estructurals; escolti, ja estam farts d'aquesta idea que vostès són els que gestionen millor, els que ho fan tot millor, etc.; vostès i les seves polítiques són els causants de la crisi que s'ha produït...

(Remor de veus)

...vostès són els causants que encara hi hagi 300.000 persones amb dificultats econòmiques en aquesta comunitat, vostès són els culpables d'aquesta situació...

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

...i encara diuen que no... que voldrien reduir els impostos, que són precisament l'única fórmula que hi ha per treure aquesta població d'aquestes dificultats econòmiques.

(Remor de veus)

Quant al conveni, quant al conveni de carreteres...

(Remor de veus)

...l'únic que han de fer és insistir al Sr. Montoro que ens envii aquests doblers, és l'únic que nosaltres...

(Remor de veus)

...els podem demanar.

LA SRA. PRESIDENTA:

Jo els pregaria, diputats, per favor, que mantenguin l'ordre.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Per tant, Sra. Cladera, res, enhorabona per l'esforç, esperem que aquest sostre de despesa es pugui assolir i... en fi,...

(Remor de veus)

...i ja està. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Jarabo. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, Sr. Reus.

EL SR. REUS I DARDER:

Sra. Presidenta. Ràpidament des d'aquí, no, només vull fer referència, respecte de la proposta de baixada d'imposts, nosaltres creiem que el col·lectiu prioritari és, com ha dit la consellera, el col·lectiu que ha sortit recentment a l'estudi que calcula les persones amb risc d'exclusió social amb ingressos per davall dels 300 i pocs euros mensuals, aquestes persones es troben per davall del tram autonòmic de l'IRPF, per tant, si el que volem és afavorir aquesta gent no es fa mitjançant una baixada d'imposts de l'IRPF, sinó que es fa mitjançant les mesures que s'han posat en marxa, com la renda social, i que dins aquest proper any hem d'incrementar la seva eficiència.

Respecte del conveni de carreteres i del protocol, vull dir... nosaltres hem entès perfectament l'exposició del Sr. Camps, el que no hem entès encara és si ell ha entès la diferència entre tenir un protocol i no tenir res. Ara tenim un protocol i tenim un conveni, però tenim el conveni, tenim el del 2004, i el protocol fa referència a noves actuacions i fa referència a actuacions ja fetes, com són les de 2004, que es poden justificar i l'únic que ha de fer el ministeri és pagar en base a aquest conveni que ja existeix, i s'hauria de liquidar.

Res més, reiterar el nostre suport a la proposta que ens du la consellera.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Reus. Pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES el Sr. Font té la paraula.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, presidenta. Gràcies, senyores i senyors diputats. Sra. Presidenta del Govern, ho agafi bé el que li diré, eh?, aquí hi ha un document de *Cinco Días* respecte dels impostos, jo quan el mir, jo faria, parlem dels impostos, el que fa el president d'Astúries, parlem dels impostos, el president d'Astúries, parlem dels impostos, no parlem del Govern de Madrid, el president d'Astúries, el president de Canàries, el president de Castella i Lleó, el president de Cantàbria, el president de Castella-La Manxa, el president... la presidenta de Madrid, bé, president o presidenta, presidenta, a totes aquestes comunitats que he dit les rendes que van de 14.000 fins a 55.000, la part que ells cobren del 50% d'IRPF està per davall de la mitjana de l'Estat. Aquests tenen cura de les classes amb menys capacitat adquisitiva i de les classes mitjanes.

Anem, però, consellera, a Mallorca, a Menorca, Eivissa i a Formentera, a Balears. Una persona que cobra fins a 10.000 euros, que té una quota íntegra de 1.900 i un restant de base liquidable de 2.450, el tram d'IRPF del Sr. Montoro són 9,50 i el tram d'IRPF nostre són 11,75. Jo li dic: aquest 11,75 d'aquestes persones... -i Podemos, despertau, punyeta!-, és a dir, aquestes persones que no cobren ni fins... que no cobren ni 10.000 euros, per què han de pagar 2,25 més que el que els cobra l'Estat? És d'això que parla El Pi. O d'aquest tram que va fins a 18.000 euros, l'Estat ens cobra un 12% i nosaltres el 14,75, el tram final és 26,75. Només agafant aquests dos trams

ens adonam que hi ha el 78% de les persones ficades en aquests dos trams que tributen en aquesta comunitat autònoma. Això és realment apropar-te als que pateixen.

Sra. Consellera, com pot suposar jo no li muntaré una mentida, és a dir, si alguna cosa m'agrada és discutir a l'arc de Sant Martí i miri que és gros... i si vaig equivocat, idò n'hi haurà molts d'economistes que hauran de revisar el seu títol.

Tornant a una cosa, i acab, les dades que li he donat que aquí els ciutadans de Balears paguen 1.650 milions més d'euros cada any de mitjana, per una població d'1.104.000, 1.110.000 persones, són les dades, -actualment és més, eh?- són les dades que va donar, que va elaborar el Consell Econòmic i Social a l'any 2010 -a l'any 2010-, això, a més, s'ha incrementat. Per això, aquesta diferència d'aquests 1.500 euros per persona/any, d'aquests 7.300 amb impostos, en general en aquesta comunitat autònoma, a la mitjana de l'Estat que són 5.800.

Nosaltres li hem intentat parlar en aquest cas no de lletres, sinó de ciències perquè l'única forma que hi ha de sortir-ne... -sense... amb un respecte molt gros a tots els de lletres-, és que duguem això a la ciència, al que té un igual, perquè si té un igual vol dir que té una fórmula per donar una solució. La resta són plantejaments ideològics que han fracassat prou aquests darrers 120 anys en aquest món occidental nostre, que és Europa. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Font. Grup Parlamentari MÉS per Menorca, el Sr. Nel Martí té la paraula.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Sí, moltes gràcies, Sra. Presidenta. Intervindré molt breument, des d'aquí.

Avui el Partit Popular no és el protagonista, el Partit Popular és un actor secundari que no aporta res i que a més a més ens diu que els seus companys de Madrid no tenen paraula, no són de fiar, i que per tant no els tinguem en compte a l'hora de fer el pressupost. Els protagonistes d'avui són els 3.840 milions d'euros que, a pesar de tenir tantes coses en contra, són possibles gràcies a una bona política fiscal i que ens permetran també fer una bona política a favor dels ciutadans d'aquestes illes, a pesar, a pesar de totes les dificultats que ha posat el Partit Popular a l'Estat i també que aquí no ajuda a reconèixer quins són realment les dificultats i els dèficits que tenim per fer aquest pressupost, que són els de sempre; però, clar, avui interessava desviar l'atenció, els de sempre avui no interessa ressaltar-los perquè seria devaluar el valor, l'èxit d'aquesta xifra de màxim de sostre de deute que ens permetrà fer un bon pressupost.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Martí. Pel Grup Parlamentari Mixt, el Sr. Pericay té la paraula.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Sí, Sra. Presidenta, gràcies. Intervindré des d'aquí i molt breument.

Sra. Consellera, les xifres que maneig jo són les que maneja el Sr. Font, també; per tant, si ens pot facilitar unes xifres distintes de les que ell ha pogut dir, si és que efectivament, com ha dit abans, li ho agrairé.

I a la segona cosa no fa falta que em contesti ara, però li he demanat també l'estat d'aquest augment de recaptació sobre el frau fiscal; si això també m'ho pot facilitar també li estaré molt agraït.

Gràcies, moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Pericay. Pel Grup Parlamentari Socialista, el Sr. Alcover té la paraula.

EL SR. ALCOVER I ORDINAS:

Gràcies, Sra. Presidenta, en funcions, senyores i senyors diputats. Sr. Camps, miri, ara diré una cosa que jo crec que és objectiva, segurament vostè no hi estarà d'acord: si m'ha hagut d'atacar amb l'informe de la Sindicatura de Comptes és que li he fet mal; físicament, no, però és que...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

...és que tenia pocs arguments, Sr. Camps. No ha tret ni un argument que rebati allò meu. Només li diré una cosa, o dues, dues. Jo crec que no era el millor dia per treure aquest tema, però és igual, no el vull obviar; vostè, que segurament no ha llegit l'informe de la Sindicatura, digui'm una subvenció que estigues lligada a la meva regidoria; no n'hi ha ni una. Ara, jo som aquí, per tant la notícia som jo, això s'assumeix, això va amb el càrrec, va amb el lloc, això ho tenc claríssim des del primer moment. Ara, no n'hi ha ni una; vostè no l'ha llegit. Si no ho entén li puc fer un PowerPoint, Sr. Camps.

(Algunes rialles i alguns aplaudiments)

Segona. Jo he esperat a la meua segona intervenció per treure el tema, que només la gent... -perquè vegin el canvi de paradigma, és que no pensam el mateix- aquí hi ha hagut un parell de persones que han parlat de l'informe que diu que 300.000 persones d'aquesta comunitat estan al llindar de la pobresa. Jo esperat a la meua segona intervenció per veure si qualcú dels que voten en contra d'aquest sostre de despesa faria una menció; ni una, ni una! És que estam parlant de coses diferents!, estam parlant de coses diferents, Sr. Camps.

(Remor de veus i se sent una veu de fons intel·ligible)

De l'informe de 300.000 persones ningú, ningú, no n'ha dit res, ni el Sr. Pericay, ni el Sr. Camps, que voten en contra, dels que voten en contra del sostre de despesa, ningú. Estam parlant de coses diferents, Sr. Camps. I -això és una opinió personal- crec que ens hauria de fer vergonya, perquè són 300.000

persones, que quasi quasi és un 30% d'aquesta comunitat, que es diu aviat.

(Se sent una veu de fons intel·ligible i remor de veus)

Perdoni... Ja que ha tornat a sortir..., jo cada vegada que ho treguin jo els ho tornaré a ampliar amb un altre argument. Vostè ha dit "destralada a les rendes mitjanes". Vull recordar que abans deia que ni a una sola de les persones que estam assegudes aquí no afecta... No, no, l'apujada fiscal de l'any passat no afectava ni una persona; crec que hi ha una o dues persones que sí poden estar afectades per patrimoni, però, bé, massa bé, és enveja, és a dir, no som jo. Ara bé, arribam a la conclusió que si vostè diu que és una destalada a les classes mitjanes, i a nosaltres, a ningú, no ens ha afectat, vol dir que vostè considera que nosaltres som classe baixa. Això és així, si no és un insult a la intel·ligència, Sr. Camps. Digui les coses clares, no ens ha afectat; ens ha afectat l'impost d'estades turístiques, 1 euro o 2 cada vegada, 2 si anam al de 5 estrelles; això és el que ens ha afectat l'apujada d'imposts de l'any passat. Digui-ho clar!, digui-ho clar! Vostè considera que nosaltres som classes baixes? Expliqui-ho a aquestes 300.000 persones que estan al llindar de la pobresa, tenguí valor, tenguí valor i digui-ho...!

(Alguns aplaudiments)

...perquè vostès estan ben alerta, a fer-ho, ben alerta!

Escolti, és que són sota, cavall i rei, és una regla de tres. No, perdoni, ho estic dient a la persona que deia que per a una persona amb un mínim de rigor intel·lectual allò de l'any passat era un absurd, a aquesta persona. (...) entenc que no ho entenguin, li faré un PowerPoint, no passi pena.

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

Són conscients, senyors del PP, que vostès ni aquí ni a l'Estat mai no han complert el límit de dèficit?, menys una vegada que el va ampliar el Sr. Montoro. No, no, és que estam parlant de cinc anys a l'Estat i tres aquí; de nou, vuit no han complert, i un, que és nostre, l'AIREF ens diu que complim. Vostès són conscients d'això quan diuen que la Sra. Cladera està mentint, que està gestionant malament, que tot és inèrcia, mesures estructurals, que les hem aturades...? Escolti, que creixem al 4%; que vostè diu que no hi creixerem mai?, només faltaria, eh?, clar que no, però és que això també és normal, que no cresquem al 4%, és ben normal. Vostè voldria ser com Xina, que ha crescut un 10% durant deu o quinze anys? No, la resposta és no, perquè és insostenible, també, li ho pot dir qualsevol economista, qualsevol li ho pot dir, però vostès *erre que erre*.

Finalment una petita dada del conveni de carreteres, perquè tenc la impressió -no sé si som jo o és tota la bancada d'aquí cap aquí- tenc la impressió que quan vostè parla del conveni de carreteres està preparant el camí per a quan l'Estat negui el pagament d'aquests 120 milions d'euros, i vostè hauria d'estar amb el Govern; vostè no està d'acord que ens paguin els 120 milions d'euros?, és que em pareix al·lucinant!

(Alguns aplaudiments)

És que em pareix increïble! Però això és una impressió, però crec que és una impressió que tenim molts de per aquí, i si m'apuren molts de per allà també, si m'apuren.

Per tant crec que és un bon sostre de despesa i evidentment hi donarem suport. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Contrarèplica de la consellera d'Hisenda i Administracions Públiques, té la paraula la Sra. Catalina Cladera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, jo primer de tot tornaré remarcar, per veure si queda clar al Sr. Camps, allò dels 120 milions de carreteres, perquè ni amb PowerPoint crec que no ho entendre.

Els 120 milions de carreteres estan firmats en un protocol; bé, els 120 o els 140. El fet de no complir amb l'anualitat d'enguany fa que es traslladin a l'anualitat de l'any següent. Vostès han reconegut que això era vigent i per tant nosaltres també; per tant no hi ha d'haver cap problema a pressupostar aquests milions. Però sobretot crec que no hi ha d'haver cap problema en el fet que aquest govern no deixi o segueixi lluitant i lluiti com no s'ha fet fins ara pels interessos de Balears. Jo crec que això és el més important en aquest moment, si el que m'està dient vostè és que renunciem a aquest doblers, quan és el que deguéreu fer vosaltres la passada legislatura; igual que vàreu renunciar a reformar el sistema de finançament, vàreu renunciar a reclamar unes inversions estatutàries, vàreu renunciar a reclamar un règim especial per a Balears, també vàreu renunciar a cobrar aquests convenis. De fet fins i tot els vàreu pressupostar i vàreu fer el forat encara pitjor. Per tant el que tenim molt clar en aquest govern és que no renunciarem a aquest protocol que està signat entre la presidenta i el ministre Montoro, i per tant la lluita continuarà i la lluita està dins el pressupost ja també en xifres.

Però hi ha un altre tema. Aquest sostre de despesa està ben calculat, i jo defensaré que és un sostre prudent, valent i responsable, i no em cansaré de repetir-ho, i no acceptaré que sigui temerari. Estic convençuda, estic ben segura que la feina que ha fet el departament d'Hisenda i Pressuposts en concret calculant aquest sostre de despesa està ben feta, i ho demostra el fet que quan arriba una carta del Ministeri d'Hisenda on se'ns comunica -tard, però ens ho diuen- el finançament per a l'any següent no hem de modificar aquest sostre perquè està ben fet, tant la recaptació de tributs com les dades macroeconòmiques que estam manejant en aquest moment confirmen que aquest sostre està ben fet.

Per tant em reiter: aquest sostre és expansiu, creix 360 milions, un 10,4% més que l'any passat, és vera, però el que feim és recollir el creixement econòmic que viu Balears per

redistribuir-lo a tota la societat, i convertir aquest creixement econòmic en benestar social a tots els ciutadans a través de les polítiques públiques que hem de fer.

I aquí lligaré amb el tema d'impostos. Evidentment la política fiscal també és una altra política per redistribuir riquesa i, com ja hem explicat o jo he explicat abans, no és el moment d'abaixar els impostos, perquè la redistribució de la riquesa no s'ha consolidat en aquestes Illes Balears i no hi ha igualtat d'oportunitats per a tothom.

Sr. Font, jo tenc unes altres dades, però a un altre moment, perquè no crec que avui sigui únicament un debat de política fiscal, en podem parlar, però els trams que vostè referia a nivell autonòmic, a Balears, parlem d'un 11,75 i d'un 14,75, els dos trams als quals s'ha referit, rendes de 10.000 i a partir de 18.000. No es poden comparar exactament els trams perquè cada comunitat canvia, però li explicaré alguns casos, aquests mateixos trams o aquests mateixos tipus a Andalusia estan -ho record, 11,75 a Balears, 14,75-, a Andalusia estan a un 12 i a un 15, més alt; a Aragó, un 12,5 i un 15,5; a Astúries, un 12 i un 14; a València, un 11,9 i un 13,92. Per tant, no som la comunitat autònoma que els tenguem més alts.

I també record la baixada que va fer... la reforma fiscal que vàrem fer l'any passat partia de rendes altes, a partir de 70.000 euros, de bases de 70.000 euros, la resta cap a baix no es va tocar, perquè ja vàrem mantenir la baixada que s'havia fet pel Sr. Bauzá. Per tant, d'això crec que no se'ns pot acusar, que a les classes mitjanes i baixes hi ha una fiscalitat elevada.

A més, en aquestes, tornam parlar d'impostos, aquestes 300 o quasi 300.000 persones en risc d'exclusió social o en risc de pobresa severa que viuen a Balears no paguen impostos, no arriben ni a això, o sigui no generen ni renda per poder pagar impostos. Per tant, la política fiscal que pugui fer d'abaixar impostos no els ajudaria, en canvi sí la política de despesa que puguem fer per ajudar aquestes famílies o aquestes persones. Això és l'instrument de redistribució de riquesa que es fa en política fiscal i en el pressupost públic, pressupost públic que avui, aprovant el sostre de despesa, iniciam el camí per a d'aquí quinze dies poder presentar al Parlament, o en menys de quinze dies, poder presentar ja una proposta de pressupost.

Un pressupost, un sostre de despesa de 3.840 milions, em reiter, 3.840 és el que preveiem avui per recuperar o consolidar la recuperació de les àrees de benestar social que es varen tan malbaratar la passada legislatura i que aquest darrer any, o des que som en aquesta legislatura, des de mitjans 2015 treballam intensament per recuperar, que el pressupost 2016 ja va fer un gran esforç i que el del 2017 també farà un esforç important.

També un pressupost o un sostre de despesa per crear... construir un pressupost que també ha de crear els elements per capgirar les bases del model econòmic que necessiten les nostres illes i també una política inversora lligada tant a les àrees socials, a les àrees de benestar social, com també a canviar les bases del nostre model econòmic.

És un dret dels ciutadans de Balears rebre aquest creixement econòmic que es produeix a la nostra comunitat autònoma, és un dret que el rebin a través dels pressuposts

públics i és una obligació del Govern poder-ho fer, poder-ho fer i fer-ho.

Nosaltres, evidentment, des d'Hisenda hem de quadrar els números, hem de quadrar la regla de despesa, però també tenim ben clar, com vaig dir l'any passat, que no desquadrarem les persones, i aquesta és la nostra feina, la feina que fem des d'Hisenda, permetre que aquest creixement econòmic arribi a tothom. I tenim clar que és aquest el full de ruta, el full de ruta que està marcat en els acords pel canvi i és així com presentarem també els pressuposts sobre els quals fem feina i ultimem aquest dies.

Agraesc la feina i el treball que han fet tots els grups donant suport a aquest sostre de despesa per avançar en la línia marcada que avui iniciam i, a partir d'aquí, continua la tramitació del pressupost i que esperam, dia 31 d'octubre, poder presentar en aquesta cambra.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Un cop finalitzat el debat, sotmetrem a votació el límit màxim de despesa no financera per a l'exercici del 2017, que quedaria fixat en 3.839.643,57 euros.

Procedirem a la votació. Votam.

Vots a favor, 33; vots en contra, 21; abstencions, 3.

Queda aprovat el límit màxim de despesa en 3.839.643.570 euros.

(Alguns aplaudiments)

Aquesta ratificació serà publicada en el *Butlletí Oficial del Parlament de les Illes Balears* i comunicada al Govern.

Ara farem un recés d'una hora i tornarem a les quatre i quart.

LA SRA. PRESIDENTA:

Continuam.

VI. Adopció d'acord sobre la proposta de la Mesa d'aplicar el procediment directe i en lectura única al Projecte de llei RGE núm. 10014/16, pel qual es dissol el Col·legi Oficial d'Agents Comercials de Menorca.

Passam al sisè punt de l'ordre del dia que correspon a l'adopció d'acord sobre la proposta de la Mesa d'aplicar el procediment directe i en lectura única al Projecte de llei RGE núm. 10014/16, pel qual es dissol el Col·legi Oficial d'Agents Comercials de Menorca.

Abans de debatre aquest projecte de llei procedeix el pronunciament del Ple de la cambra sobre la proposta de la Mesa de tramitació directa i en lectura única.

Puc considerar acordat aquest procediment de tramitació per assentiment?

(Se senten veus de fons que diuen: "Sí")

Queda aprovat.

(Remor de veus)

VII. Debat i votació, si n'és el cas, del Projecte de llei RGE núm. 10014/16, pel qual es dissol el Col·legi Oficial d'Agents Comercials de Menorca.

Passam al setè punt de l'ordre del dia que correspon a la votació del Projecte de llei RGE núm. 10014/16, pel qual es dissol el Col·legi Oficial d'Agents Comercials de Menorca.

Passam directament a la votació del projecte de llei, com es va acordar per unanimitat a la Junta de Portaveus del propassat dia 13 d'octubre.

Es pot donar aprovat per assentiment?

(Se senten veus de fons que diuen: "Sí")

Es faculden els serveis jurídics de la cambra per fer les correccions i modificacions tècniques necessàries per tal que la llei en qüestió tenguí una redacció coherent.

Queda aprovada la llei per la qual es dissol el Col·legi Oficial d'Agents Comercials de Menorca.

VIII. Adopció d'acord sobre la proposta de la Mesa d'aplicar el procediment directe i en lectura única al Projecte de llei RGE núm. 11390/16, pel qual s'estableixen ajudes socials a les persones amb hemofília o altres coagulopaties congènites que hagin desenvolupat l'hepatitis C com a conseqüència d'haver rebut un tractament amb concentrats de factors de coagulació en l'àmbit sanitari públic de les Illes Balears.

El vuitè punt de l'ordre del dia correspon a l'adopció d'acord sobre la proposta de la Mesa d'aplicar el procediment directe i en lectura única al Projecte de llei RGE núm. 11390/16, pel qual s'estableixen ajudes socials a les persones amb hemofília o altres coagulopaties congènites que hagin desenvolupat l'hepatitis C com a conseqüència d'haver rebut un tractament amb concentrats de factors de coagulació en l'àmbit sanitari públic de les Illes Balears.

Abans de debatre aquest projecte de llei, procedeix el pronunciament del Ple de la cambra sobre la proposta de la Mesa de tramitació directa i en lectura única.

Ho puc considerar acordat per assentiment?

(Se senten veus de fons que diuen: "Sí")

Sí.

A continuació passam al debat i votació del projecte de llei.

IX. Debat i votació, si n'és el cas, del Projecte de llei RGE núm. 11390/16, pel qual s'estableixen ajudes socials a les persones amb hemofília o altres coagulopaties congènites que hagin desenvolupat l'hepatitis C com a conseqüència d'haver rebut un tractament amb concentrats de factors de coagulació en l'àmbit sanitari públic de les Illes Balears.

Passam al novè punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació del Projecte de llei RGE núm. 11390/16, pel qual s'estableixen ajudes socials a les persones amb hemofília o altres coagulopaties congènites que hagin desenvolupat l'hepatitis C com a conseqüència d'haver rebut un tractament amb concentrats de factors de coagulació en l'àmbit sanitari públic de les Illes Balears.

Aquest debat es durà a terme com es va acordar per unanimitat a la Junta de Portaveus del propassat dia 13 d'octubre: una intervenció de cinc minuts de la consellera de Salut i a continuació intervencions de cinc minuts dels grups parlamentaris per fixar la posició.

Els grups parlamentaris volen intervenir?

Idò, té la paraula el Sr. Vicent Serra del Grup Parlamentari Popular.

EL SR. SERRA I FERRER:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. A la introducció de l'acord del Consell de Govern, a l'exposició de motius i als informes corresponents ja es dona el marc i el procediment legal de tramitació d'aquesta llei, també es donen algunes dades sanitàries que han determinat que persones afectades d'hemofília o altres coagulopaties congènites que hagin desenvolupat l'hepatitis com a conseqüència d'haver rebut un tractament amb concentrats de factors de coagulació en l'àmbit sanitari públic de les Illes Balears, siguin objecte d'aquesta reglamentació.

Efectivament, aquest col·lectiu de pacients va ser exposat al risc de contreure l'hepatitis C, com a conseqüència de tractaments periòdics que havien de rebre amb concentrats de factors de coagulació, i pel qual finalment un determinat nombre de persones es varen contagiar i varen desenvolupar la malaltia de l'hepatitis C, com a conseqüència d'un tractament rebut en el sistema sanitari públic a un moment que la ciència no permetia disposar de recursos oportuns, que és el que posa la introducció d'aquesta llei. No per prevenir, com diu el text, sinó per diagnosticar aquesta transmissió, perquè la prevenció va fallar.

Aquest procés normatiu es va iniciar amb la Llei 55/1999, de 29 de desembre, que en el títol V, capítol 12 i article 80, determina una ajuda social per a aquest col·lectiu, així com l'elaboració d'un cens de persones afectades. L'Ordre ministerial 25/5/2000 va determinar la creació d'unes fixes amb dades personals i amb accés provisional i definitiu de persones afectades.

La Llei 14/2002, de 5 de juny, va regular les condicions i quantia de les ajudes socials de caràcter estatal. El 15 de juliol

de 2015, fixi'ns amb el salt de dates, la Comissió d'avaluació d'ajudes socials a persones amb hemofília o altres coagulopaties congènites afectades per l'hepatitis C com a conseqüència d'actuacions del sistema sanitari públic va elaborar una llista de persones censades, actualitzada a l'empara de diversos reials decrets.

Encara que bàsicament aquesta normativa sigui igual per a totes les comunitats autònomes que ho tenen aprovat, hi ha una diferència respecte d'alguna d'elles, hi ha una diferència a l'article 5 de la llei que avui aprovam on consta el silenci administratiu com a desestimatori, això sí, avalat per un informe favorable de la secretaria general, però que es contraposa a la consideració d'aquest silenci administratiu com a estimatori, per exemple, a altres normatives, com a Madrid, butlletí oficial núm. 61 o a Aragó, *Butlletí Oficial d'Aragó* núm. 182. Comunitats que han tramitat aquesta disposició com a ordre, no com a llei, com també s'ha fet a Astúries amb la Llei 10/15, de 20 de març, on a l'article 2 d'aquesta llei asturiana el silenci administratiu se considera desestimatori, com aquí.

El reduït nombre de persones incloses en el cens de Balears, recordem que són 18 persones que han de rebre 12.020,24 euros, amb un cost total de 216.364,32 euros i que es pot fer en tres pressuposts, permetrà que tots puguin rebre aquesta ajuda d'una forma ràpida. Per tant, no insistirem més amb l'efecte del silenci administratiu com a estimatori o desestimatori.

Per tant, esperam que aquesta llei, a la qual el Partit Popular ha donat i dona suport, s'executi el més aviat possible, però que ajudes d'aquest tipus no s'hagin de tornar a donar, que situacions com aquesta no s'hagin de repetir, perquè això voldrà dir que qui ha de vetllar i vigilar la nostra salut compleix la seva funció i controla d'una forma eficient i honorable els productes farmacèutics; per exemple, aquells hemoderivats que varen ser la causa de la infecció del virus de l'hepatitis C en els anys vuitanta. Perquè aquelles autoritats sanitàries varen ser les que varen consentir que algunes companyies farmacèutiques contractassin i pagassin donants d'alt risc, malgrat que la normativa d'Estats Units, que era d'on venia un percentatge molt alt de plasma i derivats de la sang, exclouia d'una forma clara aquests donants i els que tinguessin antecedents d'hepatitis.

I si per desgràcia s'ha de donar una altra vegada una ajuda econòmica per casos semblants, que no passin 16 anys com ara, que en fa 16,5 de la primera normativa, o que puguin incloure altres patologies que havent precisat d'hemoderivats puntuals, també varen acabar amb una hepatitis C, com pacients amb malalties oncològiques o patologies quirúrgiques més ordinàries, i que no s'hagi d'anar tampoc als jutjats, en cas de mort, per reivindicar el dret a una indemnització justa.

Gràcies, Sra. Presidenta.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Montserrat Seijas del Grup Parlamentari Podem Illes Balears.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Gracias, Sra. Presidenta. *Bona tarda a tothom.* A Pep, un hipotético enfermo, le contagiaron la hepatitis C en una cama de un hospital público hace más de 30 años, desde entonces el virus ha ido atacando su hígado, hasta casi consumirlo, sus fuerzas han menguado y, sin tratamiento, está abocado a padecer cirrosis, cáncer, o incluso necesitar un trasplante. Este señor, como muchos otros, lleva más de 14 años esperando unas indemnizaciones que estableció el Gobierno central y que cada comunidad debía repartir. Muchas lo han hecho, en Baleares empezamos a caminar hacia el pago de nuestra deuda con los hemofílicos, que, como Pep, se contagiaron por las constantes transfusiones de sangre con las que se trataba esta rara enfermedad genética, que afecta a 1 de cada 6.000 personas.

Algunos de los pacientes se felicitarán y nosotros también con ellos, porque sus reclamaciones han surgido efecto; otros, como Pep, consideran que el Govern balear se está riendo de ellos y que sólo les da una limosna para que dejen de quejarse por la falta de acceso a la medicación, que ahora mismo se está comprobando que es la más efectiva. Para Pep la única forma posible de resarcir la responsabilidad, por haberle transfundido sangre infectada con el virus, es darles el mejor tratamiento, lo cual es también la solución más económica a largo plazo. ¿No será más barato curarnos que seguir tratándonos hasta que nos muramos?, piensa Pep.

Tratar a un paciente con hepatitis C es una inversión, si lo curas te ahorras complicaciones que resultan más caras y más difíciles de tratar, se sostiene por parte de los servicios más prestigiosos de hematología. Hay que tener en cuenta que, según datos de la Asociación Española para el estudio del Hígado, se estima que la hepatitis C afecta a más de 900.000 personas en España y unas 500.000 no saben, debido a la lenta progresión de la enfermedad, que la han contraído. Baleares se mantendrá seguro en las mismas proporciones de estos datos.

Cualquiera que se haya expuesto a una transfusión sanguínea antes de los 90, cuando se estableció la obligatoriedad de testar los productos hemoderivados, para prevenir la transmisión de este virus, puede estar contagiado, cualquiera de nosotros podría estarlo. Quienes padecen la enfermedad sufren intensos dolores musculares y hemorragias espontáneas propias de su patología, que se suman a irritabilidad, insomnio, depresión, etc. La mayoría de los hemofílicos que vivían en zonas rurales hace años morían desangrados sin saber qué les pasaba, y si conseguían un diagnóstico, tenían que trasladarse varias veces por semana para que se les trataran. Los pacientes más graves no pueden perder más tiempo.

El Ministerio de Hacienda ha anunciado que financiará el coste de los nuevos fármacos a las comunidades autónomas, porque, en principio, el último obstáculo estaría salvado. La plataforma que ha liderado las protestas para conseguir los fármacos de nueva generación, presentó una querrela el pasado 13 de febrero en el Tribunal Supremo, contra el ministro de Sanidad y su antecesora Ana Mato, por limitar el acceso a los tratamientos. La querrela apunta a delitos de lesiones y homicidio por la muerte de 2 de los 39 casos de pacientes

graves recogidos en el escrito, a los que sus médicos les habían prescrito los fármacos meses antes de que se les administraran. Cuando por fin tuvieron acceso al tratamiento ya era demasiado tarde, explica el vicepresidente de la plataforma, no queremos que vuelva a pasar.

Mientras tanto, otros pacientes esperan su turno en un hospital, donde transcurre la mayor parte de su vida. No tenemos duda de que los fármacos llegarán a los pacientes en el algún momento, pero el tiempo juega en su contra.

Como no podría ser de otra manera, apoyamos las medidas que promueve esta ley y que hoy vamos a votar favorablemente. Entendemos que, aunque sean medidas pírricas, por ser de justicia, deberían acometerse lo más inmediatamente posible. Ni un muerto más antes de verse satisfechos sus derechos. El próximo paso debe ser garantizar los mejores tratamientos farmacológicos a quienes tan afectados se han visto.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Bel Busquets del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca.

LA SRA. BUSQUETS I HIDALGO:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, bon dia a tothom. Votarem a favor del projecte de llei pel qual s'estableixen ajuts socials per a les persones amb hemofília o altres coagulopaties congènites que hagin desenvolupat l'hepatitis C, com a conseqüència d'un tractament rebut en l'àmbit sanitari públic de les Illes Balears. Aquest projecte estableix el pagament d'un ajut social per un import de 12.000,24 euros, aquest ajut serà compatible i complementari amb el que pugui atorgar o haver atorgat l'administració de l'Estat. D'acord amb el cens de persones afectades que s'ha actualitzat successivament, a les Illes Balears se'n beneficiaran 18 persones.

A l'any 1989 es va identificar i descriure el virus de l'hepatitis C, però no fou fins l'any 1990 en què es va disposar dels mitjans tècnics adequats per prevenir la transmissió del virus de l'hepatitis C, a través de la sang i de productes hemoderivats, en forma d'un test de detecció d'anticossos. Per tant, en aquestes circumstàncies les persones afectades per hemofília o altres coagulopaties congènites van estar exposades al risc de contreure l'hepatitis C, com a conseqüència dels tractaments periòdics que havien de rebre amb concentrats de factors de coagulació. A causa d'aquesta situació, un determinat nombre de persones que pertanyen a aquest col·lectiu, es van contagiar i van desenvolupar la malaltia de l'hepatitis C com a conseqüència d'aquests tractaments.

A través de la Llei 55/1999, de mesures fiscals, es va disposar que aquestes persones tendrien dret a una ajuda social, per a la qual cosa es va encomanar l'elaboració d'un cens estatal de persones afectades. Aquesta tasca va ser duta a terme a través d'una comissió mixta, on hi havia integrats

representants de les persones afectades, de les comunitats autònomes i de l'administració general de l'Estat, així com d'especialistes en la matèria. A més, diverses comunitats autònomes han aprovat ajudes socials complementàries a les de l'administració de l'Estat. D'aquí aquest projecte de llei de què parlem suara.

Així, aquesta llei té per objecte regular aquesta ajuda social complementària, la titularitat de dret, els requisits, el pagament, que serà fraccionat amb un màxim de 3 exercicis pressupostaris, el procediment de concessió i la pèrdua de l'ajuda i règim sancionador, per tal d'esmenar en certa mesura les conseqüències d'una situació, que no s'hauria d'haver produït, aquesta llei que votarem a favor.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Maria Antònia Sureda del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies Presidenta, senyores i senyors diputats. Seré molt breu i a posta ho faré des de l'escó.

Crec que la llei és molt clara i molt específica, i per altra banda també ja s'ha explicat pels diferents portaveus que m'han precedit. Pensam que és una qüestió de drets d'aquestes persones afectades i d'un deute, un deute de les administracions davant aquestes persones, que després d'un tractament amb concentrats es varen contagiar. Perquè els ciutadans afectats a les Illes Balears siguin o puguin ser iguals a altres ciutadans de l'Estat espanyol, s'havia de fer aquesta llei per donar aquestes ajudes.

Benvinguda sigui i que no s'hagi de tornar repetir una llei d'aquestes característiques i esperam que es puguin fer efectives íntegrament, sense haver de fraccionar el seu pagament.

Votarem a favor. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Patricia Font del Grup Parlamentari MÉS per Menorca.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sra. Presidenta i bon dia a tothom. El debat del projecte de llei pel qual s'estableixen ajudes socials a les persones amb hemofília o altres coagulopaties congènites que hagin desenvolupat l'hepatitis C, com a conseqüència d'haver rebut un tractament amb concentrats de factors de coagulació en l'àmbit sanitari públic de les Illes Balears, té l'origen en una història trista; trista, perquè neix d'un escàndol farmacèutic, de

la indefensió de milers de malalts i dels seus familiars que trobaren en el tractament que els havia de salvar la seva mort. La medicina es va fabricar amb reserves de sang de més de 10.000 donants, però en aquells anys encara no existien proves de detecció de malalties com l'hepatitis C o la SIDA, la qual cosa va comportar un alt risc de transmetre aquestes malalties, tal i com va passar.

La història continua amb paranys i obscurantisme per a totes aquelles persones infectades entre l'any 1982 i 1995. Resulta difícil quantificar quantes persones es van infectar en el sistema de salut pública, tot i que les xifres giren entorn dels 1.600, 1.800 i el degoteig de morts continua. Es calcula que 890 dels 3.050 hemofílics a Espanya estan infectats amb el virus de l'hepatitis C. El 94% de les persones afectades o de les famílies dels que van morir van acceptar ridícules indemnitzacions de la farmacèutica a canvi del seu silenci, aquells que no ho van fer i van continuar amb la denúncia han relatat episodis d'amenaques sobre ells.

La Llei 14/2002, de 5 de juny, atorga una ajuda d'uns 18.000 euros, amb pagament únic, compatible amb les ajudes que han d'atorgar les comunitats autònomes. La nostra comunitat finalment pagarà uns 12.000 euros com a ajuda complementària si avui aquest parlament així ho decideix, que sembla que sí.

Aquesta és una història de negligència mèdica i política a nivell mundial, de moltes llàgrimes i patiment, i és cert que l'aprovació d'aquest projecte de llei o la mateixa llei 14/2002 no deixen de ser una petita pena per protegir una gran ferida, però sobre la qual tenim una obligació ètica. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la Sra. Olga Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, presidenta. Intervendré desde aquí.

Desde Ciudadanos daremos apoyo a este proyecto de ley, todo ya se ha expuesto, por lo tanto sólo comentar que queremos dar todo nuestro apoyo a todas aquellas personas que, padeciendo de hemofilia u otras coagulopatías, resultaron contagiadas y desarrollaron la enfermedad de la hepatitis C, todo nuestro apoyo a ellos y a sus familiares.

Este proyecto de ley aprueba una pequeña ayuda social que ya han aprobado en otras comunidades autónomas, por lo que se garantiza el mismo trato a todos los ciudadanos, una ayuda que es complementaria a otra similar recibida por la Administración del Estado en 2002 y es desde ese año que han estado esperando, de esto hace ya dieciséis años.

Esta ayuda social es de justicia, si bien somos conscientes de que el sufrimiento de estas personas y de sus familias no es medible.

Sólo esperamos que los mejores tratamientos sean accesibles para estas personas.

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Vicenç Thomàs del Grup Parlamentari Socialista.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Bones tardes a tots i a totes, salutacions cordials a les persones que ens acompanyen avui a un acte de reconeixement d'un dret.

Miri, jo els parlaré en primera persona. Per què? Perquè fa 25 anys, quan jo estudiava i em formava, hi havia tres tipus, quatre tipus d'hepatitis: l'hepatitis A, l'hepatitis B, l'hepatitis Delta, que tenien alguns drogoaddictes, i l'hepatitis no A no B que era el calaix de sastre on no sabien... perquè no s'havia descobert cap virus, i s'han dit coses que tècnicament són absolutament incorrectes.

El virus va ser aïllat el mes de maig de 1998. Aquí tenen els articles històrics de qui ho va descobrir, Que Choo, George Kuo i Michel Houghton, i també un jove català de 26 anys, López Talavera, a la Vall d'Hebron, un hospital públic de Barcelona, aquí, ho torn a dir, hi ha els articles històrics que com, a mínim, algú ha cercat després de trenta anys.

I dic 25 anys després aquests fàrmacs que s'han desenvolupat contra el virus de l'hepatitis C curen pràcticament el cent per cent de malalts i és la primera vegada en la història de la medicina que s'aprèn a curar una malaltia vírica crònica, primera vegada que es cura una malaltia vírica crònica.

És vera que altres malalties víriques com el xarampió es poden evitar amb una vacuna o que es poden controlar i cronificar d'altres com la del virus de la SIDA, o el mateix cos és capaç de curar una malaltia vírica, com pot ser la grip, però l'hepatitis C és la primera que es pot curar en quasi tots els pacients gràcies a un tractament mèdic, amb fàrmacs.

Descobrir la causa de la malaltia i de quina manera curar-la, en un termini de 25 anys, és una cosa inaudita, en poden estar ben segurs. És vera que fem un acte de reconeixement, però les passes que ha donat la medicina són espectaculars. I és veritat que fins a l'any 1990 no es va disposar de cap mitjà tècnic adequat per prevenir aquesta transmissió, perquè ningú no coneixia, no havia pogut identificar aquest virus. I evidentment el mecanisme de transmissió era a través de la sang i productes hemoderivats.

I a l'any noranta es va tenir aquest test de detecció d'anticossos i aquesta prova és obligatòria al cap de sis mesos d'haver-se descobert el virus, qüestió que també es va fer prou ràpidament. I així, el col·lectiu de persones afectades per hemofília o altres coagulopaties congènites que varen estar exposades a aquest risc amb un nivell molt elevat es varen contagiar ara poden rebre aquest reconeixement i en el seu moment el tractament.

Evidentment, tots aquells afectats varen adquirir un dret a una ajuda social, que diversos governs han reconegut i que no és una subvenció.

I avui aquí donam una passa, reconeixem un dret, encara que sigui d'una manera que tal vegada consideraríem que hauria de ser més important, però reconeixem una ajuda social que és complementària a la que ha donat l'administració central, són complementàries i compatibles.

Evidentment, és una necessitat, té una proporcionalitat, té seguretat jurídica i evidentment iguala accessibilitat, però, en definitiva, avui el que fem és un acte de reconeixement d'un deute a unes persones que han patit per dos conceptes que no han cercat: un, heretar una malaltia, una hemofília o un trastorn de coagulació congènit, i ser infectats per un virus desconegut, i que, per tant, els ha provocat una malaltia.

Per tant, aquest reconeixement és el mínim que podem fer, encara que sigui per a 18 persones a les Illes Balears.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Digui, Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Voldria plantejar un torn incidental, si és possible, per intervenir.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, Sra. Presidenta, bones tardes a tots, diputats i diputades. Deman disculpes, en primer lloc, per haver arribat tard en aquest moment tan important en què volíem fer la presentació de la llei, del projecte de llei, com a govern. Vull agrair la presència a la presidenta de l'Associació d'Afectats de l'Hepatitis C i a tots vostès per... es veu, no?, aquest suport tan important per a aquest projecte.

Vostès ho han dit pràcticament tot, a escala mundial una de cada mil persones pateix un trastorn de la coagulació, la majoria romanen sense diagnòstic ni tractament. L'hemofília és una malaltia que afecta la coagulació de la sang, es caracteritza per un defecte dels elements necessaris, anomenats factors, perquè la sang coaguli. La manca dels factor 8 origina l'hemofília tipus A i la del factor 9 la del tipus B. També es tracta d'una malaltia causada per un defecte en el cromosoma i és hereditària.

S'ha comentat, amb els avanços mèdics el tractament de l'hemofília ha iniciat un període molt positiu, amb nous

recursos que posen el diagnòstic i el tractament a disposició d'un major percentatge de la població i amb millors resultats, i hem de reconèixer que una part dels afectats d'hemofília pateixen també hepatitis C i amb aquests nous tractaments ha resultat molt positiu ja que, en només tres mesos i escassos efectes secundaris, és possible curar més del 90% de casos d'hepatitis C.

La inversió, perquè sí que nosaltres parlem d'inversió, en salut i la inversió en aquests medicaments durant l'any 2016 és de 24 milions fins al setembre.

Per tant, és un objectiu del Govern abordar aquesta situació, no podem oblidar que són persones que han resultat infectades com a conseqüència d'un tractament administrat a la sanitat pública, i per això, el passat 22 de juliol, el Consell de Govern va aprovar i va enviar al Parlament, dia primer d'agost, aquest projecte de llei que avui es debat, d'ajudes socials a les persones amb hemofília o altres coagulopaties congènites que hagin desenvolupat l'hepatitis C com a conseqüència d'haver rebut tractament per concentrats de factors de coagulació en l'àmbit sanitari públic de les Illes Balears.

És molt més que un projecte de llei, és una iniciativa que s'empara de ple en la solidaritat social i que correspon exercir als poders públics. És un petit pas, cert, però necessari per reconèixer el mal causat a aquestes persones, però sobretot també per donar suport als afectats i als familiars, i dic familiars perquè un fet a destacar és que a diferència d'altres normes semblants a altres comunitats autònomes la llei que presentem a l'article 2.2 preveu que en cas d'haver mort l'afectat podran percebre l'ajuda social els fills menors d'edat i els majors incapacitats, i en la seva absència el cònjuge no separat legalment o, si escau, la persona que hagi conviscut amb el difunt de forma permanent durant almenys els dos anteriors al moment de la mort; a falta dels anteriors, els pares de les persones mortes.

Agraesc, per tant, el suport de tots els grups parlamentaris perquè sigui aprovat aquest projecte de llei, i un cop així l'administració procedirà a fer la convocatòria d'aquestes ajudes perquè arribin a les persones afectades el més aviat possible.

Les properes passes són, un cop aprovada la llei, llançar la convocatòria, previsiblement dins enguany mateix; per al proper any 2017 ja disposarem d'una partida pressupostària, i les persones que així ho hagin sol·licitat tendran aquesta ajuda. Avui, si el Ple del Parlament ho aprova, aquestes persones passaran a tenir un dret més, un reconeixement. Ens preocupen les persones i el que volem és procurar el millor sistema sanitari per millorar la qualitat de vida dels ciutadans.

Es podria haver atorgat aquesta ajuda mitjançant un recurs legal inferior a una llei, però aquest govern aposta pel diàleg i pel consens. Per a mi és molt positiu que aquest parlament hagi deixat d'aprovar retallades i aprovi drets. Fa falta fer les coses d'una altra manera, mesures de suport com aquesta, ajudar les persones que han lluitat per aconseguir aquest reconeixement durant tant de temps, i de les quals avui estam un poquet més a prop. He dit que ens fa falta molta més generositat i més

capacitat per arribar a acords com aquest, i això és bo per als ciutadans, que segur que ens agrairan aquest consens.

Moltes gràcies, per tant, a tots els grups que ho faran possible. Aquest és el camí.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Ateses les intervencions, es pot donar aprovada per assentiment? Sí.

(Aplaudiments)

Un moment. Es faculen els serveis jurídics de la cambra per fer les correccions i modificacions tècniques necessàries per tal que la llei en qüestió tenguí una redacció coherent.

Queda aprovada la Llei per la qual s'estableixen ajudes socials a les persones amb hemofília o altres coagulopaties congènites que hagin desenvolupat l'hepatitis C com a conseqüència d'haver rebut un tractament amb concentrats de factors de coagulació en l'àmbit sanitari públic de les Illes Balears.

Farem un recés de cinc minuts per preparar la votació propera.

X. Elecció d'un membre del Consell Assessor de Continguts i de Programació de l'Ens Públic de Radiotelevisió de les Illes Balears.

LA SRA. PRESIDENTA:

Continuam. El desè punt de l'ordre del dia d'aquesta sessió correspon a l'elecció d'un membre del Consell Assessor de Continguts i de Programació de l'Ens Públic de Radiotelevisió de les Illes Balears.

Procedirem a l'elecció d'un membre del Consell Assessor de Continguts i de Programació de l'Ens Públic de Radiotelevisió de les Illes Balears amb motiu de la renúncia al càrrec del Sr. Santiago Colomar i Ferrer.

Dia 30 de setembre de 2016 els Grups Parlamentaris Socialista, Podem Illes Balears, MÉS per Mallorca, MÉS per Menorca, El Pi-Proposta per les Illes Balears i Mixt, Gent per Formentera-PSIB, han proposat el Sr. Andreu Ferrer i Juan, escrit RGE núm. 13643, com a membre de l'esmentat consell.

La Mesa en sessió de dia 5 d'octubre de 2016 acordà, conformement amb l'establert a les Normes reguladores del procediment per a l'elecció dels membres del Consell Assessor de Continguts i de Programació de l'Ens Públic de Radiotelevisió de les Illes Balears, trametre als grups parlamentaris la candidatura presentada juntament amb tota la documentació, un cop comprovat que respecte del Sr. Andreu Ferrer Juan s'ha presentat la documentació exigida, en virtut de la qual queda vinculat al sector cultural i a l'illa de Formentera,

per tal que tots els grups parlamentaris tenguin els elements de judici necessari, amb temps suficient, abans de procedir-ne a la votació.

L'elecció serà secreta mitjançant papereta. Seran admeses i considerades vàlides les paperetes que contenguin exclusivament el nom del candidat i també les paperetes en blanc. La secretària primera anomenarà els diputats i les diputades per tal de disposar la papereta a l'urna corresponent.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sr. David Abril i Hervás
Sr. Salvador Aguilera i Carrillo
Sr. Andreu Alcover i Ordinas
Sra. Olga Ballester i Nebot
Sra. Elena Baquero i González
Sr. Damià Borràs i Barber
Sra. Isabel Maria Busquets i Hidalgo
Sra. Laura Camargo i Fernández
Sr. Antoni Camps i Casasnovas
Sra. Maria José Camps i Orfila
Sra. Silvia Cano i Juan
Sra. Margalida Capellà i Roig
Sr. Enrique Casanova i Peiro
Sr. Josep Castells i Baró
Sr. Gabriel Company i Bauzá
Sra. Sandra Fernández i Herranz
Sr. Jaume Font i Barceló
Sra. Patrícia Font i Marbán
Sr. Jaume Garau Salas
Sr. Álvaro Gijón i Carrasco
Sr. Antonio Gómez i Pérez
Sr. Alberto Jarabo i Vicente
Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir
Sra. Silvia Limones i Costa
Sra. Marta Maicas i Ortiz
Sra. Tania Marí i Marí
Sr. Nel Martí i Llufríu
Sr. David Martínez i Pablo
Sr. Josep Melià i Ques
Sra. Margaret Mercadal i Camps
Sr. Aitor Morrás i Alzugaray
Sr. Rafael Nadal i Homar
Sra. Conxa Obrador i Guzmán
Sra. Isabel Maria Oliver i Sagreras
Sra. Antònia Perelló i Jorquera
Sr. Xavier Pericay i Hosta
Sr. Baltasar Picornell i Lladó
Sra. Margarita Prohens i Rigo
Sra. Sara Ramón i Roselló
Sr. Antoni Reus i Darder
Sra. María José Ribas i Ribas
Sra. Maria Núria Riera i Martos
Sr. Carlos Saura i León
Sra. Montserrat Seijas i Patiño
Sr. Vicent Serra i Ferrer
Sra. Misericordia Sugrañes i Barenys
Sra. Maria Antònia Sureda i Martí
Sr. Santiago Tadeo i Florit
Sr. Xico Tarrés i Marí
Sr. Sílvia Tur

Sr. Miquel Vidal i Vidal	Blanc
Sra. Francina Armengol i Socias	Andreu Ferrer
Sr. Gabriel Barceló i Milta	Andreu Ferrer
Sra. Pilar Costa i Serra	Andreu Ferrer
Sra. María Consuelo Huertas i Calatayud	Andreu Ferrer
Sr. Vicenç Thomàs i Mulet	Andreu Ferrer
Sra. Maria Salom i Coll	Andreu Ferrer
Sra. Joana Aina Campomar i Orell	Andreu Ferrer
Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan	Andreu Ferrer

LA SRA. PRESIDENTA:

Procedirem al recompte de vots:

Andreu Ferrer Juan
Andreu Ferrer Juan
Blanc
Blanc
Blanc
Blanc
Andreu Ferrer Juan
Blanc
Andreu Ferrer Juan
Andreu Ferrer Juan
Andreu Ferrer Juan
Andreu Ferrer Juan
Andreu Ferrer
Andreu Ferrer
Andreu Ferrer
Andreu Ferrer
Andreu Ferrer
Blanc
Blanc
Blanc
Blanc
Blanc
Blanc
Blanc
Blanc
Blanc
Blanc
Andreu Ferrer
Andreu Ferrer
Andreu Ferrer
Andreu Ferrer
Andreu Ferrer
Andreu Ferrer
Andreu Ferrer
Andreu Ferrer
Andreu Ferrer
Andreu Ferrer
Nul
Andreu Ferrer
Andreu Ferrer
Andreu Ferrer
Andreu Ferrer
Andreu Ferrer
Blanc
Blanc
Blanc
Blanc
Blanc
Blanc

El Sr. Andreu Ferrer i Juan ha obtingut 35 vots, per tant no ha obtingut una majoria superior a les tres cinquenes parts dels membres de la cambra.

Vots emesos, 57; vots en blanc, 21; vots vàlids, 35; vots nuls, 1.

Vots vàlids, 56.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS